

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1955 No. 121

A. TITEL

*Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden, met bijlagen;
Londen, 27 Februari 1953*

B. TEKST

De Engelse en de Duitse tekst van Overeenkomst en bijlagen zijn in *Trb.* 1955, 15 geplaatst.

C. VERTALING

**OVEREENKOMST NOPENS DUITSE BUITENLANDSE
SCHULDEN**

Londen, 27 Februari 1953

De Regeringen van België, Canada, Ceylon, Denemarken, de Franse Republiek, Griekenland, Iran, Ierland, Italië, Liechtenstein, Luxemburg, Noorwegen, Pakistan, Spanje, Zweden, Zwitserland, de Unie van Zuid-Afrika, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, de Verenigde Staten van Amerika en Zuidslavië

aan de ene zijde,

en

De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland

aan de andere zijde,

Het gewenst achtend, de belemmeringen van een normaal economisch verkeer tussen de Bondsrepubliek Duitsland en andere landen weg te nemen en daardoor een bijdrage tot de ontwikkeling van een welvarende gemeenschap van volkeren te leveren;

Overwegende dat de betalingen op Duitse buitenlandse schulden in het algemeen gedurende ongeveer twintig jaar niet in overeen-

stemming met de contractuele bepalingen zijn geschied; dat van 1939 tot 1945 het bestaan van een staat van oorlog het doen van alle betalingen met betrekking tot vele van deze schulden heeft belet; dat sinds 1945 deze betalingen in het algemeen zijn opgeschort; en dat de Bondsrepubliek Duitsland een einde wenst te maken aan deze toestand;

Overwegende dat Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika sinds 8 Mei 1945 economische hulp aan Duitsland hebben verleend, welke wezenlijk tot de opbouw van de Duitse economie heeft bijgedragen, waardoor de hervatting van de betalingen op de Duitse buitenlandse schulden is vergemakkelijkt;

Overwegende dat op 6 Maart 1951 een briefwisseling, welke in afschrift in Aanhangsel A van deze Overeenkomst is opgenomen, heeft plaatsgevonden tussen de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika en de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland, welke de basis vormt, waarop deze Overeenkomst voor de regeling van de Duitse buitenlandse schulden (met haar Bijlagen) en de overeenkomsten voor de regeling van de schulden uit hoofde van de aan Duitsland verleende economische hulp berusten;

Overwegende dat de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika een commissie, genaamd de Drie Mogendheden Commissie voor Duitse schulden, hebben ingesteld met het doel, om in overleg met de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland, met andere belanghebbende Regeringen en met vertegenwoordigers van de belanghebbende crediteuren en debiteuren een schema voor de regelmatige afwikkeling van het geheel der Duitse buitenlandse schulden voor te bereiden en uit te werken;

Overwegende dat deze Commissie de vertegenwoordigers van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland er van heeft verwittigd, dat de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika bereid waren belangrijke concessies te doen met betrekking tot de voorrang van hun vorderingen uit hoofde van na-oorlogse economische hulp ten opzichte van alle andere buitenlandse vorderingen tegen Duitsland en Duitse onderdanen en met betrekking tot het totale bedrag van deze vorderingen op voorwaarde, dat een bevredigende en billijke regeling voor de vooroorlogse buitenlandse schulden van Duitsland zou worden bereikt;

Overwegende dat een dergelijke regeling van de Duitse buitenlandse schulden alleen zou kunnen worden bereikt door een enkelvoudig allesomvattend schema, dat rekening zou houden met de onderlinge verhoudingen van de verschillende crediteurbelangen, de

aard van de verschillende soorten van vorderingen en de algemene toestand van de Bondsrepubliek Duitsland;

Overwegende dat er, teneinde dit doel te bereiken, van 28 Februari 1952 tot 8 Augustus 1952 te Londen een Internationale Conferentie inzake de Duitse buitenlandse schulden is gehouden, waaraan werd deelgenomen door vertegenwoordigers van de belanghebbende Regeringen en van de belanghebbende crediteuren en debiteuren;

Overwegende dat deze vertegenwoordigers overeenstemming over een aantal aanbevelingen met betrekking tot de regelingsmodaliteiten en -procedures hebben bereikt (waarvan de teksten als Bijlagen I tot en met VI bij deze Overeenkomst zijn opgenomen); dat deze aanbevelingen waren toegevoegd aan het Rapport van de Conferentie inzake de Duitse buitenlandse schulden (waarvan de tekst als Aangangsels B bij deze Overeenkomst is opgenomen); en dat deze Overeenkomst is geïnspireerd door de beginselen en doelstellingen, welke in het bovengenoemde Rapport zijn uitgedrukt;

Overwegende dat de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika, bevonden hebbende, dat deze aanbevelingen een bevredigend en billijk schema voor de regeling van de Duitse buitenlandse schulden inhouden, heden met de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland bilaterale overeenkomsten hebben ondertekend voor de regeling van schulden uit hoofde van de door deze drie Regeringen verleende na-oorlogse economische hulp, waarin hun gewijzigde rechten en voorrangen in dit verband zijn vastgelegd;

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Goedkeuring der regelingsmodaliteiten en -procedures

De Partijen bij deze Overeenkomst beschouwen de daarin en in de daarbij behorende Bijlagen neergelegde voorzieningen als redelijk in het licht van de algemene toestand van de Bondsrepubliek Duitsland en als bevredigend en billijk ten opzichte van de daarbij betrokken belangen. Zij keuren de regelingsmodaliteiten en -procedures in de daarbij behorende Bijlagen goed.

Artikel 2

Uitvoering van de Overeenkomst door de Bondsrepubliek Duitsland

De Bondsrepubliek Duitsland zal de voor de uitvoering van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen vereiste wettelijke en administratieve maatregelen treffen en de daarmee in strijd zijnde wettelijke en administratieve maatregelen wijzigen of intrekken.

Artikel 3

Begripsomschrijvingen

In deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen IX en X betekent, tenzij uit het zinsverband een andere betekenis blijkt:

(a) „crediteur”: een persoon, uitgezonderd de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland, ten opzichte van wie een schuld bestaat;

(b) „crediteurland”: een land, uitgezonderd de Bondsrepubliek Duitsland, waarvan de Regering Partij wordt bij deze Overeenkomst, terwijl deze term tevens de grondgebieden omvat, waartoe deze Overeenkomst krachtens Artikel 35 wordt uitgebreid;

(c) „valuta-optie”: een bepaling in een contract, volgens welke een crediteur het recht heeft, betaling te eisen in een van twee of meer valuta's;

(d) „schuld”: een schuld als bepaald in Artikel 4;

(e) „vastgesteld” (met betrekking tot de hoogte van een schuld); neergelegd in een overeenkomst of bepaald bij een eindvonnis of eindbeschikking van een rechterlijk college of eindbeslissing van een scheidsgerecht of bij een wettelijke bepaling;

(f) „courante effecten”: aandelen, bewijzen van inschrijving in aandelenregisters, obligaties en bewijzen van inschrijving in schuldenregisters, welke bij openbare inschrijving zijn geëmitteerd of aan een erkende effectenbeurs zijn geïntroduceerd;

(g) „regelingsaanbod” (met betrekking tot in effecten belichaamd de schulden): een aanbod van de debiteur inzake betalings- en andere bepalingen, welke voor de betreffende schuld in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen door onderhandelingen tussen de schuldenaar en de bevoegde crediteurenvertegenwoordigers door een eindvonnis of eindbeschikking van een rechterlijk college of eindbeslissing van een scheidsgerecht zijn vastgesteld;

(h) „Partij bij deze Overeenkomst”: elke Regering, voor welke deze Overeenkomst in overeenstemming met de bepalingen van de Artikelen 35 of 36 in werking is getreden;

(i) „persoon”: natuurlijke personen, verenigingen, rechtspersonen van publiek- of privaatrechtelijke aard, alsmede regeringen met inbegrip van de besturen of regeringen van staatkundige onderdelen en andere publiekrechtelijke lichamen en de namens deze optredende instellingen, personen en organen;

(j) „gevestigd in”: met gewoonlijke verblijfplaats in; een rechtspersoon of maatschap wordt in de staat, onder welks recht zij opgericht is, of, ingeval haar hoofdneerzetting zich niet in deze staat bevindt, in de staat, waarin haar hoofdneerzetting geregistreerd is, gevestigd geacht;

(*k*) „geregeld” (met betrekking tot een schuld): dat de betalings- en overige modaliteiten voor een dergelijke schuld in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen bij overeenkomst tussen de crediteur en de debiteur of in een proces tussen de crediteur en de debiteur bij een eindvonnis of eindbeschikking van een rechterlijk college of eindbeslissing van een scheids-gerecht zijn vastgesteld;

(*l*) „regeling” (met betrekking tot een schuld): de vaststelling van de betalings- en overige modaliteiten in overeenstemming met lid (*k*).

Artikel 4

De te regelen schulden

(1) De in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen te regelen schulden zijn:

(*a*) niet contractuele financiële verplichtingen, waarvan de bedragen voor 8 Mei 1945 vastgesteld en opeisbaar waren;

(*b*) financiële verplichtingen uit hoofde van lening- en credietovereenkomsten, welke voor 8 Mei 1945 gesloten zijn;

(*c*) financiële verplichtingen uit hoofde van andere overeenkomsten dan lening- en credietovereenkomsten, en welke vóór 8 Mei 1945 opeisbaar waren.

(2) Onder voorwaarde, dat zij:

(*a*) onder de bepalingen van Bijlage I van deze Overeenkomst vallen; of

(*b*) verschuldigd zijn door een persoon, hetzij als hoofdschuldenaar hetzij op andere wijze, hetzij als oorspronkelijk schuldenaar hetzij als rechtsopvolger, die op het tijdstip, waarop een voorstel tot regeling door de debiteur of een verzoek tot regeling door de crediteur of in voorkomende gevallen bij in effecten belichaamde schulden door de crediteurenvertegenwoordigers wordt gedaan in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen, in het gebied van de Duitse mark (West) is gevestigd.

(3) Mede onder voorwaarde, dat deze schulden:

(*a*) verschuldigd zijn aan de Regering van een crediteurland; of

(*b*) verschuldigd zijn aan een persoon, die op het tijdstip, waarop een aanbod tot regeling door de debiteur of een verzoek tot regeling door de crediteur wordt gedaan in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen, gevestigd is in of onderdaan is van een crediteurland; of

(*c*) uit courante effecten voortvloeien, welke in een crediteurland betaalbaar zijn.

Artikel 5

Niet onder deze Overeenkomst vallende vorderingen

(1) De behandeling van regeringsvorderingen tegen Duitsland, welke uit de eerste wereldoorlog voortvloeien, wordt tot een definitieve algemene regeling van deze aangelegenheid uitgesteld.

(2) De behandeling van uit de tweede wereldoorlog voortvloeiende vorderingen van landen, die in staat van oorlog met Duitsland hebben verkeerd of gedurende de oorlog door Duitsland bezet zijn geweest, en van onderdanen van deze landen tegen het Duitse Rijk en tegen namens het Duitse Rijk optredende instanties en personen, met inbegrip van de kosten van de Duitse bezetting, de gedurende de bezetting op clearingrekeningen verworven tegoeden en de vorderingen tegen de „Reichskreditkassen”, wordt tot de definitieve regeling van het vraagstuk der herstelbetalingen uitgesteld.

(3) De behandeling van gedurende de tweede wereldoorlog ontstane vorderingen van landen, die niet in staat van oorlog met Duitsland hebben verkeerd en niet gedurende de oorlog door Duitsland bezet zijn geweest, en van onderdanen van deze landen tegen het Duitse Rijk en tegen namens het Duitse Rijk optredende instanties en personen, met inbegrip van op clearingrekeningen verworven tegoeden, wordt uitgesteld tot de regeling van deze vorderingen in samenhang met de regeling van de in lid (2) van dit Artikel bedoelde vorderingen kan worden behandeld (behalve voorzover deze vorderingen op grond van of in verband met overeenkomsten, welke door de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika en door de Regering van het betreffende land zijn ondertekend, worden geregeld).

(4) Vorderingen tegen Duitsland of Duitse onderdanen van landen, welke voor 1 September 1939 bij het Duitse Rijk ingelijfd of op of na 1 September 1939 met het Duitse Rijk verbonden waren, en van onderdanen van deze landen uit hoofde van verplichtingen of rechten, welke tussen het tijdstip van inlijving (of voor landen, welke met het Duitse Rijk verbonden waren, 1 September 1939) en 8 Mei 1945 zijn ontstaan, worden behandeld in overeenstemming met de bepalingen, welke in de desbetreffende verdragen zijn of worden opgenomen. Voorzover dergelijke schulden volgens deze verdragen kunnen worden geregeld, zijn de bepalingen van deze Overeenkomst van toepassing.

(5) De regeling van de schulden van de stad Berlijn en van de aan Berlijn toebehorende of onder het toezicht van Berlijn staande in Berlijn gelegen openbare verzorgingsbedrijven wordt uitgesteld tot een tijdstip, waarop onderhandelingen over de regeling van deze schulden door de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd

Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika en door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Senaat van de stad Berlijn mogelijk worden geacht.

Artikel 6

Betaling en transfer volgens deze Overeenkomst

De Bondsrepubliek Duitsland zal:

(a) in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen betalingen verrichten en transfer doen plaatsvinden voor schulden, waarvoor zij volgens deze bepalingen zelf aansprakelijk is;

(b) in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen de regeling en de betaling van schulden toestaan, waarvoor een andere persoon dan de Bondsrepubliek Duitsland aansprakelijk is, en in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen de transfer van betalingen op geregelde schulden doen plaatsvinden.

Artikel 7

Betaling en transfer voor bepaalde na 1945 opeisbaar geworden verplichtingen

De Bondsrepubliek Duitsland zal toestemming tot betaling van verplichtingen, die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze Overeenkomst bestaan, en in voorkomende gevallen in overeenstemming met de bedoeling van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen tevens toestemming tot transfer van deze betalingen binnen een redelijke termijn verlenen, indien deze verplichtingen:

(a) niet-contractuele financiële verplichtingen zijn, waarvan de oorsprong voor 8 Mei 1945 is gelegen, doch waarvan de bedragen niet voor die datum vastgesteld en opeisbaar waren;

(b) financiële verplichtingen uit hoofde van voor 8 Mei 1945 gesloten andere overeenkomsten dan lening- en credietovereenkomsten zijn, waarvan de bedragen op of na die datum opeisbaar waren, voorzover deze verplichtingen voldoen aan de voorwaarden, welke in lid (2) en (3) van Artikel 4 zijn neergelegd.

Artikel 8

Verbod van discriminatoire behandeling

De Bondsrepubliek Duitsland zal geen toestemming verlenen tot en de crediteurlanden zullen niet streven naar discriminatie of bevoorrchting met betrekking tot de verschillende soorten van schulden of de valuta's waarin deze moeten worden betaald of in enig ander opzicht bij de uitvoering van regelingsmodaliteiten in overeenstem-

ming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen. Verschillen in de behandeling van de verschillende soorten van schulden, welke voortvloeien uit regelingen in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen, worden niet als discriminatie of bevoorrechtiging beschouwd.

Artikel 9

Behandeling van transfer op dezelfde wijze als bij betalingen wegens lopende transacties

De transfer van rente- en aflossingsbetalingen in overeenstemming met deze Overeenkomst zal op dezelfde wijze worden behandeld als de transfer van betalingen wegens lopende transacties en in de daarvoor in aanmerking komende gevallen in de bi- of multilaterale regelingen inzake het handels- of betalingsverkeer tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de crediteurlanden worden mogelijk gemaakt.

Artikel 10

Beperking en uitsluiting van betalingen

De Bondsrepubliek Duitsland zal tot de volledige nakoming van alle verplichtingen uit hoofde van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen waarborgen, dat geen betalingen verricht worden voor verplichtingen, welke, hoewel zij vallen onder de leden (1) en (2) van Artikel 4, verschuldigd zijn aan een andere Regering dan die van een crediteurland of aan een persoon, die noch gevestigd is in, noch onderdaan is van een crediteurland, en welke in een niet-Duitse valuta betaalbaar zijn of waren. Deze bepaling is niet van toepassing op schulden uit hoofde van courante effecten, welke in een crediteurland betaalbaar zijn.

Artikel 11

Valuta's, waarin betalingen dienen te geschieden

(1) (a) Voorzover in de Bijlagen van deze Overeenkomst niet anders is bepaald, dient een schuld zonder valuta-optie-clausule te worden betaald in de valuta, waarin zij volgens de bepalingen van de verbintenis betaalbaar is. Schulden, welke in een Duitse valuta zijn uitgedrukt en volgens de bepalingen van de Bijlagen van deze Overeenkomst in een niet-Duitse valuta dienen te worden betaald, zullen in de valuta van het land, waarin de crediteur gevestigd is, worden betaald.

(b) Ongeacht de bepalingen onder (a) van dit lid zijn de telkens tussen de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Regering van een crediteurland bestaande betalingsovereenkomsten van toepassing op schulden, welke volgens het gestelde onder (a) in een niet-Duitse valuta dienen te worden betaald aan in dit land gevestigde

personen. Op betalingen met betrekking tot in effecten belichaamde schulden, welke in een andere niet-Duitse valuta dan die van het land dat partij is bij een dergelijke betalingsovereenkomst zijn uitgedrukt, zijn deze betalingsovereenkomsten echter slechts van toepassing, indien de Regering van het betreffende land er mee instemt, dat dergelijke betalingen aan in dit land gevestigde personen in zijn valuta geschieden.

(2) (a) Over de vraag, of met betrekking tot schulden met een valuta-optie-clausule ook in de toekomst betaling kan worden geëist in een andere valuta dan die van het land, waarin de lening opgenomen of van waaruit het crediet verstrekt is, zal op een door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Regeringen van de landen, welke valuta's hierbij betrokken zijn, overeen te komen wijze worden beslist.

(b) Indien een valuta-optie-clausule de mogelijkheid van betaling van een vastgesteld bedrag in een alternatieve valuta bevat, heeft de crediteur het recht, de tegenwaarde van het bedrag van de alternatieve valuta, hetwelk bij uitoefening van de optie betaald had moeten worden, tegen de op de vervaldatum geldende wisselkoers te ontvangen in de valuta van het land, waarin de lening opgenomen of van waaruit het crediet verstrekt is.

(c) Betalingen met betrekking tot schulden met een valuta-optie-clausule, welke voor het nemen van de onder (a) van dit lid bedoelde beslissing in de valuta van het land, waarin de lening opgenomen of van waaruit het crediet verstrekt is, zijn verricht, worden niet door een dergelijke beslissing beïnvloed.

(3) De bepalingen van lid (1) en (2) van dit Artikel zijn niet van toepassing op schulden, welke onder de bepalingen van de punten 2 en 3 van Bijlage I van deze Overeenkomst vallen.

(4) De telkens tussen de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Regering van een crediteurland bestaande betalingsovereenkomsten zijn op de betaling van schulden, welke onder de bepalingen van lid (2) en (3) van dit Artikel vallen, van toepassing, mits de betaling in de valuta van het crediteurland dient te geschieden.

(5) Indien schulden zijn ontstaan uit zakelijke transacties van een geregistreerd filiaal van een crediteur, welke contractueel zouden moeten worden betaald in het land, waarin dit filiaal is gelegen, geldt dit land als crediteurland in de zin van dit artikel.

Artikel 12

De behandeling van goud-clausules

Bij de regeling en de voldoening van een in een niet-Duitse valuta uitgedrukte schuld op goud-basis of met een goud-clausule, dient het

te betalen bedrag, voorzover niet uitdrukkelijk anders is bepaald in de Bijlagen van deze Overeenkomst, als volgt te worden berekend:

(a) Bij een schuld, welke volgens de ten tijde van de regeling geldende bepalingen van de verbintenis uitgedrukt of betaalbaar is in U.S.-dollars of Zwitserse francs op goud-basis of met een goud-clausule, wordt het te betalen bedrag zonder inachtneming van de goud-basis of de goud-clausule bepaald. Elke nieuwe overeenkomst tussen de crediteur en de debiteur met betrekking tot een dergelijke schuld moet in U.S.-dollars of Zwitserse francs luiden en mag geen verwijzing naar de goudwaarde van een dergelijke valuta inhouden en geen goud-clausule bevatten.

(b) Bij een schuld, welke volgens de ten tijde van de regeling geldende bepalingen van de verbintenis uitgedrukt of betaalbaar is in een andere niet-Duitse valuta op goud-basis of met een goud-clausule, wordt het te betalen bedrag als volgt bepaald:

(I) het verschuldigde nominale bedrag wordt tegen de op de datum van de totstandkoming van de schuld of bij in effecten belichaamde schulden tegen de op de datum van de uitgifte van deze effecten geldende wisselkoers in U.S.-dollars omgerekend;

(II) het aldus verkregen dollarbedrag wordt in de valuta, waarin de schuld volgens Artikel 11 betaald dient te worden, tegen de op de vervaldatum geldende wisselkoers tussen de U.S.-dollars en de betrokken valuta omgerekend, behalve ingeval de wisselkoers tussen de U.S.-dollar en de betrokken valuta op de vervaldatum ongunstiger is voor de crediteur dan op 1 Augustus 1952, in welk geval de wisselkoers van 1 Augustus 1952 van toepassing zal zijn.

Artikel 13

Wisselkoersen

In de gevallen, waarin een bedrag volgens de bepalingen van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen op basis van een wisselkoers dient te worden berekend, zal deze koers, behalve in de in Bijlage III en in artikel 8 van Bijlage IV van deze Overeenkomst bedoelde gevallen:

(a) bepaald worden door de pariteiten, welke in overeenstemming met lid 1 van Artikel IV van de Overeenkomst inzake het Internationale Monetair Fonds met dit Fonds zijn overeengekomen en diensgevolge op de betreffende datum voor de bedoelde valuta's gelden; of

(b) ingeval op de betreffende datum geen zodanige pariteiten gelden of golden, de wisselkoers zijn, welke in een bilaterale betalings-overeenkomst tussen de bedoelde landen of hun monetair instellingen voor het lopende betalingsverkeer is overeengekomen; of

(c) ingeval op de betreffende datum noch pariteiten noch koersen op grond van bilaterale overeenkomsten gelden of golden, de algemeen in het handelsverkeer gebruikelijke middenkoers zijn, welke voor telegrafische overmakingen in de valuta van het land, waarin de betaling dient te geschieden, op de voornaamste beurs in het andere land op de betreffende datum of in voorkomend geval op de daaraan voorafgaande dag geldt of gold; of

(d) ingeval op de betreffende datum geen wisselkoers als hierboven onder (a), (b) of (c) bedoeld bestaat of bestond, de als crossrate of exchange aangeduide wisselkoers zijn, welke uit de op deze datum of in voorkomend geval op de daaraan voorafgaande dag geldende middenkoersen van de bedoelde valuta's op de voornaamste beurs in een derde land, waarin deze valuta's genoteerd worden, kan worden berekend.

Artikel 14

Schulden in Duitse valuta

(1) De Bondsrepubliek Duitsland zal soortgelijke maatregelen als bedoeld in punt 6 van Bijlage I van deze Overeenkomst treffen met betrekking tot alle Rijksmarkschulden, waarvoor zij de aansprakelijkheid heeft overgenomen of zal overnemen en welke niet onder even genoemd punt vallen.

(2) Bij toepassing van het beginsel van gelijkberechtiging met Duitse onderdanen zal de Bondsrepubliek Duitsland bovendien waarborgen, dat in Rijksmark-effecten belichaamde schulden, welke geen goudmarkschulden met een specifiek buitenlands karakter zijn en op 21 Juni 1948 tegenover personen, die op die datum onderdanen waren van of gevestigd waren in een crediteurland, bestonden, en waarvan volgens de in het gebied van de Duitse mark (West) geldende wetgeving slechts voor een bepaald deel betaling kan worden afgedwongen, op gelijke wijze worden voldaan als soortgelijke verplichtingen tegenover personen, die in het gebied van de Duitse mark (West) zijn gevestigd.

(3) Bij de regeling van andere in Duitse valuta betaalbare schulden tegenover onderdanen van crediteurlanden, die in het gebied van de Duitse mark (West) zijn gevestigd, zullen de modaliteiten niet ongunstiger zijn dan die, welke voor soortgelijke verplichtingen tegenover andere in dit gebied gevestigde personen worden toegestaan.

Artikel 15

Aanvaarding door de crediteuren

(1) Slechts die crediteuren, die met betrekking tot in effecten belichaamde schulden, voor welker regeling een regelingsaanbod is voorgeschreven, een dergelijke regeling aanvaarden, of met betrekking

tot andere schulden met de vaststelling van de betalings- en andere modaliteiten in overeenstemming met de daarvoor in aanmerking komende bepalingen instemmen, zijn gerechtigd van de in deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen voorziene voordelen gebruik te maken.

(2) (a) Met betrekking tot in effecten belichaamde schulden, voor welker regeling een regelingsaanbod is voorgeschreven, geschiedt de aanvaarding van het regelingsaanbod in de zin van lid (1) van dit Artikel door inlevering van de oude effecten of coupons;

(I) ter inruiling, indien nieuwe effecten of coupons worden uitgegeven, of

(II) ter verkrijging van een opschrift, indien de regelingsmodaliteiten op de oude effecten worden aangegeven.

(b) De houder van een effect, hetwelk onder Bijlage II van deze Overeenkomst valt en waarvoor een regelingsaanbod is gedaan, kan binnen een termijn van tenminste vijf jaar na de datum, waarop dit aanbod is gedaan, dit aanbod aanvaarden. Indien daartoe gegronde redenen aanwezig zijn, dient de debiteur deze termijn te verlengen.

(3) Met betrekking tot schulden, die niet onder lid 2 (a) van dit Artikel vallen, wordt, voorzover geen bepaalde voorschriften in een Bijlage van deze Overeenkomst zijn neergelegd, de instemming van de crediteur met de vaststelling van de betalings- en andere modaliteiten in de zin van lid (1) van dit Artikel aanwezig geacht, indien de crediteur op enigerlei wijze duidelijk van zijn instemming doet blijken.

(4) Een debiteur is slechts onderworpen aan de bepalingen, welke in deze Overeenkomst en de desbetreffende Bijlagen voor de regeling van schulden zijn voorgeschreven, indien hij met betrekking tot zijn schuld een regelingsaanbod in overeenstemming met de daarvoor in aanmerking komende Bijlage van deze Overeenkomst heeft gedaan of een kennisgeving van toetreding of een verklaring van deelname heeft afgegeven. De in dit lid neergelegde bepaling laat de voorzieningen van Artikel 17 van deze Overeenkomst echter onaangetast.

(5) De Bondsrepubliek Duitsland is gerechtigd, bij de uitvoering van Artikel 2 van deze Overeenkomst rekening te houden met het gestelde in de vorige leden van dit Artikel.

Artikel 16

Bevrijding van de debiteur

Indien een debiteur zijn in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen geregelde schuld heeft voldaan, wordt hij geacht daardoor tevens aan alle verplichtingen uit hoofde van deze schuld, zoals deze voor de regeling bestond te hebben

voldaan, tenzij dergelijke verplichtingen reeds op grond van een overeenkomst teniet waren gegaan.

Artikel 17

Afdwinging van rechten door crediteuren

(1) De Bondsrepubliek Duitsland zal de crediteur het recht verlenen, binnen de grenzen van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen door middel van een Duitse rechtbank en met behulp van Duitse instanties:

(a) zijn rechten, met betrekking tot een schuld, zoals deze bestaan op het tijdstip, waarop hij krachtens dit artikel stappen onderneemt, af te dwingen indien de crediteur en de debiteur geen overeenstemming over de regelingsmodaliteiten bereiken en de crediteur instemt met de vaststelling van de betalings- en andere modaliteiten voor zijn schuld door een Duitse rechtbank in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen;

(b) zijn rechten uit hoofde van de bepalingen van de voor de schuld getroffen regeling af te dwingen indien de debiteur zijn verplichtingen niet in overeenstemming met deze bepalingen vervult (met inbegrip van de rechten, welke de crediteur volgens deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen kan uitoefenen, indien de debiteur zijn verplichtingen niet vervult), met dien verstande, dat de crediteur niet eerder gerechtigd zal zijn, transfer van de tengevolge van de niet-voldoening van een schuld opeisbaar wordende hoofdsom te eisen dan het geval zou zijn, indien de debiteur zijn verplichtingen zou hebben vervuld.

(2) De crediteur zal het in lid (1) van dit Artikel bedoelde recht niet verleend worden, indien de kennisneming van het geschil volgens de bepalingen van de desbetreffende overeenkomst of van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen op het moment, waarop het in lid (1) van dit Artikel bedoelde recht wordt uitgeoefend, uitsluitend aan een scheidsgerecht of een rechtbank in een crediteurland is voorbehouden. Indien een dergelijke exclusieve bevoegdheid in de bepalingen van de desbetreffende overeenkomst is neergelegd, mogen de crediteur en de debiteur daar bij onderlinge overeenstemming afstand van doen en zal de crediteur daarna het in lid (1) van dit Artikel bedoelde recht verkrijgen.

(3) (a) Ongeacht de vraag, of de wederkerigheid op het gebied van de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen tussen het land, waar de uitspraak is gedaan, en de Bondsrepubliek Duitsland in acht wordt genomen, zal de Bondsrepubliek Duitsland de crediteur het recht verlenen, met inachtneming van de bepalingen van de leden (1) en (4) van dit Artikel door middel van een Duitse rechtbank en met behulp van Duitse instanties de tenuitvoerlegging van beslissingen

van rechterlijke colleges en scheidsrechterlijke instanties af te dwingen:

(I) in een crediteurland na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst;

(II) in een crediteurland voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, indien de debiteur de in de beslissing vastgestelde schuld niet bestrijdt.

(b) In andere procedures met betrekking tot schulden, welke het onderwerp van een eindbeslissing van een rechterlijk college of scheidsrechterlijke instantie in een crediteurland van voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst vormen, zullen Duitse rechtbanken de feiten, waarop een dergelijke beslissing berust, bewezen achten, tenzij de debiteur het tegendeel bewijst. In dit geval is de crediteur gerechtigd, tegenbewijsmiddelen aan te voeren en daarbij van de processtukken van het vroegere proces gebruik te maken. Het bedrag van een niet-contractuele financiële verbintenis, hetwelk in een krachtens dit lid gevoerde procedure bij beslissing van een Duitse rechtbank wordt vastgesteld, zal in de zin van lid (1) (a) van Artikel 4 van deze Overeenkomst worden geacht te zijn vastgesteld op het tijdstip, waarop de eindbeslissing van de rechterlijke of scheidsrechterlijke instantie in een crediteurland is genomen.

(c) De Bondsrepubliek Duitsland zal de crediteur het recht verlenen, met inachtneming van de bepalingen van lid (1) van dit Artikel langs gerechtelijke weg in Duitsland en met behulp van Duitse instanties de tenuitvoerlegging van eindbeslissingen van rechterlijke colleges en scheidsrechterlijke instanties, welke voor 8 Mei 1945 in Duitsland of na 8 Mei 1945 in het gebied van de Duitse mark (West) zijn genomen, af te dwingen.

(4) De Duitse rechtbanken kunnen weigeren, beslissingen van een buitenlands rechterlijk college of scheidsrechterlijke instantie (uitgezonderd een op grond van de bepalingen van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen opgericht scheidsgerecht) in overeenstemming met de bepalingen van lid (3) van dit Artikel te erkennen en ten uitvoer te doen leggen:

(a) indien het rechterlijk college, hetwelk de beslissing heeft genomen, niet bevoegd was of de bevoegdheid van het scheidsgerecht, hetwelk de beslissing heeft gewezen, niet op een overeenkomst tussen de betrokken partijen berustte; of

(b) indien de debiteur in het proces voor de oorspronkelijke rechtbank of het oorspronkelijk scheidsgerecht niet in de gelegenheid is gesteld, zijn standpunt te verdedigen;

(c) indien de tenuitvoerlegging van de beslissing in strijd zou zijn met de openbare orde in de Bondsrepubliek Duitsland, waarbij het feit, dat een vonnis niet met de bepalingen van deze Overeenkomst

en de daarbij behorende Bijlagen in overeenstemming is, niet als reden mag worden beschouwd, om de tenuitvoerlegging daarvan in het kader van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen in strijd met de openbare orde in de zin van deze bepaling te achten.

(5) De Bondsrepubliek Duitsland zal de in Bijlage I van deze Overeenkomst bedoelde Organisaties van Effectenbezitters en soortgelijke lichamen en de in artikel VIII van Bijlage II bedoelde crediteurenvertegenwoordigers het recht verlenen, de modaliteiten van het regelingsaanbod door middel van Duitse rechtbanken en met behulp van Duitse instanties te doen vaststellen, indien de debiteur (uitgezonderd de Bondsrepubliek Duitsland) nalaat, een voorstel tot regeling van zijn in effecten belichaamde schuld in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van Bijlagen I en II van deze Overeenkomst te doen.

(6) (a) Een debiteur, die nalaat, een regelingsaanbod in overeenstemming met Bijlagen I en II van deze Overeenkomst voor te stellen, is in een volgens de leden (1), (3) en (5) van dit Artikel voor een Duitse rechtbank aanhangig gemaakte procedure niet gerechtigd, een beroep te doen op de in punt 7 lid (1) onder (e) van Bijlage I of in artikel V lid 11 van Bijlage II van deze Overeenkomst bedoelde hardheidsclausule. Bij de vaststelling van de bepalingen van het regelingsaanbod of van de modaliteiten voor de regeling van de schuld dient de rechtbank de vroegste vervaldatum voor te schrijven, welke volgens de bepalingen van de desbetreffende Bijlage voor de regeling van de schuld is toegestaan. De rechtbank dient in zijn vonnis te bepalen, dat de debiteur de in punt 7 onder k van Bijlage I van deze Overeenkomst of in artikel X lid 2 van Bijlage II van deze Overeenkomst bedoelde kosten aan de eiser dient te vergoeden; deze kosten zijn aanstonds opeisbaar en betaalbaar. De rechtbank dient de debiteur verder te veroordelen tot betaling van de proceskosten en van alle redelijke in verband met de procedure gemaakte kosten en gedane uitgaven van de crediteur in gevallen van niet in effecten belichaamde schulden en van de Organisatie van Effectenbezitters of een soortgelijk lichaam of van de crediteurenvertegenwoordiger of vertegenwoordigers in gevallen van in effecten belichaamde schulden.

(b) Indien een debiteur nalaat, tot toetreding als bedoeld in artikel 22 van Bijlage III van deze Overeenkomst over te gaan, is de crediteur gerechtigd, in een volgens lid (1) of (3) van dit Artikel aanhangig gemaakte procedure zijn rechten in overeenstemming met de bepalingen van de evengenoemde Bijlage af te dwingen, echter niet, voorzover het rechtstreeks door een Duitse handels- of industriële debiteur in de zin van de genoemde Bijlage aan de crediteur verschuldigde schulden betreft, voordat er dertig dagen na de eerste bijeenkomst van het in artikel 17 van genoemde Bijlage bedoelde Raadgevend Comité zijn verstreken. Indien de rechtbank de debiteur tot betaling van de schuld in overeenstemming met de

genoemde Bijlage veroordeelt, zal het de debiteur tevens veroordelen tot vergoeding van de proceskosten en van alle redelijke in verband met de procedure gemaakte kosten en gedane uitgaven van de crediteur.

(c) Een debiteur, die nalaat, de volgens artikel 14 van Bijlage IV van deze Overeenkomst vereiste verklaring van toetreding te geven, is in een volgens lid (1) of (3) van dit Artikel aanhangig gemaakte procedure voor een Duitse rechtbank niet gerechtigd, een beroep te doen op de in artikel 11 van genoemde Bijlage bedoelde hardheidsclausule. Indien de debiteur de afgifte van de verklaring slechts heeft nagelaten, omdat hij het bestaan van de schuld ontkent, verliest hij het recht, om een beroep op de hardheidsclausule te doen, tenzij hij, ingeval de in artikel 15 van Bijlage IV van deze Overeenkomst bedoelde rechtbank of het aldaar bedoelde scheidsgerecht het bestaan van de schuld bevestigt, binnen dertig dagen, gerekend vanaf de datum, waarop de eindbeslissing van een dergelijke rechtbank is betekend, de vereiste verklaring afgeeft. Indien de debiteur in een procedure volgens dit onderdeel van dit lid van dit Artikel niet gerechtigd is een beroep op de hardheidsclausule te doen, dient de rechtbank hem tot betaling van de proceskosten en van de redelijk gemaakte kosten voor juridische bijstand van de eiser te veroordelen.

(7) De Bondsrepubliek Duitsland zal de crediteur het recht verlenen, binnen de grenzen van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen door middel van Duitse rechtbanken en met behulp van Duitse instanties zijn vorderingen tegen een persoon, die in het gebied van de Duitse mark (Oost) gevestigd is, op diens in het gebied van de Duitse mark (West) gelegen vermogensbestanddelen te verhalen, indien deze vorderingen uit een verbintenis voortspruiten, welke, afgezien van de vereisten met betrekking tot de plaats van vestiging van de debiteur, aan de vereisten van Artikel 4 van deze Overeenkomst voldoet. Op het recht tot transfer in vreemde valuta's van de op deze wijze door de crediteur ontvangen bedragen zullen de telkenmale in het gebied van de Duitse mark (West) geldende deviezenbepalingen van toepassing zijn.

Artikel 18

Verjaringstermijnen

(1) Een debiteur zal niet het recht hebben om zich bij het opstellen van een regelingsaanbod of bij de regeling van een schuld te beroepen op het verstrijken van een verjaringstermijn of een vervalt termijn, voor het geldend maken van aanspraken met betrekking tot die schuld, voorzover die niet vóór 1 Juni 1933 is verstreken, tenzij op een datum, die zal worden bepaald door bedoelde termijnen als opgeschort te beschouwen vanaf 1 Juni 1933 tot aan het aflopen van een periode van 18 maanden, te rekenen vanaf de datum, waarop

deze Overeenkomst en de desbetreffende Bijlage van toepassing zullen worden op die schuld.

(2) Onverminderd het bepaalde in lid (1) van dit Artikel, worden, met het oog op het opstellen van een regeling, de in lid (1) bedoelde termijnen van verjaring en van verval, die van toepassing zijn op in effecten belichaamde schulden als bedoeld in de delen A en B van Bijlage I en op die behandeld in Bijlage II van deze Overeenkomst, geacht niet te zijn verstreken vóór de datum, waarop, overeenkomstig het bepaalde in punt 8 (b) van Bijlage I en Artikel 15 van deze Overeenkomst, het regelingsaanbod van de debiteur niet meer door de crediteur kan worden aanvaard.

(3) Aanvaardt een crediteur een regelingsaanbod of verklaart hij zich accoord met een regeling voor een schuld overeenkomstig het bepaalde in Artikel 15 van deze Overeenkomst, dan worden daarmede de verjaringstermijnen en de vervaltermijnen voor het geldend maken van aanspraken met betrekking tot die schuld opgeschort.

(4) Onder de verjaringstermijnen en vervaltermijnen, bedoeld in de leden (1), (2) en (3) van dit Artikel worden niet verstaan de termijnen voor het in beroep gaan van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke of administratieve beslissingen, noch de termijnen, bedoeld in lid 3 van Deel 12 van de Duitse wet op de verzekeringsovereenkomst, noch de termijnen vastgesteld in de Duitse wetten betreffende de effectenzuivering.

(5) De voorgaande bepalingen zullen toepassing vinden, ongeacht de vraag of de termijnen zijn vastgesteld door het Duitse recht of door het recht van een ander land, door een rechterlijke beslissing, een scheidsrechterlijke of een administratieve beslissing, door een overeenkomst of door een andere rechtshandeling. De Bondsrepubliek Duitsland zal er zorg voor dragen, dat de voorgaande bepalingen ook dan zullen worden toegepast door de Duitse rechterlijke instanties, indien de schuldverhouding naar zijn inhoud onderworpen is aan buitenlands recht.

Artikel 19

Aanvullende overeenkomsten

(1) De overeenkomsten op grond van onderhandelingen overeenkomstig

(a) punt 11 van Bijlage I van deze Overeenkomst (vorderingen krachtens beslissingen van het gemengde Grieks-Duitse scheids-gerecht)

(b) punt 15 van Bijlage I van deze Overeenkomst (aansprakelijkheid voor Oostenrijkse overheidsschulden)

(c) artikel 10 van Bijlage IV van deze Overeenkomst (betalingen aan de Deutsche Verrechnungskasse)

(d) Bijlage IVa van deze Overeenkomst (in Zwitserse francs luidende hypothecaire schulden);

zullen door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland (c.q. na door deze verleende goedkeuring) ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Regeringen van de Verenigde Staten van Amerika, van de Franse Republiek en van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland.

(2) Elk dier overeenkomsten zal van kracht worden, en in alle opzichten als een Bijlage bij deze Overeenkomst beschouwd worden, zodra daarop de goedkeuring van die Regeringen zal zijn verkregen. Alle Partijen bij deze Overeenkomst zullen daarvan worden verwittigd door de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland.

Artikel 20

Schulden van het Duitse Rijk uit hoofde van multilaterale overeenkomsten

De bepalingen van deze Overeenkomst verzetten zich niet tegen betalingen op schulden van het Rijk of van agenten van het Rijk, die voortvloeien uit niet betaalde bijdragen of uit diensten bewezen in het kader van een internationale multilaterale overeenkomst of van de statuten van een internationale organisatie. Op verzoek van de belanghebbende crediteuren zal de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland in directe onderhandelingen treden over deze schulden.

Artikel 21

Vernieuwing van Bijlage III

Onder „Bijlage III” van deze Overeenkomst moet mede worden verstaan elke overeenkomst die na de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst wordt afgesloten ter vernieuwing van de in die Bijlage vervatte overeenkomst. Dergelijke overeenkomsten kunnen de bepalingen van Bijlage III wijzigen, maar zullen er op gericht moeten zijn middelen en wegen te verschaffen om te geraken tot een herstel van de normale omstandigheden voor de financiering van de buitenlandse handel van de Bondsrepubliek Duitsland, overeenkomstig de algemene doelstellingen van deze Overeenkomst.

Artikel 22

Vorderingen uit hoofde van sociale verzekeringen

(1) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zal in onderhandeling treden met de Regeringen der betrokken crediteurlanden, ter regeling van vorderingen uit hoofde van sociale verzekeringen, ontstaan ten gevolge van de toepassing van Duitse wetten en regelingen, welke vóór 8 Mei 1945 van kracht waren, gedurende een periode voorafgaande aan 8 Mei 1945, voorzover die vorderin-

gen volgens de wetgeving van de Bondsrepubliek Duitsland of overeenkomstig door haar op zich genomen verplichtingen moeten worden geacht te komen te haren laste of ten laste van instellingen voor sociale verzekeringen in het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland, en voor zover die vorderingen niet reeds zijn behandeld in een overeenkomst met de Regering van het betrokken crediteurland. Het in dit lid bepaalde verzet zich niet tegen het opnemen in dergelijke overeenkomsten van bepalingen, ingevolge welke wetten of regelingen, geldend in de Bondsrepubliek Duitsland op het stuk van sociale verzekeringen, die voor onderdanen van andere landen een minder gunstige behandeling inhouden dan voor Duitse onderdanen, geen toepassing zullen vinden.

(2) De Bondsrepubliek Duitsland zal de nodige maatregelen nemen met het oog op de regeling van de in het voorgaande lid bedoelde vorderingen, die niet behandeld zijn in overeenkomsten met de Regeringen van de crediteurlanden, en met het oog op de transfer in verband daarmee, op voorwaarde, dat het vorderingen van onderdanen en ingezetenen betreft van een crediteurland, vanwaar betalingen terzake van dergelijke vorderingen getransfereerd kunnen worden ten gunste van onderdanen of ingezetenen van de Bondsrepubliek Duitsland. De in de Bondsrepubliek Duitsland op het stuk van sociale verzekeringen geldende wetten en regelingen, die voor onderdanen van andere landen een minder gunstige behandeling inhouden dan voor Duitse onderdanen, zullen geen toepassing vinden, indien het betrokken crediteurland, wat betreft de betalingen van sociale renten, niet discrimineert tussen eigen onderdanen en Duitse onderdanen of tussen eigen ingezetenen en ingezetenen van de Bondsrepubliek Duitsland.

(3) De in lid (1) van dit Artikel bedoelde vorderingen, uit hoofde van sociale verzekeringen, van onderdanen of ingezetenen van een crediteurland, welke niet krachtens lid (1) of overeenkomstig lid (2) van dit Artikel zullen worden geregeld, zullen volgens het bepaalde in artikel 28 van Bijlage IV van deze Overeenkomst worden geregeld.

Artikel 23

Schulden uit het verzekeringsverkeer

(1) Als bilaterale regelingen, die getroffen zijn teneinde uitvoering te geven aan artikel 30, lid (1) van Bijlage IV van deze Overeenkomst, bepalingen bevatten, welke betrekking hebben op de transfer van betalingen of op betaling in Duitse mark van schulden, die voortvloeien uit verzekerings- of herverzekeringscontracten of overeenkomsten van welke aard ook, of die met dergelijke contracten of overeenkomsten samenhangen, dan moeten die bepalingen in overeenstemming zijn met die terzake van de regeling van de andere soorten schulden.

(2) Als op 30 Juni 1953 geen bilaterale regelingen zullen zijn getroffen, zullen de schulden uit hoofde van verzekerings- of herverzekeringscontracten geregeld worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 30, lid (2) en van artikel 31 van Bijlage IV van deze Overeenkomst. De termijn van 30 Juni 1953 kan na het bereiken van onderlinge overeenstemming worden verlengd. De gunstigste voorwaarden, voorkomende in enige bilaterale regeling, gesloten overeenkomstig lid (1) van dit Artikel met betrekking tot de transfer van betalingen van welke categorie schulden ook, of met betrekking tot de betaling in Duitse mark van die schulden, zullen toepassing vinden op de schulden van dezelfde categorie jegens crediteuren, die gevestigd zijn in landen, waarmede geen bilaterale regelingen zullen zijn getroffen.

Artikel 24

Toepasselijkheid van de Overeenkomst op Berlijn

(1) Met inachtneming van het bepaalde in lid (2) (b) van Artikel 4 en in lid (5) van Artikel 5, zal deze Overeenkomst van toepassing zijn op Berlijn, dat binnen de grenzen van zijn bevoegdheid verplichtingen, overeenkomend met die, welke de Bondsrepubliek uit hoofde van deze Overeenkomsten en de bijbehorende Bijlagen op zich neemt, zal nakomen.

(2) Deze Overeenkomst zal voor Berlijn in werking treden bij of na haar inwerkingtreding overeenkomstig lid (2) van Artikel 35, zodra de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland bij de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland een verklaring zal deponeren, waaruit zal blijken, dat in Berlijn alle wettelijke maatregelen, nodig voor de toepassing van deze Overeenkomst op Berlijn, zijn genomen.

Artikel 25

Herziening van de Overeenkomst bij de hereniging van Duitsland

De Partijen bij deze Overeenkomst zullen deze herzien bij de hereniging van Duitsland. Deze herziening zal uitsluitend tot doel hebben:

(a) het toepassen van de bepalingen van de Bijlagen bij deze Overeenkomst met betrekking tot het aanpassen van bepaalde schulden ingeval van hereniging, voorzover die bepalingen dan niet automatisch toepassing gaan vinden;

(b) het uitbreiden van de toepassing der bepalingen van deze Overeenkomst op schulden van personen, woonachtig in het met de Bondsrepubliek Duitsland herenigde gebied;

(c) het uitvoeren van een billijke aanpassing met betrekking tot schulden, waarvan de regeling is vastgesteld, rekening houdend met het verlies van bepaalde zich in het met de Bondsrepubliek Duitsland

herenigde gebied bevindende vermogenswaarden, of met de onmogelijkheid daarover te beschikken.

Artikel 26

Vroeger getroffen overeenkomsten

Geen der bepalingen van deze Overeenkomst zal geacht worden de geldigheid van enige andere overeenkomst tot regeling van verplichtingen, door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland gesloten voor het in werking treden van deze Overeenkomst, aan te tasten.

Artikel 27

Voorrang van deze Overeenkomst boven haar Bijlagen

Indien de bepalingen van deze Overeenkomst niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van een der daarbij behorende Bijlagen, zijn de bepalingen van deze Overeenkomst beslissend.

Artikel 28

Tribunaal van Arbitrage

(1) Het Tribunaal van Arbitrage voor de Overeenkomst inzake Duitse buitenlandse schulden (hierna genoemd „het Tribunaal”) wordt opgericht voor de hierna te vermelden doeleinden. De samenstelling en de organisatie van het Tribunaal en de wijze van uitoefening van zijn rechtspleging zijn geregeld in het Statuut, hetwelk als Bijlage IX aan deze Overeenkomst is toegevoegd.

(2) Onverminderd de bepalingen van lid (5) van dit Artikel is het Tribunaal bij uitsluiting bevoegd kennis te nemen van alle geschillen tussen twee of meer Partijen bij deze Overeenkomst over de uitleg of de toepassing van de Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen, waarover de Partijen door middel van onderhandelingen niet tot overeenstemming kunnen komen, met dien verstande, dat geschillen over de uitleg en de toepassing van Artikel 34 van deze Overeenkomst niet ter beoordeling van het Tribunaal of enig andere rechtbank of ander scheidsgerecht zullen staan. Indien de Bondsrepubliek Duitsland geen partij is bij een procedure voor het Tribunaal met betrekking tot een geschil tussen Partijen bij deze Overeenkomst, kan zij op verzoek van een der partijen bij het geschil als partij tot de procedure toetreden.

(3) Het Tribunaal is bij uitsluiting bevoegd tot beoordeling van de in artikel 16 lid 2 van Bijlage IV van deze Overeenkomst bedoelde vraagstukken, welke voor de uitleg van de genoemde Bijlage van wezenlijke betekenis zijn en welke het door een Partij bij deze Overeenkomst voorgelegd krijgt. De bepalingen van dit lid tasten de bevoegdheid van de Gemengde Commissie, zoals deze in Artikel 31 lid 2 van deze Overeenkomst is geregeld, niet aan.

(4) Het Tribunaal is bij uitsluiting bevoegd tot behandeling van procedures in hoger beroep, welke in overeenstemming met Artikel 31 lid 7 van deze Overeenkomst aanhangig worden gemaakt.

(5) Onverminderd de bepalingen van de leden (3) en (4) van dit Artikel is het Tribunaal niet bevoegd kennis te nemen van geschillen, welke uitsluitend betrekking hebben op de uitleg of de toepassing van een Bijlage van deze Overeenkomst, indien een in overeenstemming met de desbetreffende Bijlage opgerichte scheidsrechterlijke instantie bevoegd is tot beoordeling van de met betrekking tot de uitleg of de toepassing gerezen vraag. Deze bepaling vormt geen beperking van de bevoegdheid van het Tribunaal met betrekking tot geschillen over de vraag, of een uitspraak van een dergelijke scheidsrechterlijke instantie in strijd is met de bepalingen van deze Overeenkomst.

(6) Iedere Partij bij deze Overeenkomst, die belang heeft bij het onderwerp van een procedure voor het Tribunaal, is gerechtigd, als partij aan deze procedure deel te nemen.

(7) Het Tribunaal heeft het recht, te beslissen over vragen met betrekking tot zijn bevoegdheid krachtens de voorgaande bepalingen van dit Artikel.

(8) Een uitspraak van het Tribunaal is definitief en bindend

(a) in een procedure volgens lid (2) van dit Artikel voor de partijen bij het geschil en voor elke andere Partij bij deze Overeenkomst, die als partij aan de procedure deelneemt;

(b) in een procedure volgens lid (3) van dit Artikel voor de partij, die het vraagstuk aan het Tribunaal heeft voorgelegd, en voor elke andere Partij bij deze Overeenkomst, die als partij aan de procedure deelneemt;

(c) in een procedure in hoger beroep volgens lid (4) van dit Artikel voor de partij of de partijen bij de procedure in hoger beroep.

(9) De bevoegdheid van het Tribunaal wordt niet aangetast door het feit, dat een partij bij het geschil niet bij de voor het Tribunaal aanhangig gemaakte procedure verschijnt.

(10) Alle in overeenstemming met deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen opgerichte scheidsrechterlijke instanties, uitgezonderd het Tribunaal zelf, zijn bij de beoordeling van de uitleg of de toepassing van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen door de daarvoor in aanmerking komende uitspraken van het Tribunaal gebonden.

(11) Op verzoek van een Partij bij deze Overeenkomst geeft het Tribunaal advies met betrekking tot de uitleg of de toepassing van deze Overeenkomst (uitgezonderd de uitleg of de toepassing van Artikel 34 van deze Overeenkomst). Dergelijke adviezen hebben geen bindende kracht.

Artikel 29

Arbitrage over bepaalde geschillen volgens Bijlage I

(1) Aan procedures voor een scheidsgerecht, hetwelk ter beoordeling van geschillen volgens punt 7 lid 1 onder (g) van Bijlage I van deze Overeenkomst is voorzien, kunnen slechts Organisaties van Effectenbezitters en soortgelijke verenigingen, welke door de Regeringen van de landen, waarin zij gevormd zijn, als vertegenwoordigers van de effectenbezitters in deze landen erkend zijn (hierna genoemd „crediteurenvertegenwoordiging”), aan de ene kant en debiteuren aan de andere kant als partijen deelnemen.

(2) Een scheidsgerecht als bedoeld in het voorgaande lid bestaat, voorzover de partijen niet anders overeenkomen, uit drie als volgt benoemde leden:

(a) een lid, hetwelk door de debiteur dient te worden benoemd;

(b) een lid, hetwelk door de desbetreffende crediteurenvertegenwoordiging, of, indien er meer crediteurenvertegenwoordigingen bij betrokken zijn, door deze gezamenlijk dient te worden benoemd;

(c) een derde lid als voorzitter, hetwelk door de op de hierboven onder (a) en (b) bedoelde wijze benoemde leden dient te worden gekozen. De voorzitter mag noch de Duitse nationaliteit noch de nationaliteit van een land, waarin een als partij aan de procedure deelnemende crediteurenvertegenwoordiging is gevormd, bezitten.

(3) Binnen 90 dagen, gerekend vanaf de datum, waarop een der partijen bij de procedure de andere partij de benoeming van haar scheidsrechter heeft meegedeeld, dient de andere partij eveneens een scheidsrechter te benoemen. Indien de andere partij haar scheidsrechter niet binnen de voorgeschreven termijn benoemt, wordt deze op verzoek van de partij, die de mededeling heeft gedaan, door de Internationale Kamer van Koophandel benoemd.

(4) Indien de beide scheidsrechters niet binnen 30 dagen, gerekend vanaf de datum van benoeming van de laatstbenoemde scheidsrechter, overeenstemming over de keuze van een voorzitter bereiken, wordt deze op verzoek van een van beide scheidsrechters door de Internationale Kamer van Koophandel benoemd. De bepaling van lid (2) onder (c) van dit Artikel ten aanzien van de nationaliteit geldt ook voor deze benoeming.

(5) Indien een lid van het scheidsgerecht overlijdt of wegens ziekte, terugtrekking of niet-nakoming van zijn ambtsplichten uitvalt, wordt deze functie binnen 30 dagen, nadat zij is opengevallen, op dezelfde wijze als bij de oorspronkelijke benoeming opnieuw vervuld.

(6) Het scheidsgerecht stelt zelf de bij zijn rechtspleging te volgen regels vast. Indien dergelijke regels niet worden vastgesteld of niet

toereikend zijn, dienen de door de Internationale Kamer van Koophandel vastgestelde regels met betrekking tot arbitrage te worden toegepast.

(7) De uitspraak van het scheidsgerecht met betrekking tot de conversie, welke het onderwerp van de scheidsrechterlijke procedure vormde, is met het oog op de vaststelling van de bepalingen van het regelingsaanbod bindend voor de partijen bij de procedure en de crediteurenvertegenwoordiging dient de aanvaarding van het regelingsaanbod aan te bevelen aan de effectenbezitters, voorzover dit aanbod aan de andere in Bijlage I van deze Overeenkomst neergelegde voorwaarden voldoet.

Artikel 30

Inschakeling van Trustkantoren volgens Bijlage II

(1) De volgens artikel IX van Bijlage II van deze Overeenkomst opgerichte Arbitrage- en Bemiddelings-Commissie doet het Trustkantoor voor een in effecten belichaamde schuld, waarop de genoemde Bijlage van toepassing is, mededeling van elke bij de Commissie aanhangige procedure over de regeling der schuld. Het Trustkantoor kan binnen 20 dagen na het doen van de mededeling als partij tot de procedure toetreden.

(2) Teneinde het Trustkantoor voor een in effecten belichaamde schuld bij de bevrijding van verplichtingen, welke dit tegenover de bezitters van deze effecten mocht hebben, te ondersteunen, zal de debiteur op het tijdstip, waarop hij in overeenstemming met artikel VII van Bijlage II van deze Overeenkomst een voorstel voor een regelingsaanbod aan de crediteurenvertegenwoordiging aanbiedt, tevens een afschrift van dit voorstel aan het Trustkantoor voor deze effecten aanbieden. Het Trustkantoor kan de debiteur en de crediteurenvertegenwoordiging op de hoogte stellen van de bezwaren, welke het heeft tegen de modaliteiten van het aanbod waarover wordt onderhandeld, waarna deze bezwaren bij de behandeling ter beoordeling dienen te worden overgelegd.

(3) Voor het afsluiten van een definitieve overeenkomst met de crediteurenvertegenwoordiging over de modaliteiten van het regelingsaanbod dient de debiteur de modaliteiten van dit regelingsaanbod schriftelijk aan het Trustkantoor mede te delen. Binnen 10 dagen na ontvangst van deze mededeling kan het Trustkantoor bezwaren tegen de modaliteiten van het regelingsaanbod bij de Arbitrage- en Bemiddelings-Commissie indienen met betrekking tot alle vraagstukken, ten aanzien waarvan het volgens de bepalingen van de bestaande overeenkomst van oordeel is, dat het verplichtingen tegenover de bezitters van deze effecten heeft. De Arbitrage- en Bemiddelings-Commissie zal de crediteurenvertegenwoordiging en de debiteur mededeling doen van de opening van de procedure. De crediteurenvertegenwoordiging en de debiteur kunnen binnen 20 dagen na het doen van deze mede-

deling als partijen tot de procedure toetreden. De bevoegdheid van de Arbitrage- en Bemiddelings-Commissie ten aanzien van een dergelijke procedure wordt niet aangetast door het feit, dat de crediteurenvertegenwoordiging of de debiteur niet bij de procedure verschijnt. Indien binnen de bovenvermelde termijn van 10 dagen geen beroep op arbitrage plaatsvindt, kan de debiteur de voorgestelde overeenkomst met de crediteurenvertegenwoordiging sluiten.

(4) Een uitspraak van de Arbitrage- en Bemiddelings-Commissie in een procedure volgens lid (3) van dit Artikel is voor de crediteurenvertegenwoordiging en de debiteur tot op dezelfde hoogte bindend als in de tweede alinea van lid 1 van artikel IX van Bijlage II van deze Overeenkomst is voorzien. Indien een Trustkantoor in overeenstemming met lid (1) of (3) van dit Artikel als partij aan een procedure deelneemt, heeft het in deze procedure dezelfde rechten als iedere andere partij in deze procedure.

Artikel 31

De Gemengde Commissie voor vraagstukken met betrekking tot Bijlage IV

(1) De samenstelling en de organisatie van de in artikel 16 van Bijlage IV van deze Overeenkomst bedoelde Gemengde Commissie en de wijze van uitoefening van haar rechtspleging zijn geregeld in het Statuut, hetwelk als Bijlage X aan deze Overeenkomst is toegevoegd.

(2) De Gemengde Commissie is bevoegd kennis te nemen van:

(a) meningsverschillen tussen crediteuren en debiteuren over de uitleg van Bijlage IV van deze Overeenkomst, welke haar worden voorgelegd door de crediteur en de debiteur gezamenlijk of door een crediteur of een debiteur, wiens Regering verklaart, dat de te beoordelen vraag naar haar opvatting van algemene betekenis voor de uitleg van de genoemde Bijlage is;

(b) gevallen, welke het onderwerp van een procedure voor een volgens artikel 17 van Bijlage IV van deze Overeenkomst opgericht scheidsgerecht vormen en in overeenstemming met artikel 16 van de genoemde Bijlage door een Partij bij deze Overeenkomst of door het scheidsgerecht zelf aan de Gemengde Commissie worden voorgelegd op grond van het feit, dat het om een geval van wezenlijke betekenis voor de uitleg van Bijlage IV gaat, met dien verstande, dat in gevallen, welke volgens artikel 11 van Bijlage IV van deze Overeenkomst in hoger beroep aan het scheidsgerecht zijn voorgelegd, slechts vragen aan de Gemengde Commissie ter beoordeling mogen worden voorgelegd, welke voor de uitleg van de genoemde Bijlage van wezenlijke betekenis zijn.

(3) Elke Partij bij deze Overeenkomst, die belang heeft bij het onderwerp van een procedure voor de Gemengde Commissie, is gerechtigd, als partij aan de procedure deel te nemen.

(4) De bevoegdheid van de Gemengde Commissie wordt niet aangetast door het feit, dat een bij het geschil betrokken partij niet bij de voor de Gemengde Commissie aanhangig gemaakte procedure verschijnt.

(5) De Gemengde Commissie heeft het recht, zelf in overeenstemming met de voorafgaande bepalingen van dit Artikel over vragen met betrekking tot haar bevoegdheid te beslissen.

(6) Onverminderd de bepalingen van lid (7) van dit Artikel is een uitspraak van de Gemengde Commissie definitief en bindend:

(a) voor de partijen bij de bij haar aanhangige procedure;

(b) voor elke partij bij een geschil, hetwelk in overeenstemming met het gestelde in lid (2) (a) van dit Artikel aan de Gemengde Commissie is voorgelegd;

(c) voor een Partij bij deze Overeenkomst, die in overeenstemming met het gestelde in lid (2) (b) van dit Artikel een geval of een vraag ter beoordeling voorlegt;

(d) voor het scheidsgerecht, dat de vraag zelf heeft voorgelegd of in welks procedure de voorlegging heeft plaatsgevonden in de gevallen, bedoeld in lid (2) (b) van dit Artikel;

(e) met betrekking tot een der regelingsmodaliteiten voor een schuld, indien deze het onderwerp van de procedure vormde.

(7) Elke Partij bij deze Overeenkomst is gerechtigd, tegen een uitspraak van de Gemengde Commissie binnen 30 dagen, nadat deze is gedaan, in hoger beroep te gaan bij het Tribunaal op grond van het feit, dat de uitspraak betrekking heeft op een vraag van algemene of wezenlijke betekenis. Het beroep wordt alleen in behandeling genomen ten aanzien van uit de uitspraak voortvloeiende vragen, met betrekking waartoe de in beroep gaande partij stelt, dat zij van algemene of wezenlijke betekenis zijn. Wanneer door het Tribunaal ten aanzien van de betreffende vraag een beslissing is genomen, dient de Gemengde Commissie in de procedure, welke tot het beroep heeft geleid, alle maatregelen te nemen, welke nodig zijn, om de beslissing van het Tribunaal toe te passen.

Artikel 32

Scheidsgerecht voor geschillen onder Bijlage IV

(1) Indien een crediteur en een debiteur in overeenstemming met de vijfde alinea van artikel 17 van Bijlage IV van deze Overeenkomst zijn overeengekomen, een geschil aan een scheidsgerecht voor te leggen, dient elk van hen binnen 30 dagen, gerekend vanaf de

datum van overeenstemming, een scheidsrechter te benoemen. Indien er meer dan een crediteur of debiteur bij betrokken zijn, wordt de scheidsrechter door de crediteuren of door de debiteuren gezamenlijk benoemd. Indien een partij haar scheidsrechter niet binnen de aangegeven termijn benoemt, is de andere partij bij het geschil gerechtigd, de Internationale Kamer van Koophandel te verzoeken een zodanige scheidsrechter te benoemen. De beide scheidsrechters kiezen binnen 30 dagen, gerekend vanaf de datum van benoeming van de laatstbenoemde scheidsrechter, een derde scheidsrechter als voorzitter. Indien de voorzitter niet binnen deze termijn wordt gekozen, kan elk van beide partijen de benoeming aan de Internationale Kamer van Koophandel verzoeken.

(2) (a) Een crediteur, die in overeenstemming met de tweede alinea van artikel 11 van Bijlage IV van deze Overeenkomst bij een scheidsgerecht in hoger beroep gaat, dient binnen 30 dagen, nadat het vonnis van het Duitse gerecht is uitgesproken,

(I) hiervan kennis te geven aan de Duitse rechtbank, die de uitspraak heeft gedaan;

(II) de debiteur de naam van de scheidsrechter mee te delen, die hij voor het scheidsgerecht heeft benoemd.

(b) Na ontvangst van de onder (a) (I) van dit lid van dit Artikel bedoelde kennisgeving zijn alle procedures voor Duitse rechterlijke instanties in die zin geëindigd, dat geen rechten uit het vonnis, voorzover dit betrekking heeft op de schuld, welke het onderwerp van het beroep vormt, kunnen worden afgeleid.

(c) Binnen 30 dagen, gerekend vanaf de datum van ontvangst van de onder (a) (II) van dit lid van dit Artikel bedoelde mededeling, dient de debiteur de naam van de scheidsrechter, die hij voor het scheidsgerecht heeft benoemd, aan de crediteur op te geven. Indien de debiteur deze opgave niet binnen de voorgeschreven termijn verricht, is de crediteur gerechtigd de Internationale Kamer van Koophandel te verzoeken een zodanige scheidsrechter te benoemen. In overeenstemming met lid (1) van dit Artikel dient een derde scheidsrechter als voorzitter te worden gekozen.

(d) Een scheidsgerecht, waarvoor een procedure in hoger beroep in overeenstemming met de tweede alinea van artikel 11 van Bijlage IV van deze Overeenkomst aanhangig is,

(I) houdt, voorzover de partijen bij de procedure niet anders overeenkomen, zitting in de Bondsrepubliek Duitsland;

(II) past de beginselen toe, welke uit de eerste alinea van artikel 11 van Bijlage IV van deze Overeenkomst voortvloeien;

(III) behandelt het geschil volledig opnieuw.

(e) Indien tijdens een procedure, welke in overeenstemming met de bepalingen van de tweede alinea van artikel 11 van Bijlage IV

van deze Overeenkomst voor een scheidsgerecht aanhangig is gemaakt, een vraag aan de Gemengde Commissie wordt voorgelegd in overeenstemming met het gestelde in Artikel 31 lid (2) (b) van deze Overeenkomst, schorst het scheidsgerecht aanstonds de procedure, tot een rechtsgeldige uitspraak door de Gemengde Commissie is gedaan. Nadat een dergelijke uitspraak is gedaan, zet het scheidsgerecht de procedure voort en treft de nodige maatregelen, om de uitspraak toe te passen.

(3) Indien een scheidsgerecht de uitleg van Bijlage IV van deze Overeenkomst dient te beoordelen, is het aan de daarvoor in aanmerking komende uitspraken van de Gemengde Commissie gebonden.

(4) Indien een lid van een scheidsgerecht overlijdt of wegens ziekte, terugtrekking of niet-nakoming van zijn ambtsplichten uitvalt, wordt de functie binnen 30 dagen, nadat zij opgevallen is, op dezelfde wijze als bij de oorspronkelijke benoeming opnieuw vervuld.

(5) Het scheidsgerecht kan bepalen, hoe de proceskosten en de kosten wegens advies worden gedragen, en, in een procedure in hoger beroep volgens lid (2) van dit Artikel, welke partij de proceskosten voor het Duitse gerecht dient te dragen of hoe deze tussen de partijen worden verdeeld. Indien het scheidsgerecht geen beslissing over de kosten neemt, draagt iedere partij bij de procedure haar eigen kosten; de kosten van de procedure voor het scheidsgerecht en in voorkomend geval van de procedure voor het Duitse gerecht worden in dit geval voor de helft door de crediteur of de creditoren en voor de helft door de debiteur of de debiteuren gedragen.

(6) Indien een procedure voor het scheidsgerecht aanhangig is, kan deze alleen met toestemming van alle partijen bij deze procedure worden teruggetrokken.

(7) Het scheidsgerecht stelt zelf de bij zijn rechtspleging te volgen regels vast met inachtneming van de bepalingen van dit Artikel en van artikel 17 van Bijlage IV van deze Overeenkomst. Indien dergelijke regels niet zijn vastgesteld of niet toereikend zijn, dienen de door de Internationale Kamer van Koophandel vastgestelde regelingen inzake arbitrage te worden toegepast.

(8) De uitspraak van het scheidsgerecht is definitief en bindend voor de betrokken partijen.

Artikel 33

Geschilpunten in verband met de deconcentratie

Het Tribunaal van Arbitrage of een andere, krachtens deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen opgerichte scheidsrechterlijke instantie kunnen geen kennis nemen van aangelegenheden, in welke regeling voorzien is hetzij door een plan, dat is goedgekeurd, of door een beschikking of verordening, die is uitgevaardigd, op

grond van de wetten van de Geallieerde Hoge Commissie No. 27 (reorganisatie van de Duitse kolen-, ijzer- en staalindustrie) en No. 35 (deconcentratie van de I.G. Farbenindustrie A.G.), door de Geallieerde Hoge Commissie, door een der door haar tot het bewerken van deze soort aangelegenheden gemachtigde diensten, of door enig ander orgaan, dat de bevoegdheden van de Geallieerde Hoge Commissie zal overnemen. Bij elke regeling van deze aard dienen de crediteur en de debiteur, de Geallieerde Autoriteiten en de revisie-commissies de bepalingen van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen toe te passen. Geeft een aangelegenheid aanleiding tot een geschil over de uitleg of de toepassing van de bepalingen van deze Overeenkomst of de Bijlagen, dan moet dat geschil, vóór de goedkeuring van een plan, en vóór de uitvaardiging van een beschikking of verordening, die op het geschilpunt betrekking heeft, ter beslissing worden voorgelegd aan het Tribunaal of aan de krachtens deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen bevoegde scheidsrechterlijke instantie. De voorgaande bepalingen tasten de bevoegdheid van het Tribunaal en van de andere scheidsrechterlijke instanties, die ingesteld zijn overeenkomstig deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen, niet aan ten aanzien van aangelegenheden, die niet uitdrukkelijk geregeld zijn in een goedgekeurd plan of in een uitgevaardigde beschikking of verordening, zoals hierboven bedoeld, of van aangelegenheden, die zich voordoen tengevolge van na het van kracht worden van dat plan, die beschikking of verordening optredende gebeurtenissen.

Artikel 34

Internationaal overleg

Teneinde een duurzame en doeltreffende toepassing van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen, tot tevredenheid van alle belanghebbende partijen te verzekeren, en onverminderd de verplichtingen, die de Bondsrepubliek Duitsland op zich genomen heeft, wordt het volgende bepaald.

(a) Overleg zal worden gepleegd tussen de voornaamste belanghebbende Partijen bij deze Overeenkomst, indien een verzoek daartoe wordt gedaan door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland of door de Regering van een der crediteurlanden, houder van een belangrijk deel van de vorderingen welke onder deze Overeenkomst vallen. Alle Partijen bij deze Overeenkomst hebben het recht aan dit overleg deel te nemen en kunnen dan vertegenwoordigers van belanghebbende crediteuren of debiteuren van haar land uitnodigen er eveneens aan deel te nemen.

(b) Heeft zodanig overleg betrekking op een toestand waarin de Bondsrepubliek Duitsland zich geplaatst ziet tegenover moeilijkheden bij de nakoming van haar buitenlandse verplichtingen, dan zal aandacht worden geschonken aan alle gepaste economische, financiële en

monetaire overwegingen, die betrekking hebben op de transfer-capaciteit van de Bondsrepubliek Duitsland, zoals deze gelijktijdig wordt beïnvloed door interne en externe factoren, evenals aan de duurzame nakoming door de Bondsrepubliek Duitsland van haar verplichtingen uit hoofde van deze Overeenkomst en de daarbij behorende Bijlagen, en uit hoofde van overeenkomsten met betrekking tot de na-oorlogse economische hulp. Er zal deugdelijk rekening worden gehouden met de beginselen waardoor de Conferentie over de Duitse buitenlandse schulden zich heeft laten leiden, met de door haar beoogde doelstellingen, en met de toezegging van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland om alles te zullen doen, wat in haar vermogen is, teneinde de nakoming van haar verplichtingen te verzekeren. Indien de voornaamste Partijen bij deze Overeenkomst, die aan het overleg deelnemen, daartoe besluiten, kan het advies worden gevraagd van de daarvoor in aanmerking komende internationale organisaties of van andere onafhankelijke deskundigen. Een verzoek daartoe kan worden gedaan door de Bondsrepubliek Duitsland of door een der andere der voornaamste belanghebbende Partijen bij deze Overeenkomst.

Artikel 35

Inwerkingtreding

(1) Iedere Regering, die deze Overeenkomst heeft ondertekend, zal, nadat zij overeenkomstig de grondwettelijke vereisten in haar land de Overeenkomst zal hebben bekrachtigd of goedgekeurd, een akte van de bekrachtiging of goedkeuring van deze Overeenkomst nederleggen bij de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland.

(2) Deze Overeenkomst treedt in werking zodra de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Regeringen van de Verenigde Staten van Amerika, van de Franse Republiek en van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland de akte van de bekrachtiging of goedkeuring, bedoeld in lid (1) van dit Artikel, zullen hebben nedergelegd bij de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland. Deze inwerkingtreding geldt ten aanzien van alle ondertekenende Regeringen, die dan tot vorenbedoelde deponering zullen zijn overgegaan. De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland zal alle Regeringen die deze Overeenkomst ondertekend hebben, kennis geven van de dag van haar inwerkingtreding en van de Regeringen te wier aanzien zij in werking treedt.

(3) Voor iedere ondertekenende Regering, die na de in het vorige lid bedoelde inwerkingtreding tot de vereiste nederlegging overgaat, treedt deze Overeenkomst in werking op de dag waarop de deponering plaats vindt. De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland zal van die nederlegging en van de datum

daarvan kennis geven aan alle andere Regeringen, die deze Overeenkomst hebben ondertekend, en aan iedere Regering, die overeenkomstig het bepaalde in Artikel 36 tot deze Overeenkomst toegetreden is.

Artikel 36

Toetreding

(1) Iedere Regering, die door de Regeringen van de Verenigde Staten van Noord-Amerika, van Frankrijk en van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland of door één van haar, en door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland uitgenodigd is om deze Overeenkomst te ondertekenen, kan deze Overeenkomst ondertekenen of er toe toetreden overeenkomstig de termen van de tot haar gerichte uitnodiging. Iedere andere Regering, die na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst diplomatieke betrekkingen aanknoopt met de Bondsrepubliek Duitsland, kan tot deze Overeenkomst toetreden. Iedere toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, die aan de andere Regeringen, die deze Overeenkomst hebben ondertekend of er toe zijn toegetreden, kennis geeft van de nederlegging van die akte en van de datum waarop dit is geschied.

(2) Deze Overeenkomst treedt ten aanzien van iedere Regering, die toegetreden is, in werking zodra zij haar akte van toetreding heeft nedergelegd, maar niet vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst overeenkomstig Artikel 35.

Artikel 37

Uitbreiding van de Overeenkomst tot bepaalde gebiedsdelen

(1) Iedere Regering kan bij de ondertekening van of toetreding tot deze Overeenkomst of op elk tijdstip daarna, door middel van een kennisgeving, gericht aan de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, verklaren dat deze Overeenkomst, te rekenen vanaf de datum, vermeld in bedoelde kennisgeving, eveneens zal gelden voor alle of bepaalde gebiedsdelen, voor welke internationale betrekkingen zij verantwoordelijk is.

(2) De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland zal aan alle Regeringen, die deze Overeenkomst hebben ondertekend of er toe zijn toegetreden mededeling doen van iedere kennisgeving, die krachtens dit Artikel bij haar is nedergelegd.

Artikel 38

Voorbehouden en beperkingen

(1) Iedere Regering, die een akte van bekrachtiging of goedkeuring van deze Overeenkomst of een akte van toetreding tot die

Overeenkomst heeft nedergelegd die niet in overeenstemming is met de termen van de uitnodiging, welke tot haar gericht werd, of waarin een voorbehoud of enige beperking is vervat, wordt niet als een Partij bij deze Overeenkomst beschouwd zolang zij haar voorbehoud of haar beperking niet heeft ingetrokken, of zolang deze niet zijn aanvaard door alle Partijen bij de Overeenkomst.

(2) Kennisgevingen ingevolge Artikel 37, welke een voorbehoud of een beperking bevatten, zullen niet van kracht worden zolang dat voorbehoud of die beperking niet is ingetrokken of niet is aanvaard door alle Partijen bij de Overeenkomst.

Ten blijk waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd door hun Regeringen, deze Overeenkomst, waaraan gehecht zijn de Bijlagen I tot en met X, hebben ondertekend.

Gedaan te Londen, de 27ste Februari negentienhonderd drie en vijftig, in drie originele teksten, onderscheidenlijk in de Franse, Engelse en Duitse taal, welke drie teksten gelijkelijk authentiek zijn; zij zullen worden nedergelegd in het archief van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, die er gewaarmerkte afschriften van zal doen toekomen aan de Regeringen, die deze Overeenkomst hebben ondertekend of er toe zijn toegetreden.

(Voor de ondertekeningen zie na de Engelse en Duitse tekst, Trb. 1955, 15, blz. 62 e.v.)

BIJLAGE I

Overeengekomen aanbevelingen voor de regeling van Rijksschulden en schulden van andere publiekrechtelijke lichamen*A. Rijksschulden*

De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland (hierna genoemd Bondsregering) zal aan de houders van obligaties aanbieden de volgende bedragen te betalen en over te maken:

1. De 7 % buitenlandse (Dawes-)lening van 1924

(a) Te beginnen met de vervaldag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1953 een rente van $5\frac{1}{2}$ % per jaar voor de Amerikaanse tranche en 5 % per jaar voor de andere tranches.

(b) Te beginnen met de vervaldag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1958 wordt jaarlijks een amortisatiebedrag van 3 % voor de Amerikaanse tranche en van 2 % voor de andere tranches bij deze rentebetalingen gevoegd; het amortisatiebedrag vormt met de rentebetaling tezamen een vaste cumulatieve annuïteit.

(c) De vervaltermijn van de lening wordt verschoven tot het jaar 1969.

(d) Verschuldigde achterstallige renten zullen tegen 5 % opnieuw worden berekend zonder samengestelde interest; de Bondsregering zal voor het aldus berekende totaalbedrag obligaties uitgeven met een looptijd van 20 jaar, die een rente geven van 3 % per jaar en na 5 jaar met 2 % per jaar geamortiseerd worden. Op obligaties voor achterstallige renten, die verschuldigd waren tot 31 December 1944, zullen vanaf 15 April 1953 betalingen worden gedaan. Obligaties voor het resterende bedrag zullen niet worden uitgegeven voor de hereniging van Duitsland heeft plaatsgevonden; op dit tijdstip zullen de betalingen op deze obligaties een aanvang nemen.

(e) Overigens blijven de bepalingen van de oorspronkelijke overeenkomsten van de lening van kracht.

(f) Alle kosten voortvloeiende uit de uitvoering van de bovenbedoelde wijzigingen in de oorspronkelijke overeenkomsten zijn voor rekening van de Bondsregering.

2. De $5\frac{1}{2}$ % internationale (Young-)lening van 1930

(a) Te beginnen met de vervaldag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1953 een rente van 5 % per jaar voor de Amerikaanse tranche en $4\frac{1}{2}$ % per jaar voor de andere tranches.

(b) Te beginnen met de vervaldag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1958 wordt jaarlijks een amortisatiebedrag van 1 % bij deze rentebetalingen gevoegd; het amortisatiebedrag vormt met de rentebetaling tezamen een vaste cumulatieve annuïteit.

(c) De vervaltermijn van de lening wordt verschoven tot het jaar 1980.

(d) Verschuldigde achterstallige renten zullen tegen $4\frac{1}{2}$ % opnieuw worden berekend zonder samengestelde interest; de Bondsregering zal voor het aldus berekende totaalbedrag obligaties uitgeven met een looptijd van 20 jaar, die een rente geven van 3 % per jaar en na 5 jaar met 1 % per jaar geamortiseerd worden. Op obligaties voor achterstallige renten, die verschuldigd waren tot 31 December 1944, zal op 1 Juni 1953 betaling plaatsvinden van de eerste coupon over 6 maanden rente. Obligaties voor het resterende bedrag zullen niet worden uitgegeven voor de hereniging van Duitsland heeft plaatsgevonden; op dit tijdstip zullen de betalingen op deze obligaties een aanvang nemen.

(e) De bedragen, verschuldigd op de verschillende tranches van de $5\frac{1}{2}$ % internationale lening van 1930 zijn alleen betaalbaar in de valuta van het land van uitgifte. In verband met de tegenwoordige economische en financiële toestand in Duitsland is overeengekomen, dat als grondslag voor de berekening van dit bedrag in vreemde valuta zal dienen het bedrag in dollars, waarmede de betaling, verschuldigd in de valuta van het land van uitgifte in overeenstemming zou zijn geweest, omgerekend volgens de wisselkoers geldend op het tijdstip van de uitgifte van de lening. Het op deze wijze verkregen nominale bedrag in U.S.-dollars wordt dan weer omgerekend in de desbetreffende valuta's tegen de wisselkoers van 1 Augustus 1952.

Zou de wisselkoers geldend op 1 Augustus 1952 zich voor een van de valuta's van uitgifte later wijzigen met 5 % of meer, dan moeten de termijnen verschuldigd na dit tijdstip weliswaar evenals tevoren in de valuta van het land van uitgifte worden betaald, doch zij moeten worden berekend op basis van de minst gedeprecieerde valuta (in verhouding tot de wisselkoers van 1 Augustus 1952) en weer omgerekend worden in de valuta van uitgifte tegen de wisselkoers geldend op het tijdstip, waarop de desbetreffende betaling verschuldigd is.

(f) Overigens blijven de bepalingen van de oorspronkelijke overeenkomst van de lening van kracht.

(g) Alle kosten voortvloeiende uit de uitvoering van de bovenbedoelde wijzigingen in de oorspronkelijke overeenkomsten zijn voor rekening van de Bondsregering.

3. *De 6 % buitenlandse (Lucifers-)lening van 1930*

(a) Te beginnen met de vervalddag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1953 een rente van 4 % per jaar.

(b) Te beginnen met de vervalddag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1958 wordt jaarlijks een amortisatiebedrag van 14 % bij deze rentebetalingen gevoegd; het amortisatiebedrag vormt met de rentebetaling tezamen een vaste cumulatieve annuïteit.

(c) Achterstallige renten zullen tegen 4 % opnieuw worden berekend zonder samengestelde interest, maar overigens worden zij

op dezelfde wijze behandeld als de achterstallige renten van de Young-lening.

(d) De vervalltermijn van de lening wordt verschoven tot het jaar 1994.

(e) Zolang de dienst van de Lucifers-lening volgens de bepalingen van deze regeling plaatsvindt, worden de renten en amortisatiebedragen van de lening betaald bij de Skandinaviska Banken in Stockholm, Zweden, en wel in Zweedse kronen tot de tegenwaarde van het in U.S.-dollars verschuldigde bedrag tegen de wisselkoers, geldend op de vervaldag.

(f) Overigens wordt, afgezien van de garanties, de Lucifers-lening op dezelfde wijze behandeld als de Young-lening.

4. *Obligaties van de Konversionskasse*

Ten aanzien van obligaties en scrips van de Konversionskasse zal de Bondsregering zich tot de volgende betalingen verplichten:

(a) Te beginnen met de vervaldag van de eerste coupon of rente, betaalbaar na 31 Maart 1953, een rente volgens de oorspronkelijke bepaling van de overeenkomst;

(b) Te beginnen met de vervaldag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1958 wordt jaarlijks een amortisatiebedrag van 2 % bij deze rentebetalingen gevoegd; het amortisatiebedrag vormt met de rentebetaling tezamen een vaste cumulatieve annuïteit;

(c) De vervalltermijnen van deze obligaties zullen, gerekend vanaf de bestaande vervalltermijnen, 17 jaar worden verschoven;

(d) Twee derden van de achterstallige renten berekend volgens de contractuele rentevoet zullen worden geschrapt. Het overblijvende derde deel wordt geconsolideerd; het zal dezelfde rente dragen en geamortiseerd worden op dezelfde wijze als de oorspronkelijke obligaties;

(e) Overigens blijven de oorspronkelijke overeenkomsten ten aanzien van deze obligaties van kracht;

(f) Alle kosten voortvloeiende uit de uitvoering van de bovenbedoelde wijzigingen in de oorspronkelijke overeenkomsten zijn voor rekening van de Bondsregering;

(g) Obligaties en scrips luidende in RM worden in de verhouding 10 : 1 in Duitse mark omgezet.

5. Over bepaalde kleine verplichtingen in vreemde valuta van de Reichsbahn en de Reichspost zullen, voorzover zij niet in Bijlage IV behandeld zijn, onderhandelingen worden gevoerd tussen de Bondsregering en de crediteuren.

6. *Rijksmark-schulden van het Rijk, de Reichsbahn, de Reichspost en de Staat Pruisen*

Overeenkomstig de wens van de vertegenwoordigers van crediteuren zal de Bondsregering zich verplichten:

(a) Buitenlandse crediteuren op hun verzoek en met toepassing van het beginsel van nationale behandeling de voordelen en vergoedingen toe te staan, die aan Duitse crediteuren in verband met de munthervorming zijn toegekend of in de toekomst mochten worden toegekend;

(b) Buitenlandse crediteuren bij de uitvaardiging in de toekomst van een Duitse wet met betrekking tot de omzetting en regeling van schulden de voordeligste regeling toe te staan, welke volgens deze wet voor Duitse crediteuren mogelijk is;

(c) Voor het geval de onder (b) bedoelde wet niet voor 1 Januari 1954 wordt afgekondigd of geen betrekking heeft op alle categorieën van schulden, voor 1 April 1954 in onderhandeling te treden met de buitenlandse vertegenwoordigers van crediteuren. Deze behouden zich het recht voor bij bedoelde onderhandelingen een bijzondere regeling te verlangen.

Deze verplichting geldt voor alle RM-schulden van het Rijk, de Reichsbahn en de Reichspost, onverschillig of zij al dan niet in obligaties (Schatkistbiljetten, obligaties van de „Ablösungsanleihen”, enz.) zijn belichaamd.

(d) De Bondsregering verplicht zich verder op gelijke wijze te handelen ten aanzien van de toekomstige dienst der RM-schulden van de Staat Pruisen.

B. Buitenlandse obligaties, uitgegeven of gegarandeerd door de „Länder”, gemeenten e.d. publiekrechtelijke lichamen in het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland.

7. De debiteuren moeten de volgende bedragen betalen, welke door de Bondsregering zullen worden getransfereerd:

(1) *Obligaties met uitzondering van die, uitgegeven door de Staat Pruisen:*

(a) Te beginnen met de vervaldag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1953: 75 % van de oorspronkelijk overeengekomen rente (met een minimum van 4 % per jaar en een maximum van 5½ % per jaar) of de in de oorspronkelijke overeenkomst vastgelegde rente indien deze minder dan 4 % per jaar is.

(b) Rente op dezelfde voet over 2/3 van de achterstallige rente (voorzover niet reeds gedekt door obligaties van de Konversionskasse of op grond van soortgelijke overeengekomen regelingen). Deze achterstallige bedragen zullen geconsolideerd worden.

(c) Te beginnen met de vervaldag van de eerste coupon betaalbaar na 31 Maart 1958 wordt jaarlijks een amortisatiebedrag van 1 % bij deze rentebetalingen gevoegd, welk bedrag op 31 Maart 1963 tot 2 % wordt verhoogd voor leningen die in 1968 of later vervallen; het amortisatiebedrag vormt met de rentebetalingen een vaste cumulatieve annuïteit.

(d) De vervaltermijnen van deze leningen zullen, gerekend vanaf de bestaande vervaltermijnen, 20 jaar worden verschoven.

(e) Overigens blijven de bepalingen van de oorspronkelijke leningsovereenkomsten van kracht, tenzij de crediteur in bijzondere gevallen in een andere regeling heeft toegestemd. Doen zich voor een debiteur bijzondere omstandigheden voor, tengevolge waarvan, naar de overtuiging van de vertegenwoordigers der crediteuren van de debiteur niet gevergd kan worden zich aan de algemene regeling te houden, dan zullen de debiteur en de vertegenwoordigers van de crediteuren de naar hun mening noodzakelijke aanpassingen overeenkomen.

(f) Obligaties luidende in RM, uitgegeven en betaalbaar buiten het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland, worden in de verhouding 10:1 in Duitse mark omgezet. Zij zullen rente dragen volgens de oorspronkelijk overeengekomen rentevoet. Achterstallige renten zullen worden geconsolideerd op dezelfde basis en zullen gelijke rente dragen. De looptijd van de obligaties zal met 15 jaar, gerekend vanaf de vervaltermijn, worden verlengd; deze obligaties zullen worden afgelost in gelijke jaarlijkse amortisatietermijnen, waarvan de eerste betaalbaar zal zijn op de vervaldag van de eerste coupon in het jaar 1958. Renten en amortisatiebedragen worden getransfereerd in de valuta van het land, waar de obligatiehouder woonachtig is.

(g) De begrippen „oorspronkelijke overeenkomst” en „oorspronkelijk overeengekomen renten” duiden aan de overeenkomst of de overeengekomen renten, welke tussen de debiteur en de crediteur golden op het tijdstip, waarop oorspronkelijk de lening werd opgenomen of de verplichting werd aangegaan, tenzij een conversie (hierna genoemd „echte conversie”) voor 9 Juni 1933 heeft plaats gevonden dan wel op deze datum of daarna is geschied wegens bestaande of dreigende insolventie van de debiteur, dan wel als gevolg van vrije onderhandelingen; hierbij geldt het volgende:

(i) Bij meningsverschillen beslist een scheidsgerecht, waarbij de debiteur moet bewijzen, dat de overeenkomst door vrije onderhandelingen is tot stand gekomen.

(ii) Regelingen, waarbij de Duitse Treuhänder voor vijandelijk vermogen of een persoon, benoemd door de Duitse overheid in een bezet gebied de crediteur heeft vertegenwoordigd, of die uitsluitend berustten op aanvaarding door de crediteur van een door de debiteur gedaan eenzijdig aanbod, worden geacht niet door vrije onderhandelingen tot stand te zijn gekomen.

Bij de berekening van toekomstige renten en achterstallige renten volgens deze algemene formule wordt uitgegaan van de oorspronkelijk overeengekomen rentevoet. Indien echter een echte conversie heeft plaatsgevonden, moet uitgegaan worden van de geconverteerde rentevoet onder voorwaarde dat de geconverteerde rentevoet noch voor

de berekening van achterstallige renten noch voor die van toekomstige renten enige verlaging zal ondergaan; de debiteur kan echter ook de voorkeur geven aan een berekening volgens de oorspronkelijk overeengekomen rentevoet volgens de algemene formule.

(h) Alle kosten voortvloeiende uit de uitvoering van bovenbedoelde wijzigingen in de oorspronkelijke overeenkomsten zijn voor rekening van de debiteuren.

(i) Wanneer het resterende kapitaalbedrag van alle in buitenlandse valuta uitgegeven obligaties van een bepaalde debiteur gering is, kan de debiteur een vroegere terugbetaling en een definitieve regeling van het totale verschuldigde bedrag en de achterstallige renten aanbieden zonder inachtneming van het bepaalde onder (d) hierboven met betrekking tot de verlenging van de vervalt termijn van de lening.

(j) Verplichtingen van rechtspersonen, gegarandeerd door een land, een stad, een gemeente of een ander openbaar lichaam, worden geregeld volgens de „overeengekomen aanbevelingen voor de regeling van Duitse schulden met middellange en lange looptijd uit particuliere kapitaaltransacties” (Bijlage II), mits deze garanties verder van kracht blijven volgens de in de aanbevelingen vervatte bepalingen (zie ook Bijlage VII).

(2) *Obligaties van de Staat Pruisen*

De Bondsregering zal voor rekening van die Länder, welke het gebied en de vermogenswaarden van de vroegere Staat Pruisen hebben overgenomen, de volgende betalingen doen:

(a) De 6½ % Pruisische buitenlandse lening in U.S.-dollars van 15 September 1926, vervallende 15 September 1951, en de 6 % Pruisische buitenlandse lening in U.S.-dollars van 15 October 1927, vervaldag 15 October 1952:

(i) De Bondsregering geeft nieuwe, in dollars luidende obligaties uit, waarvan de eerste coupon is gedateerd 1 April 1953. Zij worden uitgegeven met een looptijd van 20 jaar in dezelfde coupures als de nog uitstaande obligaties van hogergenoemde leningen en dragen een rente van 4 %, betaalbaar halfjaarlijks op 1 April en 1 October. Vanaf 1 April 1958 wordt jaarlijks een amortisatiebedrag van 1 % bij deze rentebetalingen gevoegd. Het amortisatiebedrag vormt met de rentebetalingen tezamen een vaste cumulatieve annuïteit; de debiteur kan de amortisatie doen plaatsvinden hetzij door uitloting à pari, hetzij door obligaties op de beurs of op andere wijze te kopen; hij kan ook een aanvullende amortisatie doen plaatsvinden, zolang de dienst overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst plaatsvindt;

(ii) De nog uitstaande coupons van de oude obligaties met vervaldagen van 15 Maart 1933 tot 31 December 1936 zullen met 20 jaar worden verlengd en 50 % van het bedrag daarvan zal worden betaald

in U.S.-dollars op de overeenkomstige data in de jaren 1953, 1954, 1955 en 1956;

(iii) Coupons, vervallend op 1 Januari 1937 of later zullen niet worden betaald totdat de gebiedsdelen, die vroeger tot de Staat Pruisen behoorden en tegenwoordig buiten het gebied van de Bondsrepubliek liggen, met de Bondsrepubliek zijn herenigd; alsdan zal over de regeling van deze verplichtingen worden onderhandeld;

(iv) Alle kosten voortvloeiende uit de uitvoering van bovenbedoelde bepalingen zijn voor rekening van de Bondsregering.

(b) De $4\frac{1}{2}$ % lening van de Staat Lübeck in Zweedse kronen van 1923 (in 1938 door de Staat Pruisen overgenomen):

De nog uitstaande obligaties van deze lening, waarvan de terugbetaling tegen 1 Mei/1 November 1944 was aangekondigd, zullen bij aanbidding met een korting van 50 % op het nominale bedrag tegen de dagkoers, en zonder betaling van achterstallige renten, worden afgelost.

(3) *Niet in obligaties belichaamde schulden* (voorzover niet in Bijlage IV behandeld)

De bepalingen van punt 7 (1) zijn mutatis mutandis van toepassing, waarbij de dienst begint op 1 Januari 1953. Bij de regeling van vorderingen in marken zal rekening worden gehouden met de overeenkomstige bepalingen van Bijlage IV.

C. Algemene bepalingen

8. *Procedure voor de tenuitvoerlegging van deze voorstellen*

(a) De voorwaarden van de regeling kunnen op de bestaande obligaties gedrukt worden, of er kunnen tegen inlevering van de bestaande obligaties nieuwe obligaties en voor achterstallige renten nieuwe obligaties of scrips worden uitgegeven, al naar gelang dit op de verschillende markten, waar de obligaties oorspronkelijk werden uitgegeven, gebruikelijk en mogelijk is. Zulke obligaties met opdruk of zulke nieuwe obligaties moeten in overeenstemming zijn met de bestaande marktgebruiken. De debiteur moet op eigen kosten de daarvoor geschikte bankinstellingen opdracht geven de details van het voorstel uit te voeren en moet aan alle voorschriften van regeringsinstanties en effectenmarkten voldoen, teneinde de maximum-verhandelbaarheid aan de obligaties te verlenen.

Voorwaarden van het aanbod

(b) Het aanbod wordt in de verschillende landen in overleg met de verenigingen van obligatiehouders of soortgelijke organisaties gedaan en blijft gedurende minstens 5 jaar voor de houders van obligaties van kracht. Wanneer daarvoor gegronde redenen zijn, moeten de debiteuren het aanbod verder verlengen.

Voorbehoud van rechten

(c) Indien een debiteur de verplichtingen die hij volgens deze regeling op zich neemt, niet nakomt, zijn de crediteuren gerechtigd hun rechten uit de oorspronkelijke overeenkomst geldend te maken.

Onkosten van betaalkantoren en trustees

(d) Commissies en onkosten welke ontstaan voor de betaalkantoren zullen, evenals honoraria en onkosten van de trustees, worden betaald en getransfereerd.

Andere uitgaven

(e) De vertegenwoordigers van crediteuren behouden zich het recht voor om van de onderscheidene debiteuren vergoeding te eisen van alle uitgaven, welke door hen zijn gedaan in verband met de conferentie te Londen; een aanbod door een debiteur gedaan op grond van deze regeling wordt beschouwd als een aanvaarding van deze bepaling door de betrokken debiteur. Geen enkele bepaling van deze regeling sluit uit, dat een vertegenwoordiger van crediteuren van de obligatiehouders of crediteuren betaling kan verlangen van aanvullende kosten, die in overeenstemming zijn met de bestaande gebruiken of op andere gronden redelijk voorkomen.

Certificatie van effecten

(f) De Bondsregering verplicht zich alles wat in haar vermogen ligt te doen, om op grond van het door het Parlement aangenomen en binnenkort in werking tredende „Auslandsbonds-Bereinigungsgesetz” aan een systeem, geëigend voor de certificatie van Duitse buitenlandse obligaties, in de verschillende crediteurlanden zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk op 1 Februari 1953, uitvoering te geven.

Betalingen op obligaties of coupons, welke volgens de Duitse certificatievoorschriften aan certificatie onderworpen zijn, mogen eerst dan plaatsvinden, wanneer deze obligaties of coupons zijn gecertificeerd.

9. De betrokken verenigingen van obligatiehouders of soortgelijke organisaties zullen hun leden adviseren deze bepalingen aan te nemen.

D. Vorderingen op grond van beslissingen van gemengde scheidsgerechten

10. *Obligaties, uitgegeven op grond van beslissingen van de gemengde Duits-Amerikaanse commissie*

De Duitse delegatie voor de buitenlandse schulden enerzijds en de vertegenwoordigers van de commissie van Amerikaanse houders van in obligaties vervatte aanspraken op grond van beslissingen van de

Duits-Amerikaanse gemengde commissie anderzijds, zijn het volgende overeengekomen:

De Bondsrepubliek Duitsland zal de Regering van de Verenigde Staten voorstellen, en de commissie van houders van aanspraken op grond van beslissingen van de Duits-Amerikaanse gemengde commissie zal de Regering van de Verenigde Staten en de individuele houders van aanspraken op grond van deze beslissingen, aanbevelen, de verplichting van de Bondsrepubliek Duitsland tegenover de Verenigde Staten ten behoeve van die Amerikaanse onderdanen, te wier gunste door Duitsland in het jaar 1939 de thans noodlijdende obligaties werden uitgegeven, op de volgende voorwaarden te regelen:

(1) De Bondsrepubliek Duitsland betaalt op 1 April 1953 en op 1 April van elk daaropvolgend jaar de volgende bedragen:

	\$
In de eerste 5 jaar telkens	3.000.000
In de daaropvolgende 5 jaar telkens ...	3.700.000
In de daaropvolgende 16 jaar telkens ...	4.000.000

De betaling zal worden gedaan in Amerikaanse dollars aan de Verenigde Staten ter verdeling onder de houders van aanspraken op grond van beslissingen van de Duits-Amerikaanse gemengde commissie.

(2) Indien de Bondsrepubliek met de betaling van een jaarlijkse termijn op de vervaldag in gebreke blijft, wordt over deze termijn vanaf de vervaldag tot de dag van betaling een rente van $3\frac{1}{2}$ % per jaar voldaan.

(3) Ten bewijze van de verplichtingen van de Bondsrepubliek worden in dollars luidende obligaties, die tot de bedoelde bedragen en op de genoemde data vervallen, uitgegeven; op het tijdstip van de uitgifte wordt een overeenkomstig aantal oude obligaties geannuleerd en aan de Bondsrepubliek teruggegeven.

(4) De voorwaarden van de regeling zullen worden vervat in een bilaterale overeenkomst tussen de Bondsrepubliek en de Verenigde Staten.

(5) De integrale tenuitvoerlegging van deze overeenkomst door deze of een volgende Regering van de Bondsrepubliek, wordt, evenals de betaling van de op grond van deze overeenkomst verschuldigde bedragen, beschouwd als een nakomen door en volledige bevrijding van deze of een volgende Regering van de Bondsrepubliek, ten aanzien van de verplichtingen op grond van de overeenkomst van 23 Juni 1930 en van de obligaties, welke op grond van deze overeenkomst zijn uitgegeven in verband met de beslissingen van de Duits-Amerikaanse gemengde commissie, genomen ten gunste van onderdanen van de Verenigde Staten; zulks ondanks andersluidende bepalingen

in de briefwisseling van 23 October 1950 en 6 Maart 1951 tussen de Bondskanselier en de Geallieerde Hoge Commissarissen voor Duitsland of in het door de Drie Mogendheden Commissie opgestelde memorandum van December 1951.

11. *Vorderingen op grond van beslissingen van het Duits-Griekse scheidsgerecht*

Tussen de Griekse en Duitse delegaties heeft een voorlopige gedachtenwisseling plaatsgevonden over de vorderingen van privé-personen op grond van beslissingen van het na de eerste wereldoorlog ingestelde Duits-Griekse scheidsgerecht. Verdere besprekingen zullen volgen. Het resultaat hiervan zal, indien het wordt goedgekeurd, worden opgenomen in de intergouvernementele overeenkomst.

E. *Diversen*

De volgende regelingen worden aanbevolen:

12. *Het Lee Higginson-crediet*

(a) De deelnemers krijgen nieuwe schuldbekentenissen van de Bondsrepubliek met een looptijd van 2 jaar over de volle hoofdsom van hun deelnamen. (Schuldbekentenissen met een looptijd van 2 jaar, omdat de oorspronkelijke looptijd van het crediet, toen het in het jaar 1930 werd gegeven, 2 jaar bedroeg.)

(b) Geen achterstallige rente.

(c) Geen goud-clausule.

(d) De nieuwe schuldbekentenissen dragen vanaf de dag van inwerkingtreding van de overeenkomst een rente van $3\frac{1}{2}$ % per jaar, welke rente maandelijks vooruit betaalbaar is.

(e) Het garantiefonds wordt hersteld in de vorm van een tegoed in Duitse mark bij de Bank Deutscher Länder ten name van de Duitse administratie van de schulden der Bondsregering als gevolmachtigde; dit fonds moet zo worden berekend, dat het in Duitse mark gelijk is aan de waarde van de schuldbekentenissen omgerekend tegen de officiële wisselkoers; de Bondsregering zal dit fonds opbouwen in 24 gelijke maandelijks termijnen vanaf het tijdstip van de uitgifte der schuldbekentenissen.

(f) De deelnemers hebben steeds het recht, wanneer zij daartoe de wens te kennen geven, vooruitbetaling van het totale bedrag of van een gedeelte van hun schuldbekentenissen te ontvangen in Duitse mark, omgerekend volgens de officiële wisselkoers. Deze vooruitbetalingen zullen, pro tanto, als volledige kwijting van de in dollars of sterling luidende verplichting gelden; een dergelijke betaling dient te worden gedaan, wanneer de deelnemers dit wensen, zodra de Duitse wetten en verordeningen het mogelijk maken. Deze betalingen dienen telkens te worden gedaan uit het garantiefonds,

voorzover het evenredige aandeel van de deelnemers in dit fonds zulks toelaat, en het saldo dient rechtstreeks door de Bondsregering in Duitse mark te worden betaald.

13. *Credieten van de Bank voor Internationale Betalingen*

(a) De Bondsregering betaalt vanaf 1 Januari 1953 met betrekking tot de lopende rente op de vorderingen van de bank een jaarlijks bedrag van 5.600.000 Zwitserse francs.

(b) Gezien de betaling van deze annuïteiten heeft de Bank zich bereid verklaard haar credieten op het tegenwoordige peil te handhaven tot 31 Maart 1966. Zij heeft zich verder bereid verklaard de regeling van achterstallige renten tot dit tijdstip uit te stellen.

De volledige tekst van deze overeenkomst is afgedrukt als Bijlage Ia.

14. *Stortingen bij de Konversionskasse*

(a) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland is bereid de verplichting over te nemen voor de volledige betaling in de verschuldigde valuta's aan de buitenlandse crediteuren van die bedragen, die door debiteuren in het Saargebied bij de Konversionskasse zijn gestort, voorzover de buitenlandse crediteuren geen betaling in buitenlandse valuta hebben ontvangen noch op andere wijze zijn voldaan.

(b) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland is bereid de verplichting over te nemen van de betaling in de verschillende valuta's aan de buitenlandse crediteuren van 60 % van die bedragen, die door debiteuren in Oostenrijk, Frankrijk, België en Luxemburg bij de Konversionskasse zijn gestort, voorzover de buitenlandse crediteuren geen betaling in buitenlandse valuta hebben ontvangen, noch op andere wijze zijn voldaan.

(c) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zal met de vertegenwoordigers van de buitenlandse crediteuren voor eind December 1952 onderhandelingen beginnen met betrekking tot de uitvoering van deze verplichtingen.

15. *Aansprakelijkheid voor schulden van de Oostenrijkse Regering*

De crediteuren zijn er niet in geslaagd deze kwestie te regelen; binnenkort zal hierover verder worden onderhandeld.

16. *Overeenkomst tussen België en de Bondsrepubliek Duitsland (zie Bijlage Ib).*

Het ontwerp voor een overeenkomst tussen België en de Bondsrepubliek Duitsland is op 4 Augustus 1952 tot stand gekomen.

BIJLAGE Ia

Overeenkomst tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Bank voor Internationale Betalingen*De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland,*

vertegenwoordigd door de Bondsministers van Financiën en Economische Zaken in de persoon van de Heer Hermann J. Abs,

en

De Bank voor Internationale Betalingen te Bazel,

vertegenwoordigd door de Heer Roger Auboin, Directeur-Generaal en Plv. President, sluiten de navolgende overeenkomst af met betrekking tot de huidige investeringen van de Bank voor Internationale Betalingen in Duitsland:

1. De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland betaalt aan de Bank voor Internationale Betalingen van 1 Januari 1953 tot 31 Maart 1966 een jaarlijks bedrag van 5.600.000 Zwitserse francs, in drie-maandelijke termijnen, telkens voor het afgelopen kwartaal op 1 April, 1 Juli, 1 October en 2 Januari.

2. Door deze betalingen worden alle aanspraken op lopende rente, die de Bank voor Internationale Betalingen heeft uit hoofde van haar huidige investeringen in Duitsland, met inbegrip van rente op achterstallige rente, voldaan.

3. De betalingen geschieden voor rekening van hem, wien het aangaat. Indien en voor zover aan de Bank voor Internationale Betalingen aanspraken op rente uit haar huidige investeringen in Duitsland toekomen op andere personen of lichamen dan de Bondsrepubliek Duitsland, gaan deze aanspraken op rente aan de Bondsrepubliek Duitsland over op het tijdstip van de betalingen ingevolge lid 1.

4. Onder voorbehoud van de voorgaande bepalingen zal door de onderhavige overgangsregeling de bestaande rechtstoestand op generlei wijze worden gewijzigd; met name zullen daardoor de rechten en de verplichtingen van de Bondsrepubliek Duitsland met betrekking tot de investeringen van de Bank voor Internationale Betalingen in Duitsland niet worden uitgebreid.

5. Met het oog op de in lid 1 bedoelde betalingen zal de Bank voor Internationale Betalingen niet de terugbetaling verlangen van de hoofdsommen harer investeringen in Duitsland, noch de betaling van achterstallige rente, vóór 1 April 1966.

6. Er bestaat overeenstemming over, dat deze overeenkomst een integrerend deel vormt van de Londense Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden en van de Bijlagen daarvan, en dat zij tegelijk met deze in werking zal treden.

7. Deze overeenkomst is in twee exemplaren opgesteld, waarvan het ene bij het Bondsministerie van Financiën te Bonn en het andere bij de Bank voor Internationale Betalingen in Bazel zal worden bewaard.

Bazel, 9 Januari 1953.

(w.g.) ABS.

(w.g.) R. AUBOIN,
Directeur-Generaal
Plv. President.

BIJLAGE Ib

Overeenkomst tussen België en de Bondsrepubliek Duitsland

Overeenkomst tussen België en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de regeling van de Belgische aanspraken uit hoofde van de betalingen van annuïteiten krachtens het Duits-Belgisch accoord van 13 Juli 1929.

België enerzijds en de Bondsrepubliek Duitsland anderzijds zijn op grond van de onderhandelingen, die gevoerd zijn bij de internationale conferentie over Duitse buitenlandse schulden te Londen, overeengekomen de volgende overeenkomst te sluiten.

Artikel 1

RM

De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland erkent dat per 10 Mei 1940 de Belgische Regering wegens de in het Duits-Belgische accoord van 13 Juli 1929 bedoelde en tot 15 November 1939 aan de Konversionskasse betaalde annuïteiten, is gecrediteerd met een bedrag van 107.856.835,65

Anderzijds zijn niet aan de Konversionskasse betaald en blijven dus als verplichtingen tegenover de Belgische Regering bestaan:

(a) de maandelijks termijnen der tussen 15 December 1939 en 10 Mei 1940 vervallen annuïteiten ten bedrage van 10.833.333,33

(b) de maandelijks termijnen der tussen 10 Mei 1940 en 8 Mei 1945 vervallen annuïteiten ten bedrage van 105.908.333,34

Totaal 224.598.502,32

Artikel 2

Verlangende de regeling van de vorenbedoelde verplichting bij overeenkomst vast te stellen, verplicht de Bondsregering zich tot betaling, en de Belgische Regering is bereid tot aanvaarding, van een bedrag ten belope van veertig (40) mln Duitse mark, betaalbaar in 15 jaarlijkse termijnen, telkens vervallende op 1 Juli van ieder jaar van 1953 tot 1967, en wel:

vijf jaarlijkse termijnen van 1953 tot 1957 ten bedrage van elk DM 2 miljoen;

tien jaarlijkse termijnen van 1958 tot 1967 ten bedrage van elk DM 3 miljoen.

Vorenbedoelde betalingen worden door de Belgische Regering als finale en definitieve regeling van de desbetreffende Belgische voorde- ringen tot 8 Mei 1945 aanvaard.

Artikel 3

Voor elk der vorenbedoelde annuïteiten geeft de Bondsrepubliek in Duitse mark luidende obligaties af die in Belgische valuta zullen worden betaald tegen de officiële middenkoers van de Bank Deutscher Länder geldend op de dag voor de vervalddag van de obligaties.

De obligaties zullen uiterlijk 1 April 1953 aan de Belgische Rege- ring worden overhandigd.

Artikel 4

Iedere niet op de vervalddag betaalde obligatie zal ten gunste van de Belgische Regering 3 % per jaar rente dragen.

Artikel 5

Deze Overeenkomst zal worden geratificeerd. De uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden zal in Brussel geschieden.

De Overeenkomst treedt in werking bij de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden.

Artikel 6

Deze Overeenkomst is in de Franse en in de Duitse taal opgesteld, beide gelijkelijk authentiek zijnde.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden deze Over- eenkomst van hun handtekening hebben voorzien.

Gedaan te Bonn, de 23ste December 1952, in twee originele exemplaren in de Franse en in de Duitse taal.

Voor België:
(w.g.) F. MUULS.

Voor de Bondsrepubliek
Duitsland:
(w.g.) ABS.

BIJLAGE Ic

Omwisseling van de obligaties van de Pruisische buitenlandse leningen van 1926 en 1927

De Duitse Delegatie voor de
Buitenlandse Schulden
243-18 DEL 38-2151/52

Aan de Voorzitter van de
Drie Mogendheden Commissie
voor Duitse schulden
29, Chesham Place
Londen S.W. 1.

Betreft: Omwisseling van
obligaties van de Pruisische
buitenlandse leningen van
1926 en 1927.

Londen, 20 November 1952.

Mijnheer de Voorzitter,

Onder referte aan de briefwisseling tussen de Bondskanselier en de Geallieerde Hoge Commissarissen voor Duitsland van 6 Maart 1951 bevestig ik, dat de verklaring van de Duitse delegatie van 12 Maart 1952 ter Londener Schuldenconferentie aangaande de bereidheid van de Bondsrepubliek Duitsland voor de 6½ % buitenlandse Pruisische lening van 1926 en de 6 % buitenlandse Pruisische lening van 1927 op te komen ten aanzien van de crediteuren betekent, dat de Pruisische leningsschulden behandeld zullen worden als verplichtingen van het Duitse Rijk in de zin van de briefwisseling van 6 Maart 1951, waarvoor de Bondsrepubliek Duitsland zich aansprakelijk stelt. Met het oog op deze verklaring van de Duitse delegatie heeft de wetgever van de Bondsrepubliek Duitsland in het Bereinigungsgesetz für Deutsche Auslandsbonds van 25 Augustus 1952 — Bundesgesetzbl. I Nr. 35 S. 553 — de volgende bepalingen vastgelegd:

„Par. 74

*Buitenlandse obligaties van het Duitse Rijk en van het
voormalige land Pruisen*

(1) Voor de toepassing van deze wet geldt als uitgevende instantie van de door het voormalige land Pruisen uitgegeven buitenlandse obligaties de Bondsrepubliek Duitsland, zolang niet anders wordt bepaald.”

Met verschuldigde hoogachting enz.

(w.g.) HERMANN J. ABS.

BIJLAGE Id

**Gemeenschappelijke verklaring inzake de omrekening en de
afwikkeling van buitenlandse goudmarkleningen
van Duitse gemeenten**

Aan de Voorzitter van de
Drie Mogendheden Commissie
voor Duitse buitenlandse schulden
29, Chesham Place
Londen S.W. 1.

Londen, 19 November 1952.

Mijnheer de Voorzitter,

Wij hebben de eer U te berichten dat de Duitse delegatie voor de buitenlandse schulden en het British Committee of Long-Term and Medium-Term Creditors of Germany als volgt zijn overeengekomen met betrekking tot de omrekening en de afwikkeling van buitenlandse goudmarkleningen van Duitse gemeenten:

1. Overeengekomen is dat de in punt 7 (1) (f) van bijlage 3 bij het rapport van de conferentie bedoelde omrekening en afwikkeling van de dienst der in het buitenland uitgegeven en betaalbare RM-obligaties geen betrekking zullen hebben op buitenlandse goudmarkleningen of met een goud-clausule voorziene RM-leningen van Duitse gemeenten in het gebied van de Bondsrepubliek.

2. Er bestaat overeenstemming over het beginsel dat die obligaties, die behoren tot goudmarkleningen of van een goud-clausule voorziene RM-leningen van Duitse gemeenten in het gebied der Bondsrepubliek, die een specifiek buitenlands karakter dragen, in de verhouding van één goudmark of één RM met goud-clausule = één DM in DM zullen worden omgezet.

De vaststelling van de criteria ter bepaling van een specifiek buitenlands karakter van dergelijke obligaties zal geschieden in overeenstemming met de regels, die het gevolg kunnen zijn van de besprekingen voorzien in het voorbehoud, vervat in artikel V, lid 3 van bijlage 4 en in artikel 6 van bijlage 6 bij het rapport van de conferentie.

3. De verplichtingen van Duitse gemeenten in het gebied van de Bondsrepubliek, voortvloeiende uit die obligaties, behorende tot goudmarkleningen of van een goud-clausule voorziene RM-leningen, die een specifiek buitenlands karakter dragen, zullen geregeld worden overeenkomstig de aanbevelingen, die in punt 7 lid (1) (a) tot (e) en (g) tot (j) van bijlage 3 bij het rapport van de conferentie met betrekking tot de door de Länder, gemeenten en soortgelijke publiekrechtelijke lichamen in het gebied van de Bondsrepubliek uitgegeven of gegarandeerde buitenlandse obligaties zijn vastgelegd.

Wij verzoeken U accoord te gaan met de hierboven omschreven overeenkomst, en deze brief als bijlage bij Bijlage I van de Schuldenovereenkomst te voegen.

Met de meeste hoogachting enz.

(w.g.) HERMANN J. ABS

Voorzitter van de Duitse
delegatie voor de
buitenlandse schulden.

(w.g.) O. NIEMEYER

Voorzitter van de Commissie A
van de conferentie inzake
Duitse buitenlandse schulden.

BIJLAGE Ie

Overeenkomst over de regeling van de schulden van de Konversionskassen voor Duitse buitenlandse schulden, voortvloeiende uit stortingen door debiteuren in het Saargebied alsmede in Oostenrijk, Frankrijk, Luxemburg en België

Duitse delegatie voor
buitenlandse schulden,
243-18 DEL 38-1934/52.

Aan Sir Otto Niemeyer,
c/o Council of Foreign
Bondholders,
17 Moorgate,
Londen E.C. 2.

Londen, 14 November 1952.

Hooggeachte Sir Otto,

Ik heb de eer hiermede het resultaat samen te vatten van de overeenstemming die bereikt is bij de besprekingen van 20-10 en 14-11-1952:

Ter uitvoering van de in punt 14 van bijlage 3 bij het rapport der conferentie aanvaarde verplichtingen verklaart de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zich bereid, de verplichtingen van de „Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden” voortvloeiende uit stortingen door debiteuren in het Saargebied, alsmede in Oostenrijk, Frankrijk, Luxemburg en België, voorzover de crediteuren geen betaling in buitenlandse valuta hebben ontvangen, noch op andere wijze zijn voldaan, op de volgende wijze te regelen.

I. In effecten belichaamde schulden

1. Achterstallige renten

Betaling van coupons, die aangeboden zullen worden, met betrekking tot stortingen door debiteuren

(a) uit het *Saargebied*, tot het volle bedrag en uit *Frankrijk*, *Luxemburg* en *België* tot een bedrag gelijk aan 60 % van de stortingen, en wel: betaling in de jaren 1953 tot 1957 op deze wijze dat

de tot het jaar 1941 vervallen coupons op de eerste, na 31 Maart 1953 vallende vervaldag der coupons,

de in het jaar 1942 vervallen coupons op de eerste, na 31 Maart 1954 vallende vervaldag der coupons,

de in het jaar 1943 vervallen coupons op de eerste, na 31 Maart 1955 vallende vervaldag der coupons,

de in het jaar 1944 vervallen coupons op de eerste, na 31 Maart 1956 vallende vervaldag der coupons,

de in het jaar 1945 vervallen coupons op de eerste, na 31 Maart 1957 vallende vervaldag der coupons,

zullen worden betaald;

(b) uit Oostenrijk tot een bedrag van 60 % van de stortingen, en wel betaling in de jaren 1953 tot 1957 op deze wijze, dat de in 1938 vervallen coupons op de eerste vervaldatum van de coupons na 31 Maart 1953,

de tussen 1 Januari 1939 en 30 Juni 1940 vervallen coupons op de eerste vervaldatum na 31 Maart 1954,

de tussen 1 Juli 1940 en 31 December 1941 vervallen coupons op de eerste vervaldag der coupons na 31 Maart 1955,

de tussen 1 Januari 1942 tot 30 Juni 1943 vervallen coupons op de eerste vervaldag der coupons na 31 Maart 1956,

de tussen 1 Juli 1943 tot 8 Mei 1945 vervallen coupons op de eerste vervaldag der coupons na 31 Maart 1957, zullen worden betaald.

2. Amortisaties

Amortisatie van het nog vast te stellen totaalbedrag, hetzij door inkoop van obligaties of door betaling in contanten, voor wat betreft betalingen door schuldenaren

(a) uit het *Saargebied* tot het volle bedrag der stortingen,

(b) uit Oostenrijk, *Frankrijk*, *Luxemburg* en *België* tot 60 % van het bedrag der stortingen,

in 5 gelijke jaarlijkse termijnen aanvangende 1 Juli 1953 en vervolgens op 1 Juli van de daarop volgende 4 jaren.

Zou de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland er niet in slagen voor 1 Juli 1953 een volledig overzicht te verkrijgen over het

totaal te amortiseren bedrag, dan kan zij ten hoogste 3 maanden later een aanvang maken met de betalingen.

II. *Andere schulden*

Betaling in contanten onder overeenkomstige toepassing van de beginselen, als neergelegd in I hierboven, in 5 gelijke jaarlijkse termijnen, beginnende 1 Juli 1953 en vervolgens op de 1e Juli van elk der daarop volgende 4 jaren.

Zou de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland er niet in slagen voor 1 Juli 1953 een volledig overzicht te verkrijgen over het totaal te amortiseren bedrag, dan kan zij ten hoogste 6 maanden later met de betalingen een aanvang maken.

Met het oog op de vaststelling van het totaalbedrag der in aanmerking komende verplichtingen zal de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland de crediteuren en de debiteuren bij officiële bekendmaking uitnodigen, de nog niet betaalde vorderingen evenals de eventueel destijds bij de Konversionskasse verrichte stortingen aan te melden bij de „Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden”, en de met betrekking daartoe beschikbare bewijsstukken aan de Konversionskasse over te leggen. De „Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden” te Berlijn zal opdracht ontvangen de desbetreffende verplichtingen te registreren.

III. *Kleine bedragen*

De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland kan naar haar goedvinden in effecten belichaamde schulden of andere schulden, welke een gering bedrag uitmaken, in kortere tijd betalen.

U zoudt mij verplichten door mij te willen bevestigen, dat bovenstaand voorstel een juist beeld geeft van de door ons bereikte overeenstemming en dus als inhoud kan gelden van de voorgenomen briefwisseling.

Met de meeste hoogachting enz.

(w.g.) HERMANN J. ABS.

Council of Foreign Bondholders,

17 Moorgate,

Londen E.C. 2.

18 November 1952.

Hooggeachte Heer Abs,

Ik dank U voor Uw brief van 14 November betreffende de regeling van de stortingen bij de Konversionskasse, waarop betrekking heeft punt 14 (c) van het rapport van de commissie A. ¹⁾

¹⁾ Bijlage 3 van het rapport (Bijlage I van de Overeenkomst).

Naar mijn mening moeten de woorden op blz. 2¹⁾ bovenaan luiden „de tot het *eind* van het jaar 1941”; aan de woorden „op de eerste vervaldag der coupons na 31 Maart” zal de betekenis moeten worden gehecht van „van de eerste na 31 Maart vallende vervaldag der coupons”.

Onder voorbehoud hiervan kan ik mij verenigen met de inhoud van Uw brief.

Met de meeste hoogachting enz.

(w.g.) O. E. NIEMEYER

Voorzitter van Comité A van de
Conferentie over de Duitse
Buitenlandse Schulden

*Aan de Heer
Hermann J. Abs.*

BIJLAGE II

Overeengekomen aanbevelingen voor de regeling van Duitse schulden met middellange en lange looptijd uit particuliere kapitaaltransacties

Artikel

INHOUD

- I. Inleiding.
- II. Definities.
- III. Onder deze Overeenkomst vallende schulden.
- IV. Bedrag der uitstaande schulden.
- V. Voorwaarden der regeling.
 1. Hoofdsom.
 2. Schulden in buitenlandse valuta met goud-clausules.
 3. Schulden in Duitse valuta met goud-clausules.
 4. Achterstallige renten.
 5. Nieuwe rentevoet.
 6. Rentevoet in gevallen van een echte conversie.
 7. Betaling van renten.
 8. Betaling van amortisaties.
 9. Looptijd van de leningen.
 10. Terugbetaling van schulden tot een gering bedrag.
 11. Hardheidsclausule.
 12. Garanties.
 13. Reserve- en amortisatiefonds.
 14. Beschikbaarstelling van de buitenlandse valuta's.
 15. In gebreke blijven van de debiteur.
 16. Wijziging van voorwaarden.
 17. Concessies ten gunste van de debiteuren.
- VI. Diverse bepalingen met betrekking tot schulden.
 1. Terugbetaling in Duitse valuta.
 2. Verandering van crediteur.
 3. Verandering van debiteur.
- VII. Procedure voor het afsluiten van nieuwe overeenkomsten.
- VIII. Vertegenwoordiging van de crediteuren.
- IX. Arbitrage- en bemiddelingscommissie.
- X. Uitgaven van crediteuren, vertegenwoordigers van crediteuren en andere personen.
- XI. Inwerkingtreding.

¹⁾ Paragraaf I, 1 (a), vierde regel.

Artikel I

Inleiding

In deze aanbevelingen zijn de bepalingen en de procedure neergelegd, welke zullen gelden voor de regeling van de in artikel III hieronder bedoelde schulden. De aanbevelingen brengen geen wijziging in de voorwaarden van de schulden die hier bedoeld worden; in tegendeel, het ligt in de bedoeling dat tussen elke debiteur en zijn crediteuren nieuwe overeenkomsten volgens deze aanbevelingen zullen worden gesloten. In de nieuwe overeenkomsten blijven de bepalingen van de bestaande overeenkomsten gehandhaafd, voorzover zij niet worden gewijzigd volgens tussen crediteuren en debiteur gemaakte afspraken binnen het kader van deze aanbevelingen.

Artikel II

Definities

De volgende in deze aanbevelingen genoemde begrippen hebben, tenzij de samenhang een andere interpretatie vereist, de hierna genoemde betekenis:

Oorspronkelijke overeenkomst — de overeenkomst gesloten op het tijdstip waarop de lening is aangegaan.

Bestaande overeenkomst — de oorspronkelijke overeenkomst, tenzij deze het voorwerp is geweest van een echte conversie of meerdere echte conversies; alsdan wordt met bestaande overeenkomst bedoeld de overeenkomst, welke het resultaat is geweest van de laatste echte conversie.

Echte conversie — een wijziging, aangebracht in de bepalingen van de lening-overeenkomst voor 9 Juni 1933; of een wijziging, die op dat tijdstip of daarna wegens insolventie of dreigende insolventie van de debiteur, dan wel als gevolg van vrije onderhandelingen heeft plaatsgevonden.

(a) Bij meningsverschillen over de vraag, of een wijziging als gevolg van vrije onderhandelingen tot stand is gekomen, moet worden aangenomen dat een afspraak, waarbij de Duitse Treuhänder voor vijandelijke vermogens de crediteur heeft vertegenwoordigd, of die uitsluitend is voortgekomen uit het aannemen door de crediteur van een door de debiteur gedaan eenzijdig aanbod, niet als een gevolg van vrije onderhandelingen tot stand is gekomen.

(b) Steeds moet bij verschil van mening een debiteur bewijzen dat de conversie een echte conversie was.

(c) Bij kerkelijke leningen wordt elke conversie als een echte conversie beschouwd.

Crediteuren — dit begrip omvat ook vertegenwoordigers van crediteuren, die volgens artikel VIII van deze overeenkomst zijn benoemd.

Duitsland — het gehele gebied vallende binnen het Duitse Rijk op 1 Januari 1937.

Gevestigd in — gewoonlijk verblijvende of de zetel hebbende in; een rechtspersoon heeft haar zetel in de Bondsrepubliek Duitsland of in Berlijn (West) wanneer zij in het handelsregister van het desbetreffende gebied is ingeschreven.

Artikel III

Onder deze Overeenkomst vallende schulden

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op alle buiten Duitsland uitgegeven leningen of opgenomen credieten indien:

- (a) de lening of het crediet voor 8 Mei 1945 werd verstrekt; en
- (b) de lening of het crediet volgens de oorspronkelijke overeenkomst voor minstens 5 jaar werd verstrekt; en
- (c) de debiteur een vereniging naar burgerlijk- of handelsrecht is, een rechtspersoon, een bond, een firma, bank, weldadigheidsinstelling, een andere niet-openbare instelling of een kerkelijke organisatie; en
- (d) de debiteur op 1 Januari 1953 of op een later tijdstip, waarop zijn crediteuren een voorstel voor een regeling verlangen, in de Bondsrepubliek Duitsland of in Berlijn (West) gevestigd is; en
- (e) de lening of het crediet luidt in een andere als Duitse valuta of in Duitse valuta met een deviezen- of goud-clausule.

2. Onverminderd de bepalingen van lid 1 van dit artikel wordt deze Overeenkomst niet toegepast op:

(i) de volgende categorieën van schulden, welke een afzonderlijke behandeling vereisen:

(a) schulden van openbare nutsbedrijven gelegen in het gebied van en gecontroleerd door de stad Berlijn;

(b) schulden aan een of meerdere personen, die direct of indirect eigendomsrechten hebben op de debiteur;

(c) schulden met betrekking tot leningen, waarvan het oorspronkelijke bedrag volgens de op 1 Juli 1952 geldende wisselkoers minder dan U.S.-\$ 40.000 heeft bedragen;

(d) schulden uit de Zwitsers-Duitse overeenkomsten van 6 December 1920 en 25 Maart 1923 (de zgn. „Frankengrundsulden”);

(ii) de schulden van de Duits-Zwitserse op de grens gelegen krachtstations. Er zijn 3 leningen in obligaties en 2 andere leningen, ten aanzien waarvan Duitse maatschappijen de debiteur zijn van Zwitserse obligatiehouders en andere crediteuren. Ten gevolge van bijzondere omstandigheden, welke samenhangen met de exploitatie van gemeenschappelijke krachtstations langs de Rijn, hangt de regeling van deze verplichtingen samen met de regeling van andere aan-

gelegenheden. Gezien deze omstandigheden wordt de definitieve regeling (welke op het ogenblik nog niet kan worden getroffen) overgelaten aan rechtstreekse onderhandelingen tussen Zwitserland en de Bondsrepubliek Duitsland. De crediteuren verklaren echter reeds thans dat zij bij de definitieve regeling voor de eerste 5 jaar na 1 Januari 1953 geen betaling zullen verlangen van een jaarlijks bedrag, dat de som van 5.000.000 Zwitserse francs te boven gaat.

3. Geen schuld mag uitgesloten worden uitsluitend omdat een nieuwe debiteur de aansprakelijkheid daarvoor overneemt of overgenomen heeft op grond van een wet of op andere wijze voor of na 8 Mei 1945; zo mag geen schuld van een onderneming, welke valt onder de wet No. 27 van de Geallieerde Hoge Commissie „Reorganisatie van de Duitse kolen-, ijzer- en staalindustrie”, uitgesloten worden wegens overneming door een nieuwe onderneming of een andere onderneming die de oorspronkelijke is opgevolgd.

4. Deze Overeenkomst wordt niet toegepast op obligaties of coupons, die moeten worden gecertificeerd op grond van de Duitse wet op de certificatie van effecten van 19 Augustus 1949 (Wirtschaftsgesetzblatt S 295) en de wet op de certificatie van Duitse buitenlandse obligaties van Augustus 1952, zolang deze obligaties of coupons niet zijn gecertificeerd overeenkomstig de bepalingen van die wetten of van bilaterale verdragen, welke eventueel met het land van uitgifte zijn afgesloten met betrekking tot een dergelijke wet.

5. De schulden van de Duitse Rentenbank-Kreditanstalt vormen om verschillende redenen een moeilijk probleem. Als gevolg van de splitsing van Duitsland zijn de vermogenswaarden, die belegd zijn in Oost-Duitsland, op het ogenblik aan de beschikking van de Bank onttrokken; in overeenkomstige mate is het bedrag van de onder deze Overeenkomst vallende schulden gereduceerd, zoals zulks in bijzonderheden is vastgelegd in bestaande regelingen, waarbij het percentage in de afzonderlijke gevallen verschilt en tussen 20 % en 67 % van de uitstaande leningen varieert. De Duitse vertegenwoordigers hebben verklaard, dat het op het ogenblik niet in de macht van de Bondsregering ligt aan deze toestand, die in het bijzonder ontstaan is door de desbetreffende wettelijke bepalingen inzake de munthervorming, iets te veranderen. Overeengekomen is echter, dat de Bondsregering alles zal doen om de regeling van de schulden van de Bank en de betaling van de rente- en amortisatietermijnen volgens de bedoelde wetten en verordeningen te vergemakkelijken.

De vertegenwoordigers van crediteuren behouden voor de door hen vertegenwoordigde crediteuren het recht voor, iedere mogelijkheid voor een actie aan te grijpen, om een regeling te wijzigen, die naar hun mening hun belangen schaadt en een discriminatie betekent van bepaalde groepen van crediteuren.

Er is overeengekomen dat de Bank aansprakelijk blijft voor de verplichtingen, welke zijn gedekt door vermogenswaarden in Oost-

Duitsland en dat zij deze verplichtingen weer zal nakomen, wanneer deze vermogenswaarden weer tot haar beschikking staan.

Dezelfde beginselen zullen worden toegepast ten aanzien van verschillende andere instellingen, die in eenzelfde positie verkeren.

6. Bij de behandeling van de Kali-lening volgens de bepalingen van deze Overeenkomst moet rekening worden gehouden met het bijzondere karakter van die lening.

Artikel IV

Bedrag der uitstaande schulden

1. Het uitstaande bedrag van elke schuld is samengesteld uit de nog niet terugbetaalde hoofdsom en alle tot 1 Januari 1953 verschuldigde en nog niet betaalde renten, waarbij deze rente zonder samengestelde interest wordt berekend volgens de in de bestaande overeenkomst vastgelegde rentevoet, onverschillig of de verplichting voor deze datum verviel en zonder rekening te houden met de gevolgen van een vóór deze datum in gebreke blijven van de debiteur volgens de bepalingen van de bestaande overeenkomst.

2. Een bedrag is onbetaald in de zin van 1. hierboven, wanneer het niet door de crediteur is ontvangen en uitdrukkelijk of stilzwijgend door hem als betaling is aangenomen. Wanneer de crediteur funding bonds, scrips of contant geld van de Konversionskasse heeft aangenomen, zijn hiermede al die verplichtingen of gedeelten daarvan voldaan, waarvoor de crediteur deze prestaties heeft aangenomen.

Artikel V

Voorwaarden der regeling

1. *Hoofdsom*

De uitstaande hoofdsom wordt niet gereduceerd.

2. *Schulden in buitenlandse valuta met goud-clausules*

(a) Gouddollars of Zwitserse goudfrancs:

Schulden, luidende in gouddollars of Zwitserse goudfrancs worden omgerekend op basis van:

1 goud-dollar is gelijk 1 U.S.-\$ en 1 Zwitserse goudfranc is gelijk 1 Zwitserse franc. De nieuwe overeenkomsten luiden in courante U.S.-\$ of Zwitserse francs.

(b) Andere valuta's met goud-clausules:

Andere schulden met goud-clausules (uitgezonderd in Duitse valuta luidende schulden met goud-clausules — zie 3 hieronder) zijn alleen betaalbaar in de valuta van het land, waarin de lening opgenomen is of de uitgifte heeft plaatsgevonden (verder genoemd valuta

van uitgifte). Het verschuldigde bedrag zal worden berekend als de tegenwaarde van een bedrag in U.S.-\$ volgens de wisselkoers, geldend op het tijdstip, waarop het bedrag betaald moet worden. Dit dollarbedrag wordt verkregen door het nominale bedrag van de schuld in de valuta van uitgifte om te rekenen in U.S.-\$ tegen de wisselkoers, geldend op het tijdstip van de opnemings of uitgifte van de lening. Het aldus berekende bedrag in de valuta van uitgifte mag echter niet lager zijn dan indien het zou zijn berekend volgens de wisselkoers, geldend op 1 Augustus 1952.

3. *Schulden in Duitse valuta met goud-clausules*

(a) Overeengekomen is, dat dergelijke in goudmarken of Rijksmarken met goud-clausule uitgedrukte geldvorderingen uit kapitaalverkeer en hypotheeken, die een specifiek buitenlands karakter dragen, zullen worden omgerekend in Duitse mark in de verhouding 1 : 1.

(b) De definitie van de criteria voor het begrip „specifiek buitenlands karakter” bij dergelijke geldvorderingen zal het onderwerp vormen van verdere onderhandelingen (zie Bijlage VII). Beide partijen behouden zich het recht voor, hun houding nader te bepalen ten aanzien van de vraag, in welke gevallen en op welke wijze het bovenbedoelde beginsel kan worden toegepast. Aan de Duitse delegatie wordt overgelaten te beslissen op welke wijze de oplossing, die zou worden gevonden, kan worden gevoegd in het kader van de Duitse wetgeving inzake de munthervorming en inzake de „Kriegs- und Nachkriegslastenausgleich”.

(c) Bovenbedoelde onderhandelingen tussen een Duitse delegatie en de vertegenwoordigers van de crediteuren zullen niet later dan 31 October 1952 plaats vinden.

4. *Achterstallige renten*

Behoudens de bepalingen in punt 6 zullen twee derden van de tot 1 Januari 1953 niet-betaalde renten worden geconsolideerd, en één derde geschrapt. Deze geconsolideerde renten vormen tezamen met de nog niet terugbetaalde hoofdsom de nieuwe hoofdsom.

5. *Nieuwe rentevoet*

Behoudens de bepalingen in lid 6 zal de rente lopen vanaf 1 Januari 1953, onverschillig op welke datum de nieuwe overeenkomst volgens de bepalingen van deze Overeenkomst wordt gesloten, en wel tot 75 % van de in de bestaande overeenkomst genoemde rentevoet. De nieuwe lopende rentevoet mag echter niet hoger zijn dan 5½ % bij in obligaties vervatte schulden en 6 % bij andere schulden. De laagste rentevoet bedraagt 4 %; wanneer in de bestaande overeenkomst een lagere rentevoet dan 4 % is opgenomen, blijft deze gehandhaafd.

6. *Rentevoet in gevallen van een echte conversie*

Bij schulden, die het voorwerp hebben gevormd van een echte conversie, moet de debiteur, naar zijn keuze, of

(a) alle op 1 Januari 1953 nog niet betaalde en op grond van de bestaande overeenkomst achterstallige renten consolideren en vanaf deze dag rente betalen geheel overeenkomstig de rentevoet van de bestaande overeenkomst, of

(b) de nog niet betaalde renten aldus consolideren en de nieuwe renten aldus betalen, alsof de oorspronkelijke overeenkomst nog van kracht was en de leden 4 en 5 van dit artikel van toepassing waren.

7. *Betaling van renten*

De renten over het op 1 Januari 1953 aanvangende tijdvak moeten ten minste halfjaarlijks worden betaald. Wanneer de nieuwe overeenkomst op 1 Januari 1954 nog niet is afgesloten, moeten de noodzakelijke aanpassingen worden getroffen, indien van de debiteur niet verwacht kan worden, dat hij alle renten over het tijdvak tussen 1 Januari 1953 en het tijdstip van het afsluiten van de nieuwe overeenkomst ineens betaalt.

8. *Betaling van amortisaties*

(a) Van 1958 tot 1962 zullen jaarlijks amortisatiebedragen worden betaald ad 1 % van de nieuwe hoofdsom en daarna tot op de vervaldatum ad 2 % van de nieuwe hoofdsom. De amortisatiebedragen voor elk op het jaar 1958 volgend jaar worden telkens verhoogd met de rente verschuldigd over 1 jaar over alle in de voorafgaande jaren geamortiseerde bedragen, met uitzondering echter van die gedeelten van de schuld, welke zijn geamortiseerd door betalingen als bedoeld sub (d).

(b) Amortisatiebetalingen dienen te geschieden op de dag van de eerste rentebetaling in elk jaar. Valt de dag van de eerste rentebetaling in het jaar 1958 niet op de eerste Januari, dan moet de eerste amortisatiebetaling berekend worden over de periode van 1 Januari 1957 tot de dag van rentebetaling; hetzelfde beginsel geldt, wanneer het percentage van 2 % van toepassing is.

(c) Alle amortisatiebetalingen moeten worden aangewend ter vermindering van de nieuwe hoofdsom. Bij obligaties moeten de amortisatiebetalingen worden aangewend voor aflossing van de obligaties door uitloting à pari of tegen de nominale waarde, tenzij tussen de debiteur en zijn crediteuren anders is overeengekomen.

(d) Zolang de dienst overeenkomstig de nieuwe overeenkomst wordt voortgezet, kan de debiteur tot aanvullende amortisaties overgaan op elke wijze, ook door het kopen van obligaties op de open markt of anderszins.

9. *Looptijd van de leningen*

In de nieuwe overeenkomsten zullen looptijden van minstens 10 jaar en hoogstens 25 jaar, gerekend vanaf 1 Januari 1953, worden opgenomen. De nieuwe looptijd wordt vastgesteld in overleg tussen de debiteur en zijn crediteuren. De debiteur moet binnen hogerbedeelde grenzen de kortste looptijd aanbieden, welke, rekening houdend met zijn omstandigheden, mogelijk is.

Het is de bedoeling aan industriële debiteuren, banken en kerkelijke organisaties, looptijden van 10 tot 15 jaar, in uitzonderingsgevallen van 20 jaar, toe te staan. Openbare nutsbedrijven en grondstoffenindustrieën mogen de looptijden tot 20 jaar, doch in geen geval tot meer dan 25 jaar, verlengen. Bij niet in obligaties belichaamde schulden moet de normale looptijd 10 jaar bedragen.

10. *Terugbetaling van schulden tot een gering bedrag*

Wanneer het uitstaande bedrag van een schuld zeer gering of in verhouding tot het bedrag van de oorspronkelijke lening gering is, kan een vroegere terugbetaling en definitieve regeling van het totale bedrag van zulk een verplichting, met inbegrip van achterstallige renten, worden overeengekomen, zonder rekening te houden met de bepalingen van de leden 8 en 9 van dit artikel.

11. *Hardheidsclausule*

Wanneer ten gevolge van buitengewone omstandigheden — met inbegrip van, echter niet beperkt tot, verlies van vermogenswaarden in Duitsland buiten de Bondsrepubliek en Berlijn (West) — de financiële toestand van een debiteur zo is achteruitgegaan, dat het voor hem onmogelijk en ondoenlijk is een voorstel voor het afsluiten van een nieuwe overeenkomst te doen, overeenkomstig de in deze Overeenkomst neergelegde voorwaarden, dan staat het de debiteur en zijn crediteuren vrij in onderling overleg wijzigingen, die, gezien de bijzondere omstandigheden, noodzakelijk worden geacht, vast te stellen.

12. *Garanties*

Voorzover geen wettelijke bepalingen zich daartegen verzetten, blijven de in de bestaande overeenkomst met betrekking tot pandrechten, garanties en andere zekerheden ter bescherming van de crediteuren opgenomen bepalingen van kracht; voorzover echter de op grond van de bestaande overeenkomst gestelde zekerheden naar aard en omvang niet meer in overeenstemming zijn met de nieuwe hoofdsom van de schuld of met de bij het afsluiten van de nieuwe overeenkomst bestaande omstandigheden, kan de debiteur een wijziging van de aard en omvang van de zekerheid voorstellen; de zekerheid, voorgesteld door de debiteur, moet echter afdoende en voor de crediteur aannemelijk zijn.

Voorzover de zekerheid verminderd is of een wezenlijke verandering heeft ondergaan, moet de debiteur die aanpassingen aanbrengen, die noodzakelijk zijn om zijn crediteuren minstens de oorspronkelijke graad van zekerheid te verschaffen.

De debiteur moet op wens van de crediteur passende zekerheden geven of andere voor de crediteur aanvaardbare maatregelen ter bescherming nemen.

13. *Reserve- en amortisatiefonds*

Aangezien de amortisatiebetalingen eerst in het jaar 1958 een aanvang nemen en wel tot het in verhouding lage percentage van 1 %, hetwelk in het jaar 1963 tot slechts 2 % wordt verhoogd, moet de financiële politiek van de debiteur gericht zijn op de vorming van een voldoende sterke liquide financiële positie, teneinde zijn verplichtingen op de vervaldagen na te kunnen komen. Daarom behoort tussen crediteuren en debiteuren over aanvullende overeenkomsten te worden onderhandeld. Deze overeenkomsten kunnen de vorming van reserve- of amortisatiefondsen voor de schulden inhouden; deze fondsen worden gevormd door middel van jaarlijkse bedragen, berekend hetzij als een percentage van de nettowinst vóór de dividendbetaling, hetzij op andere wijze, al naar is overeengekomen.

14. *Beschikbaarstelling van de buitenlandse valuta's*

De debiteur moet de maatregelen nemen welke volgens de Duitse wetgeving noodzakelijk zijn om de betalingsmiddelen in buitenlandse valuta, die hij nodig heeft om al zijn verplichtingen uit de nieuwe overeenkomst na te komen, te verkrijgen.

15. *In gebreke blijven van de debiteur*

Onverminderd de in de nieuwe overeenkomst vastgelegde gevolgen van in gebreke blijven kunnen de crediteuren voor de duur van het in gebreke blijven betaling van rente verlangen volgens het in de bestaande overeenkomst genoemde percentage.

16. *Wijziging van voorwaarden*

Geen bepaling van deze Overeenkomst belet een debiteur, met toestemming van zijn crediteuren, voorwaarden te verkrijgen, welke voor hem gunstiger zijn dan de bepalingen van deze Overeenkomst.

17. *Concessies ten gunste van de debiteuren*

De crediteuren zijn van mening, dat de voordelen uit de concessies voortvloeiende, en die zij in het kader van deze Overeenkomst doen, ten goede van de debiteuren moeten komen.

Artikel VI

Diverse bepalingen met betrekking tot schulden

1. *Terugbetaling in Duitse valuta*

Iedere debiteur kan op verzoek van zijn crediteuren volledige of gedeeltelijke terugbetaling van een schuld in Duitse valuta doen geschieden.

2. *Verandering van crediteur*

Obligaties buiten beschouwing gelaten, kan de crediteur een vordering of een belangrijk deel daarvan overdragen aan een andere persoon gevestigd buiten de Bondsrepubliek Duitsland of Berlijn (West) mits de overdracht

- (a) geschiedt aan een persoon gevestigd in hetzelfde valutagebied,
- (b) geen verandering van de voorwaarden, die voor de vordering gelden, ten gevolge heeft,
- (c) niet direct of indirect leidt tot afwikkeling van de schuld.

3. *Verandering van debiteur*

De Duitse deviezenautoriteiten zullen voorstellen voor het overnemen van een bestaande schuld door een nieuwe Duitse debiteur, en voor het vervangen van een bestaande zekerheid door een nieuwe, in welwillende overweging nemen.

Artikel VII

Procedure voor het afsluiten van nieuwe overeenkomsten

1. De bepalingen van, en de technische bijzonderheden met betrekking tot de nieuwe tussen crediteuren en debiteuren af te sluiten overeenkomsten moeten worden vervat in het aanbod voor een regeling door de debiteuren.

2. Alle voorgestelde overeenkomsten, contracten of acten dienen op wens van de crediteuren, wat vorm en inhoud betreft, aan goedkeuring door een rechtskundig adviseur van de crediteuren te worden onderworpen.

3. Iedere debiteur moet voor 30 Juni 1953 of binnen 6 maanden, nadat hij zich in de Bondsrepubliek Duitsland of Berlijn (West) heeft gevestigd, een gedetailleerd aanbod voor een regeling uitwerken en aan zijn crediteuren voorleggen. De crediteur kan van de debiteur verlangen, dat hij met hem over de bijzonderheden van het aanbod in onderhandeling treedt, en de debiteur moet aan dit verlangen voldoen.

4. De term „crediteur” in de zin van de leden 2 en 3 van dit artikel betekent, indien het om obligaties gaat, de volgens artikel VIII benoemde vertegenwoordigers van crediteuren.

5. Bij obligaties kunnen de voorwaarden van de regeling op de aanwezige obligaties gedrukt worden of tegen inlevering van beschikbare obligaties nieuwe obligaties worden uitgegeven; voor de achterstallige renten kunnen nieuwe obligaties of tegen obligaties in te wisselen scrips worden uitgegeven, al naar gelang zulks op de verschillende markten, waar de obligaties oorspronkelijk werden uitgegeven, gebruikelijk en uitvoerbaar is. Dergelijke obligaties met opdruk of nieuwe obligaties moeten in overeenstemming zijn met de bestaande marktgebruiken. De debiteur moet op eigen kosten daarvoor in aanmerking komende bankinstellingen opdracht geven de regeling uit te voeren; hij moet aan alle voorschriften van regeringsinstanties en effectenmarkten voldoen, teneinde de verhandelbaarheid te verzekeren.

Artikel VIII

Vertegenwoordiging van de crediteuren

De commissies en organisaties, wier gedelegeerden aan de conferentie over de Duitse buitenlandse schulden als vertegenwoordigers van de daarbij betrokken nationale crediteurengroepen hebben deelgenomen (deze commissies en organisaties worden verder aangeduid als „crediteurencommissies”), dienen, onder voorbehoud van het recht van goedkeuring van hun onderscheidene regeringen, die personen of organisaties tot vertegenwoordigers van crediteuren te benoemen, die nodig zijn om de regeling tussen de individuele debiteuren en hun crediteuren op grond van deze Overeenkomst te bevorderen en tot stand te brengen. Deze commissies en organisaties kunnen ook zelf in bedoelde hoedanigheid optreden. In elk individueel geval zal slechts één vertegenwoordiger of één vertegenwoordigende organisatie worden benoemd; indien echter de crediteurencommissies het noodzakelijk achten om de rechten van de houders van de verschillende emissies van obligaties van een bepaalde debiteur ten volle te beschermen, kunnen voor elke afzonderlijke emissie telkens een vertegenwoordiger of een vertegenwoordigende organisatie worden benoemd. De Duitse debiteur is gerechtigd van de crediteurencommissies de benoeming van vertegenwoordigers te verlangen. De deelneming aan de schuldenconferentie sluit niet uit, dat een persoon in een of andere hoedanigheid aan de onderhandelingen op grond van deze Overeenkomst deelneemt.

Artikel IX

Arbitrage- en Bemiddelings-Commissie

1. Competentie

Teneinde het afsluiten van regelingen tussen de individuele debiteuren en hun crediteuren te bevorderen, zal een Arbitrage- en Bemiddelings-Commissie worden gevormd. Deze commissie heeft tot taak tussen de debiteur en diens crediteuren te bemiddelen en te arbitreran,

wanneer zij over de voorwaarden van het regelingsaanbod niet tot overeenstemming kunnen komen. Iedere partij heeft het recht een geschil voor de commissie te brengen.

De beslissing van de commissie is voor beide partijen bindend. De debiteur is verplicht aan zijn crediteuren de in een dergelijke beslissing vastgelegde modaliteiten aan te bieden. De crediteur is verplicht deze modaliteiten te aanvaarden (zie Bijlage IIa); bij obligaties, terzake waarvan de rechthebbenden ingevolge de bepalingen van artikel VIII van deze Overeenkomst vertegenwoordigd zijn, moeten de vertegenwoordigers der crediteuren de rechthebbenden op de obligaties het aanvaarden van het aanbod aanbevelen.

Wanneer volgens artikel VIII een vertegenwoordiger van crediteuren wordt benoemd worden de rechten van de crediteuren volgens artikel IX door deze vertegenwoordiger uitgeoefend.

2. Samenstelling

De commissie bestaat uit 4 vertegenwoordigers van de crediteuren en 4 vertegenwoordigers van de debiteuren. De commissie kan nog een lid kiezen voor een afzonderlijk geval, wanneer de meerderheid van de leden daartoe de wens te kennen geeft. De voorzitter van de commissie wordt gekozen uit de crediteuren-leden. De eerste voorzitter zal het Amerikaanse lid zijn. Voor elk lid kan een plaatsvervanger worden benoemd. Elk lid van de commissie met inbegrip van de voorzitter heeft een stem.

3. Benoeming van de leden

De leden der commissie worden op de volgende wijze benoemd:

(a) De crediteuren-leden worden benoemd door organisaties, die door de onderscheidene crediteuren-commissies van de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Zwitserland en Nederland worden aangewezen. Wanneer in een bijzonder geval de crediteuren uit een ander land daar speciaal bij betrokken zijn, kan op verzoek van de crediteuren-commissie van dat land een door haar benoemd lid de plaats innemen van een van de gewone leden van de commissie, als haar vertegenwoordiger.

(b) De debiteuren-leden worden door het hoofd van de Duitse delegatie voor buitenlandse schulden benoemd.

4. Procedure

De commissie kan voor elk bijzonder geval subcommissies in het leven roepen en tijdelijke leden voor deze subcommissies benoemen. De wijze waarop geschillen aan de commissie voorgelegd en de termijnen vastgesteld worden, regelt de commissie zelf, evenals het tijdstip en de plaats van de zittingen, alsmede alle andere kwesties met betrekking tot de wijze van werken van de commissie of haar subcommissies.

5. *Kosten*

De leden van de commissie en de tijdelijke leden ontvangen vergoeding van al hun reiskosten en persoonlijke uitgaven in verband met de vervulling van hun taak. Daarenboven ontvangen zij een door de commissie vast te stellen vergoeding voor de tijd, besteed ter vervulling van hun taak.

Alle uitgaven en kosten, ontstaan voor de commissie, haar leden of de tijdelijke leden bij de behandeling van een geschil, worden door de desbetreffende Duitse debiteur vergoed. Wanneer echter de commissie of de bevoegde subcommissie constateert, dat een crediteur zich niet te goeder trouw of lichtvaardig tot haar gewend heeft, moeten de kosten en uitgaven tot het door de commissie of de subcommissie vastgestelde bedrag door die crediteur worden betaald.

Alle andere kosten van de commissie en haar leden, met inbegrip van de vergoeding voor leden, die in commissie-aangelegenheden werkzaam zijn, worden over de debiteuren omgeslagen of op andere wijze door hen vergoed.

Artikel X

Uitgaven van crediteuren, vertegenwoordigers van crediteuren en andere personen

1. De debiteuren, die onder deze Overeenkomst vallen, moeten alle uitgaven betalen, welke voor een crediteurencommissie in verband met de schuldenconferentie of met de algemene uitvoering van deze Overeenkomst zijn ontstaan.

2. Uitgaven, die voor de crediteuren in verband met de onderhandelingen tussen een debiteur en zijn crediteuren overeenkomstig artikel VII van deze Overeenkomst zijn ontstaan, moeten door de desbetreffende debiteur worden vergoed. Deze uitgaven en vergoedingen zullen bij niet in obligaties belichaamde schulden aan de crediteuren worden betaald en bij wel in obligaties belichaamde schulden aan de volgens artikel VIII van deze Overeenkomst benoemde vertegenwoordigers van crediteuren.

3. Het begrip „uitgaven” in de zin van de leden 1 en 2 van dit artikel omvat een redelijke vergoeding voor verleende diensten. Over de redelijkheid beslist bij verschil van mening de Arbitrage- en Bemiddelings-Commissie.

4. De in dit artikel vervatte regeling voor de uitgaven sluit niet uit, dat de vertegenwoordigers van crediteuren betaling van aanvullende kosten van de obligatiehouders of andere crediteuren kunnen verlangen.

Artikel XI

Inwerkingtreding

Geen betalingen mogen worden gedaan overeenkomstig de bepalingen van een regeling, aangeboden op grond van deze Overeenkomst,

voordat de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden in werking is getreden. De debiteuren moeten echter onverwijld hun crediteuren voorwaarden voor een regeling overeenkomstig de bepalingen van artikel VII van deze Overeenkomst aanbieden, de onderhandelingen die noodzakelijk zijn voeren en ook overigens alle maatregelen treffen, om de voorbereiding van een nieuw aanbod als bedoeld in deze Overeenkomst te bevorderen.

BIJLAGE IIa

Interpretatie van de tweede alinea van lid 1 van artikel IX van Bijlage II

Aan de Drie Mogendheden Commissie
voor Duitse schulden,
29, Chesham Place,
Londen S.W. 1.

Londen, 12 November 1952.

Mijne Heren,

Onze aandacht is er op gevestigd, dat een misverstand is ontstaan over de tweede alinea van lid 1 van artikel IX van bijlage 4 van het rapport over de conferentie inzake Duitse buitenlandse schulden.

Deze alinea luidt als volgt:

„De beslissing van de commissie is voor beide partijen bindend. De debiteur is verplicht aan zijn crediteuren de in een dergelijke beslissing vastgelegde modaliteiten aan te bieden. De crediteur is verplicht *deze modaliteiten te aanvaarden*; bij obligaties, terzake waarvan de rechthebbenden in gevolge de bepalingen van artikel VIII van deze Overeenkomst vertegenwoordigd zijn, moeten de vertegenwoordigers der crediteuren de rechthebbenden op de obligaties het aanvaarden van het aanbod aanbevelen.”

De gecursiveerde woorden „deze modaliteiten te aanvaarden” hebben tot misverstand geleid. Tot een juiste interpretatie zou gekomen worden, indien in plaats van bedoelde woorden gesteld zou worden „deze modaliteiten als in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst te erkennen.”

Wij zouden de Drie Mogendheden Commissie verplicht zijn als zij er nota van wilde nemen, dat bovenaangehaalde tweede alinea van lid 1 van artikel IX van bijlage 4 ten rechte zo is op te vatten, als ware zij in de gewijzigde vorm geredigeerd, dat wil zeggen als wanneer zij luidde:

„De beslissing van de commissie is voor beide partijen bindend. De debiteur is verplicht aan zijn crediteuren de in een dergelijke

beslissing vastgelegde modaliteiten aan te bieden. De crediteur is verplicht *deze modaliteiten als in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst te erkennen*; bij obligaties, terzake waarvan de rechthebbenden ingevolge de bepalingen van artikel VIII van deze Overeenkomst vertegenwoordigd zijn, moeten de vertegenwoordigers der crediteuren de rechthebbenden op de obligaties het aangaan van het aanbod aanbevelen."

Met de meeste hoogachting,

(w.g.) N. LEGGETT

Voorzitter van het Onderhandelings-
comité B van de conferentie over
Duitse buitenlandse schulden.

(w.g.) HERMANN J. ABS

Voorzitter van de Duitse delegatie
voor de buitenlandse schulden.

BIJLAGE III

Aanbevelingen aangenomen voor de regeling van de „Stillhalteschulden”:

Duitse Credietovereenkomst van 1952

OVEREENKOMST gesloten tussen een COMITÉ, vertegenwoordigende de BANKEN, HANDELS- en INDUSTRIËLE ONDERNEMINGEN in de BONDSREPUBLIEK DUITSLAND en BERLIJN (WEST) (hierna genoemd „het Duitse Comité”, waarbij deze uitdrukking iedere instelling en iedere organisatie omvat, die enigerlei taak overneemt van die zijner taken, welke met deze overeenkomst samenhangen), de BANK DEUTSCHER LÄNDER (hieronder mede te verstaan iedere instelling of iedere organisatie die enigerlei taak overneemt van die harer taken, welke met deze overeenkomst samenhangen) en die hieronder volgende comité’s (hierna gezamenlijk aangeduid als „de Comité’s van buitenlandse bankiers”) die deze overeenkomst zullen ondertekenen, te weten COMITÉ’S vertegenwoordigende BANKINSTELLINGEN die onderscheidenlijk hun bedrijf uitoefenen in de VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA, het VERENIGD KONINKRIJK en ZWITSERLAND.

Overwegende:

1. Dat een overeenkomst voor de instandhouding van aan Duitsland verleende kortlopende credieten, in werking getreden op 17

September 1931, door de buitenlandse banken-crediteuren is afgesloten, waarmede gevolg werd gegeven aan het verzoek van de te Londen in Juli 1932 gehouden Zeven Mogendheden Conferentie, „dat de buitenlandse banken-crediteuren van Duitsland gemeenschappelijke maatregelen zouden treffen tot instandhouding van het volume der aan Duitsland verleende credieten”, zich daarbij baserend op de verklaring van die conferentie dat „ten einde de handhaving te verzekeren van de financiële stabiliteit van Duitsland, welke essentieel is voor de belangen van de gehele wereld” de betrokken regeringen „bereid waren om, zover dit in hun macht lag, samen te werken voor het herstel van het vertrouwen”.

2. Dat de instandhouding van deze kortlopende bankcredieten door een reeks van jaarlijkse overeenkomsten is voortgezet, waarvan de laatste (hierna genoemd „de overeenkomst van 1939”) af zou lopen per 31 Mei 1940 doch ten gevolge van het uitbreken van de vijandelijkheden tussen Duitsland en het Verenigd Koninkrijk en deszelfs Geallieerden op 4 September 1939 namens het Comité der Banken-crediteuren in de Verenigde Staten en Engeland, in overeenstemming met de voorwaarden van die overeenkomst, werd opgezegd en beëindigd.

3. Dat na afloop van de overeenkomst van 1939 tussen het Comité van Amerikaanse crediteuren en de betrokken Duitse partijen in de jaren 1939 en 1940 overeenkomsten werden afgesloten tot verdere instandhouding (met bepaalde beperkingen en wijzigingen) van die kortlopende bankcredieten die door de buitenlandse banken-crediteuren in de Verenigde Staten waren verleend; de hierbedoelde tweede overeenkomst expireerde op 31 Mei 1941.

4. Dat na afloop van de overeenkomst van 1939 tussen het Comité van Zwitserse crediteuren en de betrokken Duitse partijen andere overeenkomsten werden afgesloten ter verdere instandhouding (met bepaalde beperkingen en wijzigingen) van die kortlopende bankcredieten, die door buitenlandse banken-crediteuren in Zwitserland waren verleend; deze overeenkomsten zijn echter intussen alle geëxpireerd.

5. Dat overeenkomstig de bepalingen van de laatste der daarop van toepassing zijnde vroegere overeenkomsten de totale schuld van Duitsland uit hoofde van meerbedoelde kortlopende bankcredieten bij afloop van de desbetreffende overeenkomst met de daarin gestipuleerde gevolgen, verviel en dat de totale schuld (met inbegrip van de schuld uit hoofde van credieten, die in de plaats van voorheen krachtens een of meer van de vroegere overeenkomst verleende credieten waren verstrekt) opeisbaar werd en door de betrokken debiteur moest worden betaald (met vervallen en nog vervallende rente en overige kosten) in de desbetreffende vreemde valuta; de schuld is opeisbaar en betaalbaar gebleven, voorzover zij niet in-

middels door betaling of op andere wijze door voldoening in buitenlandse of Duitse valuta is gedelgd of verminderd. Tot nog toe zijn geen maatregelen genomen die het nakomen van het restant van deze verplichting in de verschuldigde valuta mogelijk maken.

6. Dat door bemiddeling van het Duitse Comité bankinstellingen, handels- en industriële ondernemingen in de Bondsrepubliek hun buitenlandse banken-crediteuren hebben verzocht een nieuwe overeenkomst af te sluiten ter regeling van de betaling der uitstaande kortlopende schuld en voor het nemen van maatregelen voor het herstellen van normale voorwaarden voor de financiering van de buitenlandse handel van de Bondsrepubliek; dat ter tegemoetkoming aan dit verzoek passende bepalingen zijn geformuleerd en in deze overeenkomst neergelegd, en de buitenlandse bankiers-comité's zich bereid hebben verklaard aan de buitenlandse banken-crediteuren in hun onderscheidene landen toetreding tot deze overeenkomst aan te bevelen.

7. Dat deze overeenkomst door de comité's van buitenlandse bankiers geaccepteerd is onder voorwaarde dat, zolang deze overeenkomst van kracht blijft, die wetten en verordeningen door de Regering van de Bondsrepubliek of een andere bevoegde overheidsinstantie¹⁾ uitgevaardigd en in stand zullen worden gehouden, als noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze nieuwe overeenkomst en dat geen wetten of verordeningen zullen worden uitgevaardigd die een werkelijke inbreuk zouden betekenen op de verplichtingen die in deze overeenkomst zijn neergelegd. Met name moeten de uit te vaardigen en te handhaven voorschriften waarborgen:

(i) dat de bankinstellingen, handels- en industriële ondernemingen in de Bondsrepubliek geen discriminatie met betrekking tot terugbetalingen of het geven van waarborgen zullen toepassen ten aanzien van buitenlandse banken-crediteuren, onverschillig of deze tot de overeenkomst zijn toegetreden of niet;

(ii) dat de bankinstellingen voor handels- en industriële ondernemingen in de Bondsrepubliek geen discriminatie tussen hun crediteuren in de Bondsrepubliek en hun buitenlandse banken-crediteuren, onverschillig of deze tot de overeenkomst zijn toegetreden of niet, zullen toepassen met betrekking tot het geven van waarborgen;¹⁾

(iii) dat ongeoorloofde kapitaalbewegingen zullen worden verhinderd; en¹⁾

(iv)¹⁾ dat alle bankinstellingen, handels- en industriële ondernemingen in de Bondsrepubliek die in enigerlei onder deze overeenkomst vallende vorm schulden hebben, tot deze overeenkomst zullen toetreden.

¹⁾ Zie Bijlage IIIa.

Wordt derhalve het volgende overeengekomen:

1. Definities

Voorzover de samenhang niet een andere uitleg vereist, hebben in deze overeenkomst de hierna genoemde termen de volgende betekenis:

„Kortlopende credieten” betekent en omvat:

(i) alle accepten, termijndeposito's, voorschotten in contanten en/of iedere andere op speciale overeenkomst berustende vorm van schuldvorderingen luidende in niet-Duitse valuta ten aanzien van welke een buitenlandse bank-crediteur toegetreden is tot de laatste der hierop toepasselijke vroegere overeenkomsten en welke op het tijdstip van het tot stand komen van deze overeenkomst nog bestaat; er is niet onder begrepen een schuld voortvloeiend uit kortlopende bankcredieten verleend aan bankinstellingen, handels- en industriële ondernemingen in een land, gelegen buiten het gebied, dat op 31 December 1937 tot het Duitse Rijk behoorde, tenzij een bankier, een bankinstelling of een handels- of industriële onderneming of -vennootschap gevestigd in de Bondsrepubliek (overeenkomstig de hieronder volgende definitie) aansprakelijk is voor deze schuld (hetzij van de aanvang af of door erfopvolging, of als garant, borg, endosant);

(ii) alle andere accepten, termijndeposito's, voorschotten in contanten en/of overige vormen van bankcrediet, luidend in niet-Duitse valuta en nog uitstaande op het tijdstip van het tot stand komen van deze overeenkomst en die gebaseerd zijn op bijzondere credietovereenkomsten, welke getroffen zijn in overeenstemming met de bepalingen van een der vroegere overeenkomsten ter vervanging van een voorheen aan de bepalingen van deze overeenkomst onderworpen kortlopend crediet, of door investering van geregistreerde saldi op grond van de vroegere overeenkomsten of een daarvan;

(iii) alle schulden wegens rente op schulden, die verschuldigd zijn krachtens de voorgaande paragrafen (i) en (ii) tot op het tijdstip van het in werking treden van deze overeenkomst en ten opzichte waarvan de bank-crediteur de optie (i) ingevolge artikel 11a van deze overeenkomst heeft uitgeoefend of geacht zal worden deze optie te hebben uitgeoefend;

(iv) alle andere schulden, die de een of andere vorm hebben van bank-crediet en die door „recommercialisatie” van een kortlopend crediet in de zin van de voorgaande paragrafen (i) t/m (iii) overeenkomstig de bepalingen van artikel 5 van deze overeenkomst zijn ontstaan.

„Duitse debiteur” betekent en omvat:

(i) Iedere bankier en iedere bankinstelling, handels- of industriële onderneming of -vennootschap, gevestigd in de Bondsrepubliek en die schuldverplichtingen heeft met betrekking tot een kortlopend

crediet. Niet zijn er onder begrepen de buitenlandse filialen, bijkantoren en dochterondernemingen van vorenbedoelde ondernemingen, doch ten aanzien van een Duitse handels- of industriële onderneming of -vennootschap kan wegens de aan hare buitenlandse filialen, bijkantoren en dochterondernemingen verstrekte credieten, een verklaring worden gegeven aangaande het toetreden tot deze overeenkomst in al die gevallen, waarin het toetreden tot een der vroegere overeenkomsten toegestaan was. Na de toetreding moeten dergelijke credieten met het oog op de toepassing van deze overeenkomst in elk opzicht worden behandeld als aan de Duitse moederonderneming of vennootschap ter beschikking gestelde kortlopende credieten;

(ii) Iedere opvolger (overeenkomstig de definitie van deze overeenkomst) van een bankier of van een bankinstelling, handels- of industriële onderneming of -vennootschap als hierboven bedoeld;

(iii) Iedere publiekrechtelijke Duitse schuldenaar in de zin van de definities van de credietovereenkomst voor publiekrechtelijke Duitse schuldenaren van 1932.

„Duitse bank-debiteur” betekent iedere Duitse debiteur wiens bedrijf in de eerste plaats het bankbedrijf tot voorwerp heeft.

„Duitse handels- of industriële debiteur” betekent iedere Duitse debiteur die niet Duitse bank-debiteur is of publiekrechtelijke Duitse debiteur in de zin van de onderhavige definities.

„Opvolger” betekent en omvat:

(i) Iedere in de Bondsrepubliek gevestigde partij, die ten gevolge van overlijden, liquidatie, reorganisatie of faillissement van een Duitse debiteur of van een vroegere Duitse debiteur uit hoofde van kortlopend crediet aansprakelijk is;

(ii) Iedere in de Bondsrepubliek gevestigde vennootschap wier oorspronkelijke activa geheel of voor een belangrijk deel afkomstig zijn van een Duitse debiteur of een vroegere Duitse debiteur en die op grond van een wet of op andere wijze aansprakelijk geworden is met betrekking tot een kortlopend crediet.

„Buitenlandse bank-crediteur” betekent en omvat iedere bankier en iedere bankinstelling gevestigd in een van de in de inleiding tot deze overeenkomst genoemde landen, alsmede iedere andere in een van deze landen gevestigde firma of organisatie, die crediteur zijn met betrekking tot een schuld uit kortlopende credieten, en die onvoorwaardelijk zijn toegetreden tot deze overeenkomst, overeenkomstig artikel 22 daarvan.

„Bondsrepubliek” betekent en omvat het op het tijdstip van de totstandkoming van deze overeenkomst tot de Bondsrepubliek Duitsland en tot Berlijn (West) behorende gebied.¹⁾

„Duits” betekent: behorend tot de Bondsrepubliek in de zin van de hierboven gegeven definitie.

¹⁾ Zie Bijlage IIIa.

„Buitenlands” betekent: behorend tot een, op 31 December 1937 buiten het Duitse Rijk gelegen land.

„Firma” omvat mede particulieren, die onder hun eigen naam of onder een firmanaam hun bedrijf uitoefenen.

„Insolventie” met betrekking tot een Duitse schuldenaar betekent een toestand, waarin de schuldenaar wegens gebrek aan contante middelen, dat niet van voorbijgaande aard is, in de onmogelijkheid verkeert het totaal zijner schulden op de vervaldagen te voldoen.

„De vorige overeenkomst” betekent en omvat de Duitse crediet-overeenkomsten van 1931 tot 1939, de Duitse credietovereenkomsten voor publiekrechtelijke debiteuren van 1932 tot 1938, de Duits-Amerikaanse Stillhalte-overeenkomsten van 1939 en 1940 alsmede de kortlopende credieten door banken-crediteuren verstrekt in Zwitserland op grond van een overeenkomst, bekend onder de naam „Das Deutsche Kreditabkommen von 1940, 1941, 1942, 1943 und 1944”.

„Nominale waarde” betekent, met betrekking op thans nog uitstaande kortlopende credieten, het totaalbedrag aan dergelijke kortlopende credieten volgens de laatste aan de respectievelijke buitenlandse banken-comité's ter beschikking staande gegevens. Voor de omrekening in Duitse valuta moet dit bedrag worden omgerekend tegen de officiële middenkoers in de Bondsrepubliek op de eerste werkdag voorafgaande aan de dag van de omrekening.

2. Duur van de overeenkomst ¹⁾

(1) Voorzover niet anders bepaald is, treden de bepalingen van deze overeenkomst op 1952 in werking; zij blijven van kracht gedurende een periode van 12 kalendermaanden gerekend vanaf genoemde datum. Echter kan de overeenkomst door de buitenlandse bank-comité's vervroegd worden opgezegd in elk der volgende gevallen:

(i) Indien in de Bondsrepubliek een moratorium wordt afgekondigd, dat betrekking heeft op enigerlei verplichting van Duitse debiteuren tegenover buitenlandse banken-crediteuren krachtens deze overeenkomst, of

(ii) Indien in de toekomst internationale beslissingen of maatregelen van regeringswege van financiële, politieke of economische aard een toestand doen ontstaan, die naar de opvatting van de meerderheid der buitenlandse bank-comité's de toepassing van deze overeenkomst ernstig in gevaar brengt, of

(iii) Indien de buitenlandse bank-comité's na hierop de aandacht van het Duitse Comité te hebben gevestigd, zouden vaststellen dat een der in de inleiding (7) vervatte voorwaarden niet nagekomen is.

¹⁾ Zie Bijlage IIIa.

(2) Een dergelijke opzegging laat de rechten en verplichtingen, welke vóór het tijdstip der opzegging uit deze overeenkomst zijn voortgevloeid, onaangetast. Zij behoort, om effectief te zijn, schriftelijk te worden medegedeeld, of door middel van een telegram of radiogram (onder opgave van het tijdstip waarop de overeenkomst beëindigd zal worden). De mededeling moet namens de meerderheid van de buitenlandse banken-comité's ondertekend zijn en gericht zijn aan de Bank voor Internationale Betalingen en aan het Duitse Comité. Het niet doen van een dergelijke mededeling aan het Duitse Comité maakt de opzegging echter niet krachteloos.

(3) De afkondiging van een algemeen moratorium ten aanzien van het buitenland in de Bondsrepubliek, in welke vorm ook, brengt ipso facto de beëindiging van de overeenkomst met zich mede.

3. Instandhouding van de credieten, enz.

(1) Zolang deze overeenkomst van kracht is wordt het recht van iedere buitenlandse bank-crediteur op terugbetaling van kortlopende credieten, in verband waarmede hij tot deze overeenkomst toegetreden is, opgeschort tot aan het aflopen van deze overeenkomst, voorzover een dergelijke buitenlandse bank-crediteur niet op grond van enigerlei bepaling van deze overeenkomst aanspraak heeft op eerdere betaling. Iedere Duitse debiteur verklaart, door toetreding tot deze overeenkomst, ermee accoord te gaan dat alle kortlopende credieten, in verband waarmede hij toegetreden is, bij het aflopen van deze overeenkomst integraal vervallen en betaalbaar zijn in de desbetreffende buitenlandse valuta, onder aftrek van eventuele reducties, die op grond van enigerlei bepaling van deze overeenkomst zullen zijn toegepast vóór het aflopen daarvan.

(2) Noch de toepassing van deze overeenkomst, noch enigerlei der daarin vervatte bepalingen mag op enigerlei wijze de rechten en de verplichtingen van een buitenlandse bank-crediteur of van zijn Duitse debiteur met betrekking tot een kortlopend crediet aantasten, voorzover zij voortvloeien uit:

(i) Een handeling of het nalaten van een handeling ten gunste van de buitenlandse bank-crediteur door de Duitse schuldenaar in de periode tussen de beëindiging van de laatste vroegere overeenkomst, die van toepassing was op het desbetreffende kortlopende crediet en het in werking treden van deze overeenkomst, of

(ii) De uitoefening van enigerlei aan de buitenlandse bank-crediteur gedurende de in de vorige alinea genoemde periode toekomend recht of bevoegdheid.

Toetreding door de buitenlandse bank-crediteur tot deze overeenkomst met betrekking tot een kortlopend crediet geldt als een erkenning en bevestiging van elke door zijn Duitse debiteur ten gunste van de belanghebbende buitenlandse bank-crediteur in overeenstemming

met de voorgaande paragraaf (i) genomen maatregelen; deze erkenning wordt geacht van kracht te zijn vanaf het tijdstip, waarop bedoelde maatregelen genomen werden.

(3) De in de vorige alinea bedoelde erkenning heeft geen betrekking op betalingen door Duitse debiteuren in Duitse valuta, met uitzondering van dergelijke betalingen, welke met uitdrukkelijke toestemming van de buitenlandse bank-crediteur aan deze of voor zijn rekening zijn gedaan.

(4) Ten aanzien van kortlopende credieten of gedeelten daarvan, waarvoor een Duitse bank-debiteur overeenkomstig artikel 7, paragraaf 1 van de overeenkomst van 1939 (of van overeenkomstige bepalingen van een latere overeenkomst) een „eigene Wechsel” of een schriftelijke garantie van zijn cliënt moest afgeven, moet hij na toetreding tot deze overeenkomst aan de buitenlandse bank-crediteur een nieuwe „eigene Wechsel” afgeven of (indien de buitenlandse bank-crediteur zulks wenst) een nieuwe schriftelijke garantie, die niet vroeger gedateerd mag zijn dan deze overeenkomst; hij moet deze voor de buitenlandse bank-crediteur onder zich houden of aan deze toezenden, overeenkomstig de voorschriften van genoemde paragraaf (of overeenkomstige bepalingen). In een dergelijke schriftelijke garantie moet de cliënt zich verbinden, de Duitse bank-debiteur in de door deze gewenste vorm en in de gewenste mate schadeloos te zullen stellen, indien deze bank-debiteur vrijwillig het desbetreffende kortlopende crediet of een deel daarvan overeenkomstig artikel 10 van deze overeenkomst in Duitse valuta terugbetaalt.

(5) Iedere Duitse bank-debiteur of Duitse handels- of industriële debiteur is gehouden voor zijn rekening op de vervaldag wissels, die door een buitenlandse bank-crediteur zijn geaccepteerd, te voldoen.

(6) Iedere buitenlandse bank-crediteur, die een kortlopend crediet heeft in een andere valuta dan die van zijn eigen land, kan te allen tijde gedurende het van kracht zijn van deze overeenkomst, door een schriftelijke mededeling aan zijn Duitse debiteur, een dergelijk crediet omzetten in de valuta van het land van de buitenlandse bank-crediteur. Deze omzetting moet vervolgens worden uitgevoerd in de boeken van de buitenlandse bank-crediteur en van de Duitse debiteur; het in de nieuwe valuta uitgedrukte bedrag van het kortlopende crediet moet, op basis van de officiële middenkoers op het tijdstip van de mededeling tussen de Duitse valuta en de valuta, waarin het crediet oorspronkelijk luidde enerzijds, en tussen de Duitse valuta en de nieuwe valuta anderzijds, berekend worden.

4. Schuldreductie (voorlopig niet van kracht)

Iedere buitenlandse bank-crediteur heeft het recht drie maanden na het tot stand komen van deze overeenkomst en vervolgens na verloop van telkens drie kalendermaanden gedurende de looptijd van deze

overeenkomst definitieve terugbetaling te eisen van ... % van het totaalbedrag van de hem door zijn Duitse debiteuren bij het in werking treden van deze overeenkomst verschuldigde kortlopende credieten, met het oog waarop de toetreding heeft plaats gevonden. Deze terugbetaling moet geschieden in de valuta van het land van inwoning van de buitenlandse bank-crediteur en het recht op terugbetaling van de gezamenlijke kortlopende credieten met ... % kan door de buitenlandse bank-crediteur worden uitgeoefend door toepassing van dit recht op terugbetaling van de gezamenlijke credieten naar zijn keuze op de door een of meer van zijn Duitse debiteuren verschuldigde kortlopende credieten. De buitenlandse bank-crediteur heeft het recht, zijn rechten op terugbetaling uit te oefenen ten aanzien van een bepaalde schuld van een bepaalde Duitse debiteur.

(N.B. *Voor de betalingsmodaliteiten zullen eventueel verdere bepalingen nodig zijn.*)

5. Recommercialisatie

(1) De Bank Deutscher Länder zal periodiek aan de buitenlandse bank-crediteuren mededelen, dat een bepaald percentage (hierna genoemd „vastgesteld percentage”) van de gezamenlijke kortlopende credieten van iedere buitenlandse bank-crediteur, die op het tijdstip van het afsluiten dezer overeenkomst verschuldigd zijn, gerecommercialiseerd wordt.

(2) Daarna kan iedere buitenlandse bank-crediteur binnen 3 maanden na een dergelijke mededeling met banken of andere firma's in de Bondsrepubliek (die volgens de definities van deze overeenkomst Duitse debiteuren zijn of kunnen worden) overeenkomsten treffen over het openen van nieuwe „Kreditlinien” (hierna genoemd „Ersatzlinien”) tot het beloop van het vastgestelde percentage van zijn in de voorgaande alinea bedoelde gezamenlijke kortlopende credieten.

(3) Na het tot stand komen van een dergelijke overeenkomst deelt de buitenlandse bank-crediteur aan de Bank Deutscher Länder mede, dat het in het voornemen ligt de, desbetreffende „Ersatzlinien” te openen tegen definitieve terugbetaling van een gelijk bedrag aan bepaaldelijk aangewezen kortlopende credieten of gedeelten daarvan (hierna genoemd „nader aangewezen schuld”), verschuldigd door een Duitse debiteur (hierna genoemd „nader aangewezen debiteur”), die door de buitenlandse bank-crediteur is aangewezen. De Bank Deutscher Länder heeft het recht, aan de overeenkomst haar toestemming te onthouden, indien zij er niet van overtuigd is, dat de nieuwe debiteur voldoende gebruik kan maken van de „Ersatzlinie”; dit geldt niet indien de Ersatzlinie verleend wordt aan een Duitse bank voor buitenlandse handel (Aussenhandelsbank).

(4) Indien de Bank Deutscher Länder tegen de overeenkomst tot recommercialisatie geen bezwaar maakt overeenkomstig de voor-

gaande paragraaf, deelt de buitenlandse bank-crediteur aan de nader aangewezen debiteur mede dat hij de nader aangewezen schuld moet terugbetalen. De debiteur moet daarop zo snel mogelijk de terugbetaling in buitenlandse valuta door bemiddeling van de Bank Deutscher Länder verrichten. Na de terugbetaling kan van de Ersatzlinie gebruik worden gemaakt.

(5) Een buitenlandse bank-crediteur, die een zekerheid heeft ontvangen voor een aangewezen schuld, zal de nader aangewezen debiteur kennis geven van zijn bereidheid om bij een gedeeltelijke terugbetaling tegen die terugbetaling een evenredig deel der zekerheid vrij te geven, tenzij de zekerheid ondeelbaar is, of de overeenkomst tussen de partijen iets anders bepaalt. Laat de buitenlandse bank-crediteur na een dergelijke mededeling te doen, dan is hij niet gerechtigd de terugbetaling van de desbetreffende schuld te eisen.

(6) Een buitenlandse bank-crediteur, die een crediet voor gezamenlijke rekening in de zin van artikel 7 van de Duitse crediet-overeenkomst van 1931 heeft geopend of daaraan heeft deelgenomen, en die op grond van nog bestaande, de onderlinge rechtsbetrekkingen tussen partijen regelende afspraken het recht heeft, in verband met zijn deelname een afzonderlijke terugbetaling te eisen, mag geen terugbetaling van de schuld van een Duitse handels- of industriële debiteur eisen, als hij niet gelijktijdig terugbetaling verlangt van tenminste een evenredig deel der schuld van de Duitse bank-debiteur uit hoofde van het gemeenschappelijk crediet, indien althans de betrokken Duitse bank-debiteur tot deze overeenkomst toegetreden is.

(7) Geen consortium kan als zodanig gebruik maken van de rechten die aan een buitenlandse bank-crediteur krachtens dit artikel toegekend worden. Eventuele rechten van de afzonderlijke deelnemers aan het consortium die hun toekomen hetzij in geval van uitreden uit het consortium, hetzij op grond van overeenkomsten met het consortium, om voor zich alleen terugbetaling op grond van dit artikel te verlangen, worden door dit artikel niet aangetast.

(8) „Ersatzlinien”, mogen slechts gebruikt worden door het trekken van wissels, die de financiering van de handel tussen de Bondsrepubliek en andere landen dienen, doch niet met het doel deviezen te creëren of ter financiering van zaken, die doelmatiger gefinancierd kunnen worden met binnenlandse credieten. Echter zal een buitenlandse bank-crediteur niet verplicht zijn een wissel te accepteren voor een transactie, die te dien tijde verboden is of niet goedgekeurd wordt door de bevoegde instanties in het land van de buitenlandse crediteur, of die door de bankinstellingen in het betrokken land normaliter niet gefinancierd zouden worden door middel van een accept-crediet. In geval van verschil van mening over de vraag of een wissel aan deze voorwaarden voldoet, dient deze vraag te worden beslecht in onderling overleg tussen de belanghebbende buitenlandse bankencommissie

en het Duitse Comité. Alle uitstaande wissels moeten door de Duitse debiteur telkens op de vervaldag contant in de valuta, waarin het crediet luidt, worden afgedekt, en de aldus beschikbaar gekomen credietbedragen mogen slechts wederom in overeenstemming met dit artikel worden gebruikt. Voor de hier bedoelde contante betaling mag de Duitse debiteur de opbrengst van een nieuwe wissel aanwenden, doch slechts onder de volgende voorwaarden, te weten:

(i) Dat de nieuwe wissel aan de buitenlandse bank-crediteur zo mogelijk een week, doch tenminste 4 werkdagen voor de vervaldag van de wissel, die zal vervallen, wordt aangeboden, zulks onder mededeling dat de opbrengst bestemd is tot afdekking van de wissel, die zal vervallen;

(ii) Dat de nieuwe wissel voldoet aan de vereisten van dit artikel;

(iii) Dat de buitenlandse bank-crediteur de nieuwe wissel heeft geaccepteerd voor de vervaldag van de wissel, die vervallen zal. Wordt een aldus aangeboden nieuwe wissel door de buitenlandse bank-crediteur niet geaccepteerd op grond van het feit dat deze niet voldoet aan de vereisten van dit artikel, dan is de Duitse debiteur verplicht de wissel, die vervallen zal, stipt op de vervaldag door overmaking van contanten af te dekken. In een dergelijk geval mag hij door bemiddeling van het Duitse Comité bij de betrokken buitenlandse banken-comité's in beroep gaan, en indien bedoelde comité's het erover eens zijn, dat de nieuwe wissel voldoet aan de vereisten van dit artikel, dan is de buitenlandse bank-crediteur verplicht deze te accepteren.

(9) Laat een buitenlandse bank-crediteur na, binnen 3 maanden na iedere mededeling omtrent een vastgesteld percentage, van zijn rechten tot recommercialisatie geheel of gedeeltelijk gebruik te maken, dan vervalt zijn recht (zonder dat hierdoor echter het recht van deze buitenlandse bank-crediteur op verdere recommercialisaties na mededeling van een nieuw vastgesteld percentage wordt aangetast).

(10) De Bank Deutscher Länder zal al het mogelijke doen om te bereiken, dat een zekere hoeveelheid zaken voor de recommercialisatie ter beschikking zal zijn.

(11) Een buitenlandse bank-crediteur die een Ersatzlinie heeft geopend, en de debiteur, aan wie een dergelijk crediet wordt verleend zijn, wat deze Ersatzlinien betreft, onderworpen aan alle bepalingen van deze overeenkomst. Verklaringen betreffende de toetreding met betrekking hierop moeten worden uitgewisseld, zodra de buitenlandse bank-crediteur terugbetaling van de desbetreffende aangewezen schuld verkregen heeft.

(12) Indien naar de mening van de Bank Deutscher Länder een Ersatzlinie niet voldoende wordt gebruikt in het belang van de Duitse economie, dan kan de Bank Deutscher Länder van de buitenlandse

bank-crediteur verlangen, dat hij dat deel van het crediet, dat nog niet verbruikt is ter beschikking stelt van andere, door de buitenlandse bank-crediteur uitgekozen en niet door de Bank Deutscher Länder afgewezen banken of bankinstellingen of handels- of industrie-ondernemingen of -vennootschappen in de Bondsrepubliek (die Duitse debiteuren zijn of zullen worden). In een dergelijk geval vervalt de oorspronkelijke Ersatzzlinie pro tanto, en het nieuwe crediet vormt tot een gelijk bedrag een nieuwe Ersatzzlinie; de buitenlandse bank-crediteur is, evenals de nieuwe Duitse debiteur, wat betreft de nieuwe Ersatzzlinie, onderworpen aan alle bepalingen van deze overeenkomst, terzake waarvan verklaringen van toetreding moeten worden uitgewisseld. Laat de buitenlandse bank-crediteur het na ten genoegen van de Bank Deutscher Länder een nieuwe Duitse debiteur aan te wijzen, dan kan deze een nieuwe Duitse debiteur voorstellen; weigert de buitenlandse bank-crediteur de voorgestelde nieuwe Duitse debiteur te aanvaarden dan moet over de gegrondheid van deze weigering, op verzoek van de Bank Deutscher Länder beslist worden door overleg tussen het Duitse Comité en het bevoegde buitenlandse bankencomité; komen deze comités niet tot overeenstemming dan beslist de arbitrage-commissie.

6. Zekerheidsstellingen

(1) (a) Indien

(i) een Duitse bank-debiteur van een van zijn cliënten voor te diens beschikking gestelde credieten als dekking enigerlei zekerheid heeft ontvangen, ongeacht of dit een algemene of een bijzondere zekerheidsstelling is (met inbegrip van garanties en borgen), en

(ii) de aan de desbetreffende cliënt verleende credieten, al of niet met zekerheidsstellingen, voortvloeien uit een kortlopend crediet, dat de Duitse bank-debiteur opgenomen heeft bij een of meer buitenlandse bank-crediteuren,

dan moet de Duitse bank-debiteur de zekerheid, die hij dan onder zich heeft, in haar geheel of voor een evenredig deel als „Treuhänder” voor de belanghebbende buitenlandse bank-crediteuren bewaren op dezelfde voorwaarden, waarop hij deze zekerheid zelf heeft, overeenkomstig de wettelijke voorschriften voor „Treuhänder”. Dit „Treuhänderschaft” laat het recht van de Duitse bank-debiteur om de daarvoor in aanmerking komende door hem dan gehouden zekerheden overeenkomstig het bestaande bankgebruik te behandelen, onaangetast.

(b) Indien tot executie van het tot zekerheid gestelde moet worden overgegaan, moet de opbrengst tussen de Duitse bank-debiteur en de buitenlandse banken-crediteuren voorzover dit mogelijk is verdeeld worden overeenkomstig de bepalingen die op grond van de overeenkomst van 1930 voor een dergelijke verdeling zouden gelden.

(c) Telkens als hun dit noodzakelijk voorkomt ter bescherming van hun eigen belangen en ter bescherming van de belangen van de

buitenlandse bank-crediteur, moeten de Duitse banken-debiteuren ook verder zekerheidsstellingen van hun klanten eisen en tot passende hoogte in stand houden.

(d) Iedere Duitse bank-debiteur moet aan zijn buitenlandse banken-crediteuren schriftelijk bevestigen, dat hij voor hen zekerheden volgens de bepalingen van dit artikel als „Treuhänder” bewaart en voorts moet hij aan zijn buitenlandse banken-crediteuren op hun algemeen of speciaal verzoek per 30 Juni en 31 December opgemaakte staten doen toekomen, waaruit zal blijken: (i) de in procenten geschatte omvang, waarin de in paragraaf (a) van dit lid bedoelde kortlopende credieten door zekerheden zijn gedekt, (ii) het totaal bedrag der door de Duitse bank-debiteur aan de buitenlandse bank-crediteur, aan wie de staat gericht is, verschuldigde kortlopende credieten, (iii) de geschatte waarde van het aandeel van de buitenlandse bank-crediteur in de in (i) bedoelde zekerheden en (iv) bijzonderheden aangaande de bedoelde zekerheden, waaruit de aard daarvan zal blijken en de omvang waarin zekerheden met betrekking tot de verplichtingen van iedere afzonderlijke cliënt worden aangehouden. Deze staten moeten afgegeven worden volgens een model, vast te stellen in overleg tussen het Duitse Comité en de buitenlandse banken-comité's.

(2) Voor kortlopende credieten voor rekening van Duitse handels- of industriële debiteuren moet de Duitse handels- of industriële debiteur ter dekking zekerheid stellen ten behoeve van de buitenlandse bank-crediteur, en wel:

(a) Indien en voorzover de Duitse handels- of industriële debiteur verplicht was op grond van een overeenkomst, bestaande overeenkomstig de laatste der vroegere, op het desbetreffende kortlopende crediet toepasselijke overeenkomst, een zekerheid te stellen, moet hij gedurende de looptijd van deze overeenkomst ook verder een soortgelijke zekerheid, en in dezelfde omvang, stellen.

(b) Indien en voorzover het stellen van een zekerheid in overeenstemming is met het bedrijf van de Duitse handels- of industriële debiteur en de zekerheid gegeven kan worden zonder de positie van andere crediteuren in gevaar te brengen.

(3) Een Duitse debiteur moet onverwijld aan ieder van zijn buitenlandse banken-crediteuren op diens verlangen een exemplaar doen toekomen van zijn laatste goedgekeurde balans en verdere bijzonderheden verstrekken over zijn financiële toestand, welke de buitenlandse bank-crediteur redelijkerwijze kan vergen.

(4) Een buitenlands bank-crediteur kan met toestemming van de Bank Deutscher Länder elke zekerheid, die op het tijdstip van het tot stand komen van deze overeenkomst met betrekking tot een kortlopend crediet bestond, buiten het gebied van de Bondsrepubliek realiseren en de netto-opbrengst daarvan (na betaling van alle kosten

ontstaan door de realisering) gebruiken ter definitieve vermindering of ter delging van het desbetreffende kortlopende crediet. Hierbij wordt vooropgesteld, dat hij verplicht is de in het belang van de Duitse debiteur billijkerwijze te verkrijgen beste voorwaarden te bedingen.

7. Overdracht van kortlopende credieten door de crediteuren

Een buitenlandse bank-crediteur heeft het recht elk kortlopend crediet of een gedeelte daarvan (i) over te dragen aan een andere buitenlandse bank-crediteur of (ii) aan iedere voor dit doel door het buitenlandse banken-comité van het land van de crediteur in kwestie en door het Duitse Comité goedgekeurde andere persoon, firma of vennootschap, mits

(a) een zodanige overdracht geen wijziging ten gevolge heeft van de voorwaarden, die golden voor het crediet of een gedeelte daarvan, tenzij de betrokken Duitse debiteur zijn toestemming daaraan hecht;

(b) terstond na het tot stand komen van een dergelijke overdracht de vereiste verklaringen van toetreding tussen de nieuwe crediteur en de Duitse debiteur worden uitgewisseld;

(c) iedere zodanige overdracht aan een buitenlandse bank-crediteur of aan een der andere hierboven bedoelde personen, firma's of vennootschappen in het land van een der andere buitenlandse banken-comité's bovendien aan de toestemming van de Bank Deutscher Länder onderworpen wordt.

Is eenmaal de overdracht tot stand gekomen en zijn de vereiste verklaringen van toetreding uitgewisseld, dan heeft de nieuwe crediteur dezelfde rechten en verplichtingen met betrekking tot het kortlopend crediet of een gedeelte daarvan als ware hij de oorspronkelijke crediteur.

8. Verwisseling van debiteur

Iedere buitenlandse bank-crediteur kan op ieder gewenst tijdstip gedurende de looptijd van deze overeenkomst met toestemming van de Duitse debiteur (die hiervoor vooraf de toestemming van de Bank Deutscher Länder moet vragen) maatregelen nemen met betrekking tot de overdracht van de verplichtingen, voortvloeiend uit een door een Duitse debiteur verschuldigd kortlopend crediet (waaronder niet te verstaan is een „Ersatzlinie” in de zin van artikel 5 van deze overeenkomst) op een andere bankier, een andere bankinstelling of een andere handels- of industriële firma of vennootschap in de Bondsrepubliek (die Duitse debiteur zijn of kunnen worden). Is de overdracht tot stand gekomen, dan zijn de buitenlandse bank-crediteur en de nieuwe Duitse debiteur met betrekking tot het crediet onderworpen aan alle bepalingen van deze overeenkomst, en de daarop betrekking hebbende verklaringen van toetreding moeten worden uitgewisseld.

9. Het openen van nieuwe credieten

(1) Indien een buitenlandse bank-crediteur gedurende de looptijd van deze overeenkomst ten behoeve van de Duitse volkshuishouding nieuwe credieten in vreemde valuta ter beschikking stelt door aan een Duitse bank, een Duitse bankinstelling of een Duitse handels- of industriële onderneming of -vennootschap een nieuw crediet (waaronder niet te verstaan is een „Ersatzlinie” in de zin van artikel 5 van deze overeenkomst) in niet-Duitse valuta ter financiering van de handel tussen de Bondsrepubliek en andere landen ter beschikking te stellen, dan brengt iedere oorspronkelijke en latere gebruikmaking van dat crediet een recht mede op terugbetaling overeenkomstig dit artikel ten belope van 3 % van het gebruikte bedrag voor elke 3 maanden van de in gebruikneming. Een dergelijk nieuw crediet is niet aan deze overeenkomst onderworpen.

(2) Voor de toepassing van dit artikel moet onder „gebruikmaking” worden begrepen het accepteren van een wissel, het geven van een voorschot in contanten en, bij een geconfirmeerd crediet, de opening van een dergelijk crediet.

(3) Deze rechten op terugbetaling kunnen door de buitenlandse bank-crediteur naar zijn keuze worden uitgeoefend door toepassing op door een of meer van zijn Duitse debiteuren verschuldigde kortlopende credieten of gedeelten daarvan.

(4) Na elke dergelijke gebruikmaking kan de buitenlandse bank-crediteur de Duitse debiteur of debiteuren, ten opzichte van wier kortlopende credieten of gedeelten daarvan hij de bedoelde rechten op terugbetaling wil uitoefenen, een desbetreffende mededeling doen toekomen; een doorslag van deze mededeling moet gelijktijdig door de buitenlandse bank-crediteur, met bijzonderheden over het nieuwe crediet en de gebruikmaking daarvan, toegezonden worden aan de Bank Deutscher Länder. De desbetreffende Duitse debiteur moet zo snel mogelijk door bemiddeling van de Bank Deutscher Länder zorg dragen voor de definitieve terugbetaling in buitenlandse valuta van het in de mededeling van de crediteur vermelde bedrag.

(5) De bepalingen van de leden (5), (6) en (7) van artikel 5 van deze overeenkomst gelden mutatis mutandis als in dit artikel geïncorporeerd.

(6) Laat een Duitse debiteur na een vordering tot terugbetaling binnen redelijke tijd op te volgen, dan heeft de buitenlandse bank-crediteur het recht om het desbetreffende recht op terugbetaling of gedeelten daarvan in overeenstemming met de voorgaande bepalingen uit te oefenen op andere kortlopende credieten.

10. Terugbetaling in Duitse valuta

(1) Iedere Duitse debiteur kan op verzoek van zijn buitenlandse bank-crediteur terugbetaling van een bepaald kortlopend crediet of

een gedeelte daarvan overeenkomen in Duitse valuta — overeenkomstig de hierna volgende bepalingen omgerekend — en wel in dezelfde mate als waarin de betrokken Duitse debiteur op 24 Mei 1952 een dergelijke terugbetaling vrijwillig had kunnen doen krachtens de aan de Bank Deutscher Länder gerichte richtlijnen (50) 6 van de Geallieerde banken-commissie van 26 Juni 1950.

(2) De omrekening van buitenlandse valuta in Duitse valuta geschiedt tegen de officiële middenkoers geldend in de Bondsrepubliek op de werkdag vóór de dag waarop de betaling in Duitse valuta plaats vindt.

(3) Iedere dergelijke betaling betekent, na aanvaarding door de buitenlandse bank-crediteur, een definitieve terugbetaling van het bedrag in buitenlandse valuta van het kortlopend crediet of een gedeelte van het kortlopend crediet, omgerekend op basis van de omrekeningsvoet bedoeld in lid (2) van dit artikel.

(4) Tegoeden in Duitse valuta, ontstaan uit terugbetalingen van kortlopende credieten overeenkomstig dit artikel of overeenkomstig artikel 11a, zullen kunnen worden gebruikt en zullen overdraagbaar zijn, voorzover zulks het geval is krachtens bepalingen van de Geallieerde wetten, verordeningen, richtlijnen en vergunningen (met inbegrip van door de Bank Deutscher Länder verleende algemene en speciale vergunningen), die op 24 Mei 1952 in de Bondsrepubliek van kracht waren, of voorzover overige bepalingen van de Bank Deutscher Länder zulks toelaten. Echter mag geen voorschrift van de Bank Deutscher Länder met betrekking tot de overdracht en de aanwending van tegoeden in Duitse valuta, voorzover het buitenlandse banken-crediteuren betreft een ongunstiger resultaat voor deze crediteuren hebben of hun rechten meer beperken dan bedoelde wetten, verordeningen, richtlijnen en vergunningen.

11. Provisies en renten

Vanaf het tijdstip van het tot stand komen van deze overeenkomst moeten alle provisies en disconto-kosten, binnen het kader van het gewone bankgebruik evenals zegels op wissels vooruit, en rente maandelijks worden voldaan in de valuta waarin het desbetreffende crediet loopt. Het is gewenst dat de berekening van provisies en renten gehouden wordt binnen redelijke grenzen, die aangepast zijn aan de omstandigheden; zou over de hoogte hiervan een meningsverschil ontstaan tussen een buitenlandse bank-crediteur en een Duitse debiteur, dan kan de kwestie voorgelegd worden aan de onderscheidene Centrale Banken.

11a. Achterstallige renten

Rente op kortlopende credieten wordt op de voet van 4 % berekend over de tijd vanaf de dag der laatste betaling van de rente

aan de buitenlandse bank-crediteur of vanaf de dag van het aflopen van de laatste der vroegere, hierop van toepassing zijnde overeenkomsten (steeds vanaf de laatste datum) tot aan de dag van de totstandkoming van deze overeenkomst. Naar keuze van de buitenlandse bank-crediteur zullen zij

(i) hetzij vanaf het tijdstip van de totstandkoming van deze overeenkomst toegevoegd worden aan de hoofdsom van het desbetreffende kortlopende crediet en zullen dan met betrekking tot het toetreden tot deze overeenkomst en met betrekking tot alle andere doeleinden van deze overeenkomst een deel vormen van het kortlopende crediet,

(ii) of worden uitgesteld en in de desbetreffende buitenlandse valuta vervallen bij de beëindiging van deze overeenkomst, onverminderd echter dat te allen tijde vóór die beëindiging aan de buitenlandse bank-crediteur, overeenkomstig artikel 10 van deze overeenkomst, het totaal der uitgestelde rente of een gedeelte daarvan in Duitse mark betaald kan worden (omgerekend tegen de officiële middenkoers geldend in de Bondsrepubliek één werkdag voor die der betaling).

Iedere buitenlandse bank-crediteur moet gelijktijdig met het toezenden van zijn verklaring van toetreding aan zijn Duitse debiteur mededelen, welke van deze opties hij wenst toe te passen; indien dit niet geschiedt, zal de crediteur geacht worden van zijn optierecht (i) gebruik te hebben gemaakt.

12. Evenredige verdeling van de betalingen en het als zekerheid gestelde door de Duitse banken

(1) Indien een Duitse debiteur, die zowel een schuld heeft aan een buitenlandse bank-crediteur als aan een Duitse bank-debiteur, gedurende de looptijd van deze overeenkomst of binnen 3 maanden na afloop van die looptijd insolvent geworden is, of heeft verzocht om opening van een schikkingsprocedure of heeft getracht tot een andere regeling van soortgelijke aard te komen met alle of enkele van zijn creditoren, of failliet is verklaard, dan is de Duitse bank-debiteur gehouden om alle terugbetalingen, die hij van de Duitse debiteur heeft ontvangen gedurende de laatste 4 maanden voordat een dergelijk feit zich voordoet, evenals al het tot zekerheid strekkende (waaronder mede begrepen garanties en borgtochten), dat hij gedurende de looptijd van deze overeenkomst van hem heeft verkregen, ponds-pondsgewijze met de buitenlandse bank-crediteur te verdelen.

(2) De faillissementscurator, iedere Duitse persoon, die belast is met het uitvoeren van de schikking of de regeling van hogerbedoelde aard, alsmede de Duitse bank-debiteur, zijn gehouden alle belanghebbende buitenlandse banken-creditoren volledige inlichtingen te verstrekken aangaande hogerbedoelde terugbetalingen en zekerheidsstellingen.

13. Instandhouding van de aansprakelijkheid van garanten, borgen enz.

(1) Geen garant, borg, endossant of verzekeraar van een crediet in de Bondsrepubliek zal met betrekking tot een kortlopend crediet van zijn verplichtingen, die voortvloeien uit de garantie, het zijn van borg, het endossement of de verzekering ontheven zijn omdat krachtens deze overeenkomst of ten gevolge daarvan een uitstel of een wijziging in de vorm van het kortlopende crediet of een deel daarvan (met inbegrip van de wijziging bedoeld in artikel 19 van deze overeenkomst) is gekomen. Evenmin zal degene, die in de Bondsrepubliek voor een kortlopend crediet onvoorwaardelijk of voorwaardelijk als debiteur aansprakelijk is, bevrijd worden door het feit dat een derde een gedeeltelijke betaling doet op het desbetreffende crediet, of door het feit dat krachtens deze overeenkomst of tengevolge daarvan een wijziging in de vorm van het kortlopend crediet of een gedeelte daarvan komt. Indien de verplichting van een Duitse debiteur gegarandeerd is of verzekerd door een garant, borg of credietverzekeraar buiten de Bondsrepubliek, die zich met het uitstel of met een wijziging in de vorm van de verplichting niet accoord verklaart, dan zullen de voordelen voortvloeiend uit deze overeenkomst de Duitse debiteur niet toekomen.

(2) Indien een lid van een firma, die een Duitse bank-debiteur of een Duitse handels- of industriële debiteur is, tijdens de looptijd van deze overeenkomst ophoudt lid te zijn door overlijden of op enige andere grond, dan geldt iedere verplichting, voortvloeiende uit een overeenkomstig deze overeenkomst lopend kortlopend crediet als een verplichting die ten tijde van dat ophouden bestond. De persoonlijke aansprakelijkheid van een dergelijke persoon of, in geval van zijn overlijden, de aansprakelijkheid van zijn nalatenschap voor verplichtingen van de firma, die bestonden op het tijdstip van dat ophouden, zal zich uitstrekken tot iedere verplichting voortvloeiend uit een dergelijk kortlopend crediet, zolang dat overeenkomstig deze overeenkomst in stand wordt gehouden.

14. Faillissement, insolventie of contractbreuk; voorts de gevolgen voor een Duitse debiteur van het verlies der voordelen uit hoofde van deze overeenkomst

(1) Indien te eniger tijd gedurende de looptijd van deze overeenkomst een Duitse debiteur failliet gaat of insolvent wordt, dan verliest hij terstond, zonder meer alle rechten en voordelen uit hoofde van deze overeenkomst. Indien een buitenlandse bank-crediteur gedurende de looptijd van deze overeenkomst stelt, dat een Duitse debiteur insolvent is geworden, en indien deze bewering wordt bestreden, dan heeft elke partij het recht het geschil ter beslissing voor te leggen aan de Arbitrage-commissie. Tot aan de beslissing van

bedoelde Arbitrage-commissie dient de buitenlandse bank-crediteur zich van iedere maatregel tegen de Duitse debiteur te onthouden.

(2) Indien een Duitse debiteur gedurende de looptijd van deze overeenkomst bij de bevoegde rechterlijke instantie een aanvraag indient tot opening van een schikkingsprocedure of tracht te komen tot een regeling van soortgelijke aard met alle of enkele van zijn crediteuren dan kan iedere buitenlandse bank-crediteur van deze debiteur te allen tijde voor het verbindend verklaren van de schikking of een andere regeling door de bevoegde rechterlijke instantie aan de desbetreffende debiteur doen weten dat hij deze overeenkomst tussen hem en de crediteur opzegt met het gevolg, dat de debiteur daardoor de rechten en voordelen uit deze overeenkomst verliest.

(3) Indien te eniger tijd gedurende de looptijd van deze overeenkomst een buitenlandse bank-crediteur stelt, dat een Duitse debiteur inbreuk heeft gemaakt op enigerlei bepaling van deze overeenkomst en dat hij heeft nagelaten, hoewel daartoe uitgenodigd deze inbreuk goed te maken binnen 2 weken na ontvangst van de formele mededeling van de buitenlandse bank-crediteur, dan kan de buitenlandse bank-crediteur het geschil ter beslissing voorleggen aan de Arbitrage-commissie. Gebeurt dit, dan mag, tot aan de beslissing van de Arbitrage-commissie geen der partijen enigerlei stappen in zulk een zaak ondernemen. Indien de uitspraak van de Arbitrage-commissie ten nadele van de Duitse debiteur luidt en deze nalaat aan de uitspraak binnen 2 weken na de bekendmaking daarvan te voldoen dan verliest hij zonder meer alle rechten of voordelen uit hoofde van deze overeenkomst met betrekking tot het door de desbetreffende buitenlandse bank-crediteur te zijner beschikking gehouden kortlopende crediet.

(4) Indien een Duitse debiteur te eniger tijd zijn rechten of voordelen uit hoofde van deze overeenkomst op grond van enigerlei bepaling van het voorgaande lid van dit artikel verliest dan worden bij het begin van de faillissements- of schikkingsprocedure, bij het intreden der insolventie of van andere regelingen van soortgelijke aard met alle of enkele van zijn crediteuren, zijn verplichtingen tegenover al zijn buitenlandse banken-crediteuren, of in geval van een inbreuk op het contract zijn verplichtingen tegenover de door deze inbreuk getroffen buitenlandse bank-crediteur, terstond opeisbaar en betaalbaar en het staat vervolgens de in aanmerking komende buitenlandse bank(en)-crediteur(en) vrij een vervolging te doen instellen en een vonnis te doen voltrekken met betrekking tot hun rechten tegenover de Duitse debiteur, alsmede van alle rechtsmiddelen gebruik te maken die te hunner beschikking zouden staan indien zij woonachtig waren in de Bondsrepubliek.

(5) Het feit dat een Duitse debiteur de voordelen uit deze overeenkomst heeft verloren laat de rechten van een derde, die ten tijde

van dat verlies bestonden, onaangetast; met name blijven de rechten onaangetast van zijn buitenlandse bank-crediteur tegenover de Deutsche Golddiskontbank met betrekking tot een garantie voor kortlopende credieten, waarvoor de desbetreffende debiteur aansprakelijk was.

(6) Indien een Duitse debiteur te eniger tijd om enigerlei andere reden dan het openen van een gerechtelijke schikkingsprocedure de rechten of voordelen uit hoofde van deze overeenkomst verliest op grond van een krachtens lid (2) van dit artikel plaatsgevonden hebbende opzegging verliest, dan zijn de bepalingen van artikel 16 van deze overeenkomst niet van toepassing op de verplichtingen van de debiteur met betrekking tot de desbetreffende schuld.

15. Instandhouding van credieten voor langere periodes

Iedere buitenlandse bank-crediteur kan met zijn Duitse debiteur regelingen treffen over de instandhouding van zijn kortlopende credieten of enige daarvan voor een langere periode dan in artikel 2 van deze overeenkomst is voorzien of wel over de vervanging van deze credieten door andere, die voor een langere periode dan voorzien in genoemd artikel in stand zullen worden gehouden. Wordt een dergelijke regeling getroffen dan zullen, nadat de toestemming van de Bank Deutscher Länder verkregen is, de aldus verlengde of vervangen kortlopende credieten ophouden onderworpen te zijn aan deze overeenkomst.

16. Verstrekking van vreemde valuta's

De Bank Deutscher Länder verplicht zich te allen tijde gedurende de looptijd van deze overeenkomst de vreemde valuta's te verstrekken die nodig zijn om aan de Duitse debiteur het nakomen van zijn verplichtingen, die voortvloeien uit deze overeenkomst, mogelijk te maken en voor welke de verstrekking van vreemde valuta's noodzakelijk is.

17. Raadgevend Comité

(1) Teneinde periodiek met de Duitse Commissie en met de Bank Deutscher Länder overleg te plegen en teneinde de buitenlandse banken-comité's op de hoogte te houden van vragen, die zich gedurende de looptijd van de overeenkomst voordoen en tevens teneinde verdere met de bepalingen van deze overeenkomst in overeenstemming zijnde plichten waar te nemen die het, hetzij door de overeenkomst zelf of door de buitenlandse banken-comité's worden toegewezen, kan te allen tijde door de voorzitter van het gezamenlijke comité van vertegenwoordigers van de buitenlandse banken-comité's een zitting worden bijeengeroepen van een raadgevend comité, dat bestaat uit afgevaardigden van de buitenlandse banken-comité's; hij

moet zulk een zitting steeds dan bijeen roepen wanneer hem daarom wordt verzocht door het Duitse Comité of door een van de buitenlandse banken-comité's. Ieder buitenlands banken-comité, dat deze overeenkomst tekent is gerechtigd een afgevaardigde te benoemen. Iedere zitting die ingevolge of in overeenstemming met dit artikel is belegd kan door een mededeling van de voorzitter van vorenbedoeld gezamenlijk comité weder worden afgelast of uitgesteld.

(2) Behoudens de hiernavolgende bepalingen worden alle beslissingen van de afgevaardigden genomen door stemming van de aanwezige afgevaardigden, die een meerderheid van de buitenlandse banken-comité's moeten vertegenwoordigen, op voorwaarde, dat deze meerderheid der buitenlandse banken-comité's ten minste 50 % vertegenwoordigt van het nominale bedrag van de te dien tijde nog lopende kortlopende credieten.

(3) Het aldus aangewezen comité kan bij eenparigheid van stemmen van de bij een zitting tegenwoordige afgevaardigden en met de goedkeuring van het Duitse Comité de bepalingen van deze overeenkomst interpreteren en van geval tot geval wijzigen. Echter mag er geen wijziging worden aangebracht, die de rechten der partijen bij deze overeenkomst, of van hen die er toe toegetreden zijn, essentieel verandert. Het constateren door het aldus aangewezen comité en door het Duitse Comité, dat een dergelijke wijziging bedoelde rechten niet wezenlijk verandert is voor alle partijen bij de overeenkomst en voor degenen die ertoe toetreden bindend.

(4) Indien het te eniger tijd op grond van de dan in de Bondsrepubliek van kracht zijnde wetten voor een buitenlandse bank-crediteur mogelijk is, de terugbetaling van een kortlopend crediet of een gedeelte daarvan in Duitse valuta te vragen, dan kan het Raadgevend Comité bij eenparig besluit van de ter vergadering aanwezige afgevaardigden (of door schriftelijke toestemming van alle afgevaardigden zonder dat een officiële vergadering plaats heeft) de artikelen 10 en 11a van deze overeenkomst zodanig wijzigen, dat de debiteur tot de desbetreffende betaling in Duitse valuta verplicht is, en wel indien en voorzover een buitenlandse bank-crediteur zulks verlangt, onder voorbehoud echter van eventueel in de Bondsrepubliek met betrekking tot dergelijke betalingen bestaande beperkingen. Iedere dergelijke wijziging is bindend voor alle partijen bij deze overeenkomst en voor degenen, die daartoe toetreden.

18. Beleggingen in Duitse valuta in het kader van vroegere overeenkomsten

Vanaf het tijdstip van het tot stand komen van deze overeenkomst moeten renten en opbrengsten van beleggingen, verkregen met registermarktegoeden overeenkomstig artikel 10 van een der vroegere overeenkomsten, behandeld worden overeenkomstig de bepalingen

van artikel 10 (5) (g) van de overeenkomst van 1939, op voorwaarde dat de voet, waartegen deze renten en opbrengsten worden getransfereerd, de rentevoet die op dat ogenblik voor kortlopende credieten betaald moet worden aan buitenlandse banken-crediteuren van hetzelfde crediteur-land, niet te boven gaat.

19. Vervaltermijn van de credieten

Alle verplichtingen, die voortvloeien uit onder deze overeenkomst vallende kortlopende credieten worden opeisbaar en betaalbaar bij afloop of beëindiging van deze overeenkomst. De buitenlandse banken-crediteuren hebben dan het recht, de rekeningen van de Duitse debiteuren te belasten met een bedrag ter hoogte van alle voor rekening van deze Duitse debiteuren geaccepteerde wissels, ook dan, wanneer die wissels eerst later vervallen. Echter mogen renten slechts berekend worden vanaf de vervaldag der wissels. Met betrekking tot geconfirmeerde credieten heeft de buitenlandse bank-crediteur het recht het totaal-bedrag van alle wissels, die getrokken zijn op grond van zulk een crediet, voor afloop van deze overeenkomst, te debiteren als een werkelijke verplichting, ongeacht het feit, dat die wissels op bedoeld tijdstip nog niet voor acceptering waren gepresenteerd. Dat gedeelte van een geconfirmeerd crediet, waarvan nog geen gebruik gemaakt is kan worden gedebiteerd als een voorwaardelijke verplichting; echter mogen geen renten in rekening worden gebracht, voordat de wissels vervallen of voordat de buitenlandse bank-crediteur effectief voorschotten in contanten heeft gegeven in verband met een dergelijk crediet.

20. Arbitrage

(1) Eventuele geschillen, die tussen buitenlandse banken-crediteuren enerzijds en Duitse debiteuren ¹⁾ of de Bank Deutscher Länder anderzijds ontstaan over de interpretatie van deze overeenkomst of over andere vragen, die voortvloeien uit deze overeenkomst moeten worden voorgelegd aan een Arbitrage-commissie, in te stellen overeenkomstig de bepalingen van dit artikel.

(2) De Arbitrage-commissie wordt als volgt ingesteld:

(a) De Bank voor Internationale Betalingen benoemt 3 personen tot vaste leden van de Commissie; één daarvan wordt tot voorzitter van de Commissie, een tweede tot plv. voorzitter benoemd; laatstbedoelde heeft tot taak bij afwezigheid van de voorzitter de vergaderingen van de Commissie te leiden.

(b) De Bank voor Internationale Betalingen benoemt bovendien nog 3 personen als plv. leden van de Arbitrage-commissie die, ter vervanging van één of meer der vaste leden, ter beschikking moeten staan voor het geval dat laatstbedoelde personen tijdelijk wegens ziekte

¹⁾ Zie Bijlage IIIa.

of om andere redenen verhinderd zijn aan de zittingen van de Commissie deel te nemen. Hierbij moet bepaald worden ter vervanging van welke vaste leden de verschillende plaatsvervangende leden zullen optreden. Een plaatsvervangend lid mag aan de zittingen van de Commissie slechts deelnemen bij afwezigheid en als plaatsvervanger van het desbetreffende vaste lid.

(3) Het reglement van de Arbitrage-commissie moet o.m. de volgende voorschriften bevatten:

(a) De ondertekenaars van deze overeenkomst (d.w.z. de buitenlandse banken-comité's, het Duitse Comité en de Bank Deutscher Länder) moeten ten minste 10 dagen vóór de behandeling in kennis gesteld worden van de dagen waarop de behandeling van een vraag, die aan de Arbitrage-commissie door een der ondertekenaars is voorgelegd, zal plaats vinden, en iedere ondertekenaar heeft de rechten van een partij in het proces, overeenkomstig de bepalingen van de volgende paragraaf.

(b) Alle bij een aan de Arbitrage-commissie voorgelegd geschil belanghebbende partijen hebben het recht zich bij de behandeling te laten vertegenwoordigen door een vertegenwoordiger, een advocaat of een andere gevolmachtigde en om hun argumenten pro of contra de vraag die behandeld moet worden, schriftelijk voor te leggen overeenkomstig de procedure die door de Arbitrage-commissie wordt voorgeschreven.

(c) De Arbitrage-commissie moet van geval tot geval de tijdstippen waarop en de plaatsen waar de zittingen zullen plaats vinden, vaststellen en alle ondertekenaars van deze overeenkomst daarvan tijdig in kennis stellen.

(d) De Arbitrage-commissie moet in het kort schriftelijk de overwegingen uiteenzetten van iedere genomen beslissing, onverschillig of deze al dan niet met eenparigheid van stemmen is genomen. Deze overwegingen kunnen, indien daartoe met algemene stemmen door de Commissie wordt besloten, achterwege blijven, tenzij een der partijen voor de behandeling om schriftelijke vastlegging van de overwegingen heeft verzocht. Worden geen schriftelijke overwegingen gegeven, dan moet in de beslissing worden vastgelegd, dat de Commissie met algemene stemmen een desbetreffend besluit genomen heeft en dat geen der partijen een verzoek als hierboven bedoeld, heeft ingediend.

(e) Indien de Arbitrage-commissie zich met betrekking tot de beslissing over een aan haar voorgelegd geschil niet competent verklaart of indien de bevoegde gewone rechterlijke instantie in het land van een der bij de procedure belanghebbende partijen zich onbevoegd acht op grond van het feit, dat de Commissie bevoegd zou zijn, of indien het geschil geheel of ten dele terugverwezen wordt

naar de Commissie, dan moet in beide gevallen de Commissie over het geschil beslissen.

21. Onkosten

De kosten en uitgaven die ontstaan en samenhangen met de voorbereiding, de toepassing en de uitvoering van deze overeenkomst komen, met inbegrip van de uitgaven die ontstaan zijn voor de buitenlandse banken-comité's voor rechtsbijstand of uit andere hoofde voor het tot stand komen van deze overeenkomst (doch niet vroeger dan 1 November 1950) en die ontstaan zijn gedurende de looptijd van de overeenkomst, ten laste van de Duitse debiteuren. Het Duitse Comité moet zorg dragen voor de betaling van al deze kosten, uitgaven en remuneraties.

22. Toetreding

(1) Toetreding tot deze overeenkomst wordt door iedere buitenlandse bank-crediteur bewerkstelligd door zijn Duitse debiteur of debiteuren binnen 2 maanden na het van kracht worden van deze overeenkomst van zijn verklaring van toetreding in kennis te stellen door middel van een brief in duplo onder gebruikmaking van een model, dat verkrijgbaar is bij de buitenlandse banken-comité's in de desbetreffende buitenlandse crediteur-landen. In de brief moeten de kortlopende credieten, waarvoor de Duitse debiteur of debiteuren aansprakelijk zijn en waarop de toetreding betrekking heeft, in het kort worden aangegeven. Iedere Duitse debiteur moet binnen 4 dagen na ontvangst van een verklaring van toetreding van een van zijn buitenlandse banken-crediteuren aan deze een brief toezenden waarin hij, onder gebruikmaking van een model, dat bij de Bank Deutscher Länder of een Landeszentralbank verkrijgbaar is, zijn toetreding bevestigt¹⁾. De buitenlandse bank-crediteur kan van zijn toetreding ook per telegram mededeling doen, doch dan moet hij dit op de hierboven aangegeven wijze bevestigen.

(2) Iedere buitenlandse bank-crediteur die vroeger deelnam aan een konsortiaal Kredit, heeft het recht tot deze overeenkomst toe te treden in verband met zijn deelneming.

(3) Na de toetreding worden de buitenlands bank-crediteur en de Duitse debiteur met betrekking tot de hierbedoelde kortlopende credieten partijen bij deze overeenkomst. Vanaf dat ogenblik hebben zij de rechten en krijgen zij de verplichtingen, bedoeld in deze overeenkomst voor de buitenlandse banken-crediteuren en voor de Duitse debiteuren.

(4) Elk buitenlands banken-comité kan met toestemming van het Duitse Comité de termijn verlengen, waarbinnen de afzonderlijke

¹⁾ Zie Bijlage IIIa.

buitenlandse banken-crediteuren van het betrokken land toe kunnen treden tot de overeenkomst. Indien echter een persoon, een firma of een vennootschap in de Bondsrepubliek tijdens de looptijd van deze overeenkomst met betrekking tot een kortlopend crediet of een gedeelte daarvan aansprakelijk wordt bij wege van erfopvolging, of indien overeenkomstig artikel 5, artikel 7, of artikel 8 van deze overeenkomst nieuwe verklaringen van toetreding worden uitgewisseld, dan kan de toetreding met betrekking tot een dergelijk crediet of een deel van dat crediet plaatsvinden zonder vorenbedoelde toestemming, binnen redelijke tijd nadat de erfopvolging of een andere belangrijke gebeurtenis heeft plaatsgevonden.

(5) Indien een kortlopend crediet of een gedeelte daarvan, hetwelk verleend is aan een bank-debiteur, die niet gevestigd is in de Bondsrepubliek of die door zijn buitenlandse bank-crediteur niet meer kan worden opgespoord of geïdentificeerd, en voor wie een cliënt van zulk een Duitse bank-debiteur die gewoonlijk gevestigd is in de Bondsrepubliek, eveneens aansprakelijk is, dan moet deze cliënt (op verlangen van de buitenlandse bank-crediteur) met betrekking tot een dergelijk crediet of een deel daarvan tot de overeenkomst toetreden; de bepalingen van deze overeenkomst zijn dan op dit crediet gelijkelijk van toepassing als indien het oorspronkelijk rechtstreeks aan de cliënt was verleend.

(6) Indien een kortlopend crediet of een gedeelte daarvan, dat verleend is aan een handels- of industriële debiteur, die niet in de Bondsrepubliek gevestigd is, of die door zijn buitenlandse bank-crediteur niet meer kan worden opgespoord of geïdentificeerd, en met betrekking waartoe een in de Bondsrepubliek woonachtige persoon mede aansprakelijk is als garant, borg, endossant of crediet-verzeekerar, moet deze persoon op verlangen van de buitenlandse bank-crediteur, met betrekking tot een dergelijk crediet of een deel daarvan, tot deze overeenkomst toetreden; op dat crediet zijn dan de bepalingen van deze overeenkomst gelijkelijk van toepassing als indien het oorspronkelijk rechtstreeks aan dezelfde persoon was verleend.

(7) Indien een Duitse bank, handels- of industriële onderneming door erfopvolging hoofd-debiteur wordt van een kortlopend crediet of een gedeelte daarvan krachtens of ingevolge een Duitse wet (bv. Durchführungsverordnung Nr 35 bij het Währungsgesetz Nr 63 of Gesetz über den Niederlassungsbereich von Kreditinstituten van 29 Maart 1952) dan kan de buitenlandse bank-crediteur ten aanzien van een dergelijke firma tot deze overeenkomst toetreden met betrekking tot een dergelijk crediet of een deel daarvan; de betrokken firma moet van haar zijde op de in de overeenkomst voorgeschreven wijze en met dienovereenkomstig effect haar toetreding bevestigen. Deze bepaling vindt ook toepassing in geval van erfopvolging terzake van een kortlopend crediet of een gedeelte daarvan, wanneer deze erfopvolging in overeenstemming is met de thans in de Bondsrepubliek

van kracht zijnde wetten (bv. artikel 7 (3) van de wet op het Niederlassungsbereich von Kreditinstituten van 29 Maart 1952). Door de toetreding van een Duitse debiteur-opvolger met betrekking tot een kortlopend crediet of een deel daarvan houdt de desbetreffende toetreding van een Duitse crediteur-voorganger op van kracht te zijn en effect te hebben (tenzij in deze overeenkomst anders is bepaald).

(8) Zijn of worden op grond van de tegenwoordig in de Bondsrepubliek van kracht zijnde wetten (bv. Durchführungsverordnung Nr 35 bij het Währungsgesetz Nr 63 of Gesetz über den Niederlassungsbereich von Kreditinstituten van 29 Maart 1952) een of meer bankinstellingen-opvolgers gezamenlijk met de oorspronkelijke Duitse bank-debiteur voor een schuld aansprakelijk met betrekking tot een kortlopend crediet of een deel daarvan, dan moeten (behoudens de bepalingen van de twee volgende alinea's) deze bankinstelling of deze bankinstellingen eveneens met betrekking tot een dergelijk crediet of een deel daarvan toetreden tot deze overeenkomst; in dit geval blijft echter de toetreding van de oorspronkelijke Duitse bank-debiteur ten volle van kracht.

(9) Indien een kortlopend crediet of een deel daarvan verleend is aan een Duitse bank-debiteur, en indien met betrekking daarop eveneens een buiten het gebied van de Bondsrepubliek woonachtige cliënt van deze bank-debiteur aansprakelijk is, dan is noch de Duitse bank-debiteur noch enige andere bankinstelling die gezamenlijk met de desbetreffende debiteur aansprakelijk is, verplicht om enigerlei maatregel, op grond van de bepalingen van deze overeenkomst, te treffen met betrekking tot dit crediet of een gedeelte daarvan (afgezien van de toetreding als erkenning van het bestaan en het bedrag van het crediet of een gedeelte daarvan), voorzover en tot zolang niet de buitenlandse bank-crediteur ook zonder deze overeenkomst gerechtigd was om in de Bondsrepubliek de betaling van de desbetreffende schuld naar Duits recht af te dwingen.

(10) Indien een kortlopend crediet, voortvloeiend uit een oorspronkelijk voorschot in contanten, niet omgezet is in een accept-crediet, en de betaling daarvan door de buitenlandse bank-crediteur (op grond van de tegenwoordig in de Bondsrepubliek van kracht zijnde wetten, bv. de Durchführungsverordnung Nr 35 bij het Umstellungsgesetz Nr 63 of artikel 7 (2) van het „Gesetz über den Niederlassungsbereich von Kreditinstituten” van 29 Maart 1952) binnen de Bondsrepubliek slechts tot een evenredig deel kan worden afgedwongen dan zijn de Duitse bank-debiteur en iedere bankinstelling, die mede aansprakelijk is met hem, niet verplicht, op grond van de bepalingen van deze overeenkomst met betrekking tot het aandeel, waarvan de buitenlandse bank-crediteur op het ogenblik de betaling niet kan afdwingen, maatregelen te nemen, buiten de toetreding als erkenning van het bestaan en het bedrag van het crediet, zolang niet

de buitenlandse bank-crediteur ook zonder deze overeenkomst gerechtigd zou zijn, in de Bondsrepubliek de betaling van de desbetreffende schuld naar Duits recht af te dwingen.

23. Deutsche Golddiskontbank

(1) Geen der bepalingen van deze overeenkomst zal de verplichtingen van de Deutsche Golddiskontbank of de rechten van een buitenlandse bank-crediteur tegen haar beperken, zoals deze rechten zijn vastgelegd of vervat in de laatste vroegere overeenkomst, die van toepassing is op een bepaald kortlopend crediet; artikel 23 van de overeenkomst van 1939 moet worden geacht te zijn geïnsereerd in deze overeenkomst (met ingang van de dag waarop zij tot stand komt); echter moeten in de tekst van dat artikel de volgende wijzigingen worden aangebracht:

(a) Lid 3 van dat artikel zal zo moeten worden gewijzigd, dat de woorden „deze overeenkomst” in lid 5 (b) van artikel 23 van de overeenkomst van 1933 worden vervangen door de woorden „één van de vroegere overeenkomsten”.

(b) Lid 4 van dat artikel moet zo worden gewijzigd dat de woorden „artikel 23 van de overeenkomsten van 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937 en 1938” vervangen worden door de woorden „artikel 23 van een vroegere overeenkomst”.

(c) De leden 5 en 7 moeten worden geschrapt.

(2) De liquidateur van de Deutsche Golddiskontbank aanvaardt door ondertekening van deze overeenkomst de bepaling van lid 1 van dit artikel. Tevens erkent hij ten aanzien van iedere afzonderlijke buitenlandse bank-crediteur, die een kortlopend crediet of een deel van een kortlopend crediet heeft, waarvan de betaling tot nog toe gegarandeerd werd door de Deutsche Golddiskontbank, en met betrekking waartoe de toetreding tot deze overeenkomst plaats vindt, dat de aansprakelijkheid uit hoofde van deze garantie ten volle van kracht blijft voorzover het desbetreffende crediet of een gedeelte daarvan nog niet betaald of gedelgd is.

24. Betalingen die een andere oorsprong hebben

Indien een buitenlandse bank-crediteur na tot deze overeenkomst te zijn toegetroten, met betrekking tot enigerlei lopende schuld van een debiteur binnen het gebied, dat op 31 December 1937 tot het Duitse Rijk behoorde, betaling aanneemt van enig geldbedrag uit een andere bron als die van bedoelde debiteur, en indien hij dat bedrag volgens de wet of om andere redenen of ingevolge zijn eigen wens moet verrekenen met kortlopende credieten, die onder deze overeenkomst vallen, dan zal de buitenlandse bank-crediteur deze gelden aanwenden ter definitieve terugbetaling van de schuld uit hoofde van het kortlopende crediet of eventueel voor de kortlopende cre-

dieten met betrekking waartoe hij het bedrag heeft ontvangen; heeft hij het bedrag niet ontvangen met betrekking tot een bepaald kortlopend crediet of bepaalde kortlopende credieten, dan moet de buitenlandse bank-crediteur het bedrag verrekenen met kortlopende credieten, die hij zelf aanwijst tenzij de buitenlandse bank-crediteur nog andere credieten van bedoelde soort (mits geen kortlopende credieten) ter beschikking houdt, waartegen hij de gelden van rechtswege kan verrekenen en naar zijn keuze verrekent.

Onmiddellijk na de besteding van deze gelden ter reductie van een of meerdere kortlopende credieten moet de buitenlandse bank-crediteur daarvan mededeling doen aan de belanghebbende Duitse debiteur resp. de belanghebbende Duitse debiteuren en aan het Duitse Comité alsmede aan zijn eigen buitenlandse banken-comité; de schuld met betrekking tot het kortlopende crediet of de kortlopende credieten, waartegen deze gelden aldus zijn verrekend, is daarna definitief terugbetaald.

25. Ondertekening en verkorte titel van deze overeenkomst

(1) De originelen van deze overeenkomst, voorzien van de handtekeningen van het Duitse Comité, van de Bank Deutscher Länder en van de desbetreffende buitenlandse banken-comité's moeten door bemiddeling van de desbetreffende Centrale Banken ter goede bewaring voor alle belanghebbende partijen worden toegezonden aan de Bank voor Internationale Betalingen.

(2) De onderhavige overeenkomst kan worden aangehaald als „DE DUITSE CREDIETOVEREENKOMST VAN 1952”.

26. Kennisgevingen

In de bepalingen van deze overeenkomst bedoelde schriftelijke mededelingen of kennisgevingen met inbegrip van de als officieel aangeduide zullen worden geacht behoorlijk te zijn gedaan indien ze per post, per telegram of per radiogram (port betaald) gericht zijn aan een door de ontvangst daarvan gerechtigde opgegeven adres of aan dat adres zijn afgeleverd. Indien de tot ontvangst gerechtigde geen bijzonder adres opgeeft, dan moet de kennisgeving gericht worden aan het gewone adres waar hij zijn bedrijf uitoefent.

27. [Vervallen]

28. Titels

De titels dienen uitsluitend voor het doel aanhaling te vergemakkelijken; zij hebben voor de interpretatie van deze overeenkomst geen betekenis.

29. Vereiste handtekeningen

Deze overeenkomst treedt in werking zodra zij door het Duitse Comité en de Bank Deutscher Länder ondertekend is, en ondertekend

en (voor zoveel nodig) bekrachtigd is door de buitenlandse banken-comité's, die buitenlandse banken-crediteuren vertegenwoordigen wier kortlopende credieten, gerekend naar de nominale waarde, 75 % vertegenwoordigen van de uitstaande kortlopende credieten.

BIJLAGE IIIa

Briefwisseling tussen vertegenwoordigers der crediteuren en der debiteuren, inhoudend aanvullende overeenkomsten door hen getroffen met betrekking tot Bijlage III

Aan het Amerikaanse Comité voor
Stillhaltcrediteuren van Duitsland,

Aan het Britse Banken-comité
voor Duitse Zaken,

Aan het Zwitserse Banken-comité voor
de Duitse Credietovereenkomst.

De Duitse Credietovereenkomst van 1952

19 Februari 1953.

Mijne Heren,

Wij refereren aan de verklaringen afgegeven door de Drie Mogendheden Commissie voor Duitse schulden namens de in die Commissie vertegenwoordigde Regeringen, zomede van de Duitse delegatie in naam van de Bondsrepubliek, ingevolge welke hun Regeringen bereid zijn om door geëigende administratieve maatregelen in Duitsland, de Duitse Credietovereenkomst van 1952 (vervat in Bijlage III bij de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden, en hierna genoemd: de overeenkomst van 1952) in werking te laten treden bij de ratificering van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden door de Bondsrepubliek Duitsland; echter moeten de in de overeenkomst van 1952 voorziene betalingen in buitenlandse valuta, afgezien van die betalingen, welke normaal voortvloeien uit artikel 5 van bedoelde overeenkomst, worden opgeschort tot de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden (hierna genoemd „intergouvernementele overeenkomst”) overeenkomstig Artikel 35 daarvan in werking treedt.

Wij refereren voorts aan de volgens de overeenkomst van 1952 tussen crediteuren en debiteuren onder bepaalde voorwaarden uit te wisselen formulieren voor verklaringen van toetreding; in bedoelde ver-

klaringen van toetreding van 1952 wordt o.m. gerefereerd aan de hogerbedoelde opschorting van betalingen in vreemde valuta krachtens deze overeenkomst. De debiteuren verklaren ermede accoord te gaan, dat zij, zodra de overeenkomst van 1952 integraal in werking treedt, overeenkomstig hogerbedoelde intergouvernementele overeenkomst terstond aan de crediteuren alle betalingen in vreemde valuta's ingevolge de overeenkomst van 1952 zullen doen, die in de tussentijd opgeschort zijn.

Wij verklaren ermede accoord te gaan dat de overeenkomst van 1952 in werking zal treden nadat aan de bepalingen van artikel 29 van de overeenkomst zal zijn voldaan, en na ratificering van genoemde intergouvernementele overeenkomst door de Bondsrepubliek Duitsland, doch dat zij buiten werking treedt, wanneer zij niet bij het in werking treden van de intergouvernementele overeenkomst in deze wordt begrepen. Derhalve moet artikel 2 van de overeenkomst van 1952 zo worden verstaan alsof de dag, waarop aan de bepalingen van artikel 29 van deze overeenkomst is voldaan en waarop de ratificering van de intergouvernementele overeenkomst door de Bondsrepubliek Duitsland is geschied is bedoeld als de dag waarop de bepalingen van de overeenkomst van 1952 in werking zullen treden.

Voorts bevestigen wij dat wij indien de overeenkomst van 1952 bij het inwerking treden van de intergouvernementele overeenkomst overeenkomstig Artikel 35 daarin wordt begrepen, alles wat in ons vermogen ligt zullen doen om onverwijld betaling aan de crediteuren van alle in buitenlandse valuta luidende betalingen te doen, overeenkomstig de overeenkomst van 1952, welke in de tussentijd zijn opgeschort.

Wij bevestigen dat ingevolge de wens van de partijen bij de overeenkomst van 1952 de volgende veranderingen in de tekst van deze overeenkomst, zoals weergegeven in bijlage 5 van het eindrapport van de conferentie over Duitse buitenlandse schulden moeten worden aangebracht en moeten worden opgenomen in de te ondertekenen tekst van de overeenkomst:

Lid 7 van de inleiding. De woorden „door de Regering van de Bondsrepubliek of een andere bevoegde overheidsinstantie” moeten worden vervangen door de woorden „door de bevoegde regeringsautoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland en Berlijn (West)”.

Het woord „en” moet worden bijgevoegd achter paragraaf (ii), datzelfde woord moet aan het slot van paragraaf (iii) worden geschrapt.

Aan het begin van paragraaf (iv) moeten worden ingevoegd de woorden „en moeten zoveel mogelijk zekerheid geven dat”.

Artikel 1. Definities. De woorden „en wordt gebruikt ter aanduiding van het gebied en niet van de regeringsbevoegdheid” moeten aan het slot van de definitie van het woord „Bondsrepubliek” worden toegevoegd.

Artikel 20. Arbitrage. In lid 1 moeten de woorden „die zijn toetreden tot deze overeenkomst” worden ingevoegd achter de woorden „Duitse debiteuren”.

Artikel 22. Toetreding. In lid 1 moeten de woorden „zijn toetreding bevestigt” worden vervangen door „zijn toetreding tot deze overeenkomst bevestigt en zich op verlangen van de crediteur bereid verklaard tot iedere door het Duitse Comité en de Bank Deutscher Länder ondertekende overeenkomst voor vernieuwing of verlenging toe te treden”.

Het ondergetekende Duitse Comité verklaart hiermede, overeenkomstig artikel 22 (4) van de overeenkomst van 1952 ermee accoord te gaan, dat Uwe comité's de termijn, waarbinnen buitenlandse banken-crediteuren in Uw land kunnen toetreden tot de overeenkomst van 1952, verlengen, teneinde toetreding binnen twee maanden na het van kracht worden van meergenoemde intergouvernementele overeenkomst mogelijk te maken.

Met de meeste hoogachting, enz.

Voor het Duitse Comité voor
Stillhalteschulden,
(ondertekend)

Voor de Bank deutscher Länder,
(ondertekend)

Aan het Duitse Comité voor
Stillhalteschulden en aan
de Bank deutscher Länder.

De Duitse Credietovereenkomst van 1952

20 Februari 1953.

Mijne Heren,

Wij bevestigen hiermede de ontvangst van Uw schrijven inzake de maatregelen met het oog op de inwerkingtreding van hogergenoemde overeenkomst en de in die overeenkomst voorziene tijdelijke opschorting van betalingen in vreemde valuta's aan de crediteuren, met uitzondering van de normaal uit artikel 5 van de overeenkomst voortvloeiende betalingen en bevestigen tevens dat wij de in Uw schrijven uiteengezette bepalingen en voorwaarden accepteren.

Met name gaan wij ermee accoord

(a) dat de overeenkomst van 1952 in werking zal treden nadat aan de bepalingen van artikel 29 van de overeenkomst zal zijn voldaan, en na ratificering van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden (hiena te noemen „intergouvernementele overeenkomst”) door de Bondsrepubliek Duitsland, doch dat zij buiten

werking treedt, wanneer zij niet bij het in werking treden van de intergouvernementele overeenkomst in deze wordt begrepen;

(b) dat alle in de overeenkomst van 1952 voorziene betalingen in buitenlandse valuta's, afgezien van die betalingen, welke normaal voortvloeien uit artikel 5 van de overeenkomst, worden opgeschort tot de intergouvernementele overeenkomst, overeenkomstig Artikel 35 daarvan in werking treedt; en

(c) dat de in Uw brief vermelde wijzigingen in de tekst van de overeenkomst van 1952 opgenomen behoren te worden in het te ondertekenen exemplaar van de overeenkomst.

Dit schrijven kan in meerdere exemplaren worden vervaardigd die alle geacht moeten worden hetzelfde stuk te zijn.

Met de meeste hoogachting,

(ondertekend)

voor het Amerikaanse Comité van
Stillhaltecrediteuren van Duitsland.

(ondertekend)

voor het Engelse banken-comité
voor Duitse Zaken.

(ondertekend)

voor het Zwitserse Banken-comité
voor de Duitse Credietovereenkomst.

BIJLAGE IV

Overeengekomen aanbevelingen voor de regeling van vorderingen uit het goederen- en dienstenverkeer, van bepaalde vorderingen uit het kapitaalverkeer en van verschillende andere vorderingen

INHOUD

Hoofdstuk A. Omschrijving van de vorderingen

Artikel:

1. Vorderingen uit het goederen- en dienstenverkeer.
2. Vorderingen uit het particuliere kapitaalverkeer.
3. Inkomsten uit investeringen.
4. Andere geldvorderingen.
5. Uitzonderingen.

Hoofdstuk B. Algemene beginselen

6. Omzetting in Duitse mark.
7. Vordering in vreemde valuta met goud-clausule.
8. Omrekening van vorderingen in vreemde valuta in Duitse mark.
9. Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden.
10. Betalingen bij de Deutsche Verrechnungskasse.
11. Hardheidsclausule.
12. Rechtsopvolging ten aanzien van vorderingen en schulden.
13. Verandering van crediteur.
14. Toetreding tot de schuldenregeling; deviezenbepalingen; verplichtingen van debiteuren.
15. Regeling van geschillen.
16. Gemengde Commissie.
17. Scheidsgerecht.
18. Betaling in Duitse mark.
19. Gebruik van geblokkeerde Duitse mark-tegoeden.
20. Invloed van de regeling op vorderingen.
21. Valuta-optie-clausules zonder goud-clausule.
22. Concessies ten gunste van de debiteur.
23. Echte conversies.
24. Valuta, waarin betaald moet worden.
25. Wetten voor de certificatie van Duitse effecten.

Hoofdstuk C. Regeling van oude handelsvorderingen

26. Vorderingen uit hoofde van de levering van goederen.
27. Vorderingen uit hoofde van vooruitbetalingen voor levering van goederen en diensten.
28. Lonen, salarissen, pensioenen, die berusten op arbeidsovereenkomst; commissies.
29. Verplichtingen uit sociale verzekering.
30. Vorderingen uit het particuliere verzekeringsverkeer.
31. Andere oude handelsvorderingen.
32. Gemeenschappelijke bepalingen voor oude handelsvorderingen.

Hoofdstuk D. Regeling van vorderingen uit het particuliere kapitaalverkeer

33. Vorderingen in Duitse valuta.
34. Vorderingen in niet Duitse valuta.

Hoofdstuk E. Achterstallige inkomsten uit investeringen

35.

Hoofdstuk F. Andere geldvorderingen

36.

Bijlage IVa. Gemeenschappelijke verklaring van de Duitse en de Zwitserse delegatie bij de onderhandelingen over de regeling van de „Schweizer Frankengrundsulden”.

Hoofdstuk A. Omschrijving van de vorderingen

Onder de hierna volgende regeling vallen:

Artikel 1

Geldvorderingen uit het internationale goederen- en dienstenverkeer, en geldvorderingen van soortgelijke aard, op particuliere en publiekrechtelijke debiteuren, die voor 8 Mei 1945 zijn vervallen (oude handelsvorderingen).

Het betreft hier met name:

- (1) vorderingen uit hoofde van de levering van goederen,
- (2) vorderingen uit hoofde van vooruitbetalingen voor levering van goederen en diensten,
- (3) nevenkosten van het goederenverkeer, voor zover zij niet in de factuur zijn opgenomen; hieronder vallen ook vrachten e.d.,
- (4) vorderingen uit diensten, voor zover zij niet in andere leden van dit artikel vervat zijn; hieronder zijn mede begrepen vergoedingen aan commissarissen en trustees,
- (5) vorderingen uit hoofde van rechten op industriële eigendom, auteursrechten, technische hulp, en dergelijke vorderingen,
- (6) aanspraken op schadevergoeding in verband met het goederen- en dienstenverkeer, die voor 8 Mei 1945 zijn ontstaan en vervallen,
- (7) lonen, salarissen, pensioenen, die berusten op een arbeidsovereenkomst, en commissies,
- (8) verplichtingen uit sociale verzekering,
- (9) vorderingen uit het particuliere verzekeringsverkeer.

Vorderingen, die niet uitdrukkelijk onder de cijfers (1) tot en met (9) zijn genoemd, maar duidelijk behoren tot de categorie van de in dit artikel geregelde vorderingen uit het internationale goederen- en dienstenverkeer, moeten onder de desbetreffende cijfers worden gerangschikt.

Artikel 2

De volgende vorderingen, welke voor 8 Mei 1945 zijn ontstaan uit het kapitaalverkeer, met inbegrip van verschuldigde renten, op particuliere debiteuren:

- (1) vorderingen luidende in Duitse valuta, zonder goud- of valutaclausule;
- (2) vorderingen, luidende in vreemde valuta of in Duitse valuta met een goud- of valutaclausule, voor zover zij
 - (a) door natuurlijke personen verschuldigd zijn en niet zijn aangegaan in naam van een firma, behorende aan de debiteur, ongeacht looptijd en bedrag, of

(b) verschuldigd zijn door Duitse firma's en toekomen aan natuurlijke personen, rechtspersonen of groepen van personen, die direct of indirect eigenaars van de desbetreffende Duitse firma's zijn, onverschillig of de vorderingen in niet-verhandelbare obligaties luiden of in een andere vorm zijn belichaamd, of

(c) een looptijd hebben, die oorspronkelijk was bepaald op minder dan vijf jaar, of

(d) oorspronkelijk lager waren dan het bedrag van U.S. \$ 40.000 of de tegenwaarde daarvan (tegen de wisselkoers van 1 Juli 1952), ongeacht de looptijd;

(3) vorderingen, die niet uitdrukkelijk onder de cijfers (1) en (2) zijn genoemd, maar duidelijk behoren tot de categorie van de in dit artikel geregelde vorderingen uit het kapitaalverkeer en niet vallen onder de voorstellen voor een regeling, vervat in de Bijlagen I tot III van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden;

(4) bij wijze van uitzondering: vorderingen uit hypotheken en grondrenten (Grund- und Rentenschulden), wanneer de debiteur of de eigenaar van de grond een gemeente of een ander overheidslichaam is, en zij niet een deel vormen van een overeenkomst van lening.

Voor de „Frankengrundsulden” volgens de Duits-Zwitserse verdragen van 6 December 1920 en 25 Maart 1923 wordt naar Bijlage IVa verwezen.

Artikel 3

Opbrengsten voor 8 Mei 1945 ten gunste van buitenlandse crediteuren uit investeringen in het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland of Berlijn (West), voor zover deze opbrengsten niet in een andere Bijlage van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden of in deze zelf behandeld worden.

Het betreft hier met name:

(1) dividenden op aandelen, die binnen de Bondsrepubliek Duitsland of Berlijn (West) zijn uitgegeven;

(2) winsten;

(3) huren en pachten.

Artikel 4

Geldvorderingen, ontstaan voor 8 Mei 1945, die niet zijn genoemd in andere Bijlagen van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden, of in de artikelen 1 tot en met 3 van dit voorstel voor een regeling, doch die naar hun aard behoren onder dit voorstel voor een regeling.

Artikel 5

Uitzonderingen

Van deze regeling zijn voorlopig uitgesloten vorderingen op de stad Berlijn en op openbare nutsbedrijven, in Berlijn gelegen of door Berlijn gecontroleerd.

Hoofdstuk B. Algemene Beginselen

Artikel 6

Omzetting in Duitse mark

(1) Vorderingen, luidende in Rijksmark worden geregeld, nadat de buitenlandse crediteur er zijn goedkeuring aan heeft gehecht, dat zijn vordering in dezelfde verhouding in D. mark wordt omgezet als een dergelijke vordering van een binnenlandse crediteur. Dit is ook van toepassing op geldvorderingen, die in goudmark of Rijksmark met goud-clausule luiden, doch geen specifiek buitenlands karakter in de zin van het volgende lid (2) hebben. De Duitse deviezenautoriteiten zullen voortaan de nodige goedkeuring verlenen voor een omzetting volgens de Wet op de Munthervorming (Umstellungsgesetz), of voor een nieuwe vaststelling volgens de wetgeving op balansen in D. mark, voor zover de crediteur recht heeft op de omzetting of nieuwe vaststelling.

(2) Overeengekomen is, dat dergelijke in goudmarken of Rijksmarken met goud-clausule uitgedrukte geldvorderingen uit kapitaalverkeer en hypothecken, die een specifiek buitenlands karakter dragen, zullen worden omgerekend in D. mark in de verhouding 1 : 1.

De definitie van de criteria voor het begrip „specifiek buitenlands karakter” bij dergelijke geldvorderingen zal het onderwerp vormen van verdere onderhandelingen (zie Bijlage VII). Beide partijen behouden zich het recht voor, hun houding nader te bepalen ten aanzien van de vraag, in welke gevallen en op welke wijze het bovenbedoelde principe kan worden toegepast. Aan de Duitse delegatie wordt overgelaten te beslissen, op welke wijze de oplossing, die zal worden gevonden, kan worden gevoegd in het kader van de Duitse wetgeving inzake de munthervorming en inzake de „Kriegs- und Nachkriegs-Lastenausgleich”.

Bovenbedoelde onderhandelingen tussen een Duitse delegatie en vertegenwoordigers van crediteuren zullen niet later dan 31 October 1952 plaats vinden.

Artikel 7

Vorderingen in vreemde valuta met goud-clausule

Voor de regeling van deze vorderingen zullen de volgende beginselen mutatis mutandis worden toegepast:

Schulden, luidende in goud-dollars of in Zwitserse goud-francs, worden omgerekend op basis van 1 goud-dollar = 1 U.S. dollar en 1 Zwitserse goud-franc = 1 Zwitserse franc. De nieuwe overeenkomsten luiden in courante U.S.-dollars of Zwitserse francs.

Andere schulden met goud-clausules (uitgezonderd in Duitse valuta luidende schulden met goud-clausules — zie artikel 6, lid 2) zijn alleen betaalbaar in de valuta van het land, waar de lening opgenomen is of de uitgifte heeft plaats gevonden (verder genoemd valuta

van uitgifte). Het verschuldigde bedrag zal worden berekend als de tegenwaarde van een bedrag in U.S.-dollars volgens de wisselkoers, geldend op het tijdstip, waarop het bedrag betaald moet worden. Dit dollarbedrag wordt verkregen door het nominale bedrag om te rekenen in U.S.-dollars tegen de wisselkoers, geldend op het tijdstip van de opnemng of uitgifte van de lening. Het aldus berekende bedrag in de valuta van uitgifte mag echter niet lager zijn dan wanneer het zou zijn berekend volgens de wisselkoers, geldend op 1 Augustus 1952.

Artikel 8

Omrekening van vorderingen in vreemde valuta in Duitse mark

Vorderingen in vreemde valuta zullen worden omgerekend in D. mark op basis van de pariteiten, geldend op de dag voor de betaling, zoals medegedeeld aan het Internationale Monetaire Fonds. Wanneer geen pariteit is vastgesteld, volgt omrekening tegen de middenkoers van de Bank Deutscher Länder op de dag voor de betaling.

Artikel 9

Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden

I. De Duitse delegatie was van mening, dat de Duitse debiteur tot het totale bedrag van zijn betalingen aan de Konversionskasse definitief van zijn schuld bevrijd was. De vertegenwoordigers van crediteuren waren evenwel van mening, dat als regel zulke betalingen aan de Konversionskasse volgens het in hun land geldend recht niet als bevrijdend voor de Duitse debiteur erkend zouden worden.

In het verlangen, een einde te maken aan vruchteloze juridische discussies, zijn beide partijen overeengekomen een praktische oplossing te zoeken, welke het mogelijk zal maken de aanspraken zonder onnodige formaliteiten te regelen.

De Duitse delegatie en de vertegenwoordigers van buitenlandse crediteuren zijn derhalve, onder handhaving van hun juridische standpunten, het volgende overeengekomen:

(1) De Duitse debiteur verplicht zich de vordering van de crediteur volgens de nieuwe voorwaarden van de regeling te betalen, ongeacht de door hem aan de Konversionskasse gedane betalingen, voor zover de crediteur

(a) van de Konversionskasse het bedrag, overeenkomende met het door de debiteur gestorte, niet werkelijk heeft ontvangen of

(b) een betaling of prestatie van de Konversionskasse op grond van een betaling door de debiteur gedaan, heeft geweigerd, omdat de crediteur de betaling of prestatie niet als voldoening van de schuld wilde erkennen.

Bij effecten, waarop het „Bereinigungsgesetz für Deutsche Auslandsbonds” van toepassing is, zal deze regeling slechts betrekking hebben op die obligaties en coupons, welke erkend zijn op grond van

die wet, en eventuele over de toepassing van die wet gesloten overeenkomsten met het land van emissie, of waarvoor de crediteur volgens die wet een declaratoire beslissing (Feststellungsbescheid) heeft gekregen.

(2) De bedragen zullen uit de Duitse openbare kas aan de debiteuren worden vergoed.

(3) Voor de betalingen aan de Konversionskasse gedaan, die niet vallen onder (1), is de debiteur van zijn schuld bevrijd.

II. Onder voorbehoud van de algemene bepalingen hierboven onder I bedoeld, wordt het volgende bepaald:

(a) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland verbindt zich de aansprakelijkheid voor de volledige betaling in de verschuldigde valuta's aan de buitenlandse crediteuren over te nemen voor die bedragen, die door debiteuren in het Saargebied in de Konversionskasse zijn gestort, en met betrekking tot welke de buitenlandse crediteuren noch betaling in buitenlandse valuta hebben ontvangen, noch op andere wijze zijn voldaan.

(b) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland verbindt zich de aansprakelijkheid voor de betaling in de verschuldigde valuta's aan de buitenlandse crediteuren over te nemen voor 60 % van die bedragen, die door debiteuren in Oostenrijk, Frankrijk, België en Luxemburg in de Konversionskasse zijn gestort, en met betrekking tot welke de buitenlandse crediteuren noch betaling in buitenlandse valuta hebben ontvangen, noch op andere wijze zijn voldaan.

(c) De Bondsregering zal voor eind December 1952 met de vertegenwoordigers van buitenlandse crediteuren onderhandelingen beginnen met betrekking tot de uitvoering van deze verplichtingen.

Artikel 10

Betalingen bij de Deutsche Verrechnungskasse

De partijen bij de onderhandelingen hebben de stortingen, door de Duitse debiteuren gedaan bij de Deutsche Verrechnungskasse, welke niet zijn uitbetaald aan de crediteuren, besproken.

In verband met de verscheidenheid van de overeenkomsten tussen Duitsland en de andere landen, welke nog afgewikkeld moeten worden, zijn crediteuren en debiteuren van mening, dat de nog niet opgeloste kwesties moeten worden opgelost door intergouvernementele onderhandelingen tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de desbetreffende landen.

Artikel 11

Hardheidsclausule

Indien en voor zover de financiële positie van een debiteur door oorlog, oorlogsgevolgen of andere buitengewone omstandigheden zo

is achteruitgegaan, dat de nakoming van zijn verplichtingen overeenkomstig de voorwaarden en binnen de termijnen, neergelegd in dit voorstel voor een regeling, van de debiteur niet kan worden geveegd, zullen hem faciliteiten worden verleend. Bij deze faciliteiten zal rekening worden gehouden met de billijkheid en de bijzondere omstandigheden van de debiteur. Zij zullen in overeenstemming zijn met de concessies, die de debiteur op dezelfde gronden volgens Duits recht, in het bijzonder volgens de wetgeving voor de hulp aan debiteuren (Vertragshilferecht), van een Duitse crediteur heeft verkregen of zou kunnen verkrijgen.

Wanneer crediteuren en debiteuren niet tot overeenstemming komen, beslist het bevoegde Duitse gerecht. De crediteur kan tegen de gerechtelijke uitspraak in eerste instantie naar zijn keuze, of de hem naar Duits recht toekomende rechtsmiddelen aanwenden, of binnen een periode van dertig dagen na de betekening van de uitspraak in eerste instantie, zich wenden tot het volgens artikel 17 gevormde scheidsgerecht. De beslissing van het scheidsgerecht is bindend.

Artikel 12

Rechtsopvolging ten aanzien van vorderingen en schulden

(1) Wanneer een buitenlandse crediteur vorderingen van een andere buitenlandse crediteur door erfopvolging heeft verkregen of in de toekomst verkrijgt, wordt zulk een vordering in het kader van dit voorstel voor een regeling behandeld, alsof de oorspronkelijke crediteur er nog toe gerechtigd was. Hetzelfde geldt voor analoge gevallen van rechtsopvolging op grond van de wet.

(2) Als rechtsopvolger van de debiteur is aansprakelijk degene, die volgens een wet of bindende verordening de schuld moet overnemen of volgens overeenkomst overgenomen heeft.

Artikel 13

Verandering van crediteur

(1) De crediteur kan het totaal bedrag van zijn vordering, waarvan hij betaling naar het buitenland kan verlangen, overdragen aan een andere buitenlander, mits de overdracht

(a) geschiedt aan een persoon, gevestigd in hetzelfde valuta-gebied,

(b) geen verandering van de voorwaarden, die voor de vordering gelden, ten gevolge heeft,

(c) niet direct of indirect tot afwikkeling van de schulden leidt.

De bevoegde Duitse instanties zullen hun goedkeuring aan de overdracht hechten, wanneer aan de voorwaarden, genoemd in (a) tot en met (c) is voldaan. Zij zullen daarenboven goed gefundeerde verzoeken van een buitenlandse crediteur om goedkeuring van de over-

dracht van een gedeelte van zijn vordering in welwillende overweging nemen.

Bij de verkrijging van de vordering krijgt de nieuwe crediteur dezelfde rechten en verplichtingen als de oorspronkelijke crediteur. Wanneer de nieuwe crediteur van de debiteur regeling van de schuld in Duitse mark verlangt, worden op zijn geblokkeerd tegoed, na afloop van een termijn van drie maanden sedert de verandering van crediteur, de bepalingen toegepast voor „oorspronkelijke geblokkeerde tegoeden”.

(2) Voor de overdracht van vorderingen, ten aanzien waarvan de crediteur slechts betaling in D. mark kan verlangen, zijn de bepalingen van toepassing betreffende het gebruik en de overdracht van dergelijke vorderingen, die op dat ogenblik van kracht zijn in het gebied van de Bondsrepubliek en in Berlijn (West) (zie art. 19.).

Artikel 14

Toetreding van de crediteur en van de debiteur tot de schuldenregeling; deviezenbepalingen; verplichtingen van debiteuren

(1) Crediteuren en debiteuren, die overeenkomstig de bepalingen van dit voorstel voor een regeling een vordering en een schuld wensen te regelen, moeten daarover schriftelijke verklaringen uitwisselen. De verklaring van toetreding door de crediteur kan ook worden afgegeven door een in het land van de crediteur voor dat doel in het leven geroepen instelling.

(2) De geldende Duitse en buitenlandse deviezenbepalingen zijn van toepassing op de verhouding tussen crediteur en debiteur, waarbij rekening dient te worden gehouden met de speciale faciliteiten en toezeggingen, die in dit voorstel voor een regeling zijn neergelegd.

(3) Wanneer de debiteur weigert een verklaring af te geven, terwijl de crediteur verklaart zich gebonden te achten door zijn eigen verklaring van toetreding tegenover de debiteur, zullen de Duitse deviezenautoriteiten op zijn verzoek aan de crediteur, binnen de grenzen van zijn verklaring van toetreding, alle noodzakelijke deviezenvergunningen verlenen.

Deze deviezenvergunningen moeten het de crediteur mogelijk maken zijn debiteur in rechte aan te spreken en zijn vordering te innen, in de omvang en op de wijze, als in het voorstel voor een regeling is bepaald ten aanzien van zulke vorderingen.

Voor zover de crediteur na executie niet voldaan is, kan hij zijn verklaring van toetreding tegenover de debiteur herroepen.

De verlening van de deviezenvergunning houdt geen beslissing in ten aanzien van het bestaan en het bedrag der vordering.

(4) Wanneer de crediteur betaling in D. mark verlangt, moet hij schriftelijk tegenover de debiteur verklaren, dat hij de betaling als voldoening van zijn vordering aanneemt.

(5) Wanneer de crediteur betaling naar het buitenland kan verlangen en verlangt, moet de debiteur alle maatregelen nemen, die volgens de geldende Duitse deviezenbepalingen noodzakelijk zijn, om de betaalmiddelen in buitenlandse valuta te verkrijgen.

Artikel 15

Regeling van geschillen

Voor zover in dit voorstel voor een regeling niet uitdrukkelijk anders is bepaald, worden geschillen tussen crediteuren en debiteuren over het bestaan en het bedrag van de vorderingen beslist door het gerecht, of door het tussen partijen overeengekomen scheidsgerecht, dat volgens de rechtsverhouding tussen partijen competent is.

Artikel 16

Gemengde Commissie

Een Gemengde Commissie, die zal bestaan uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de crediteurlanden enerzijds en van de Duitse Bondsregering anderzijds, alsmede uit een voorzitter, zal worden gevormd ten einde over meningsverschillen betreffende de uitlegging van de regeling te beslissen.

Aanbevolen wordt, de Commissie bevoegd te doen zijn in kwesties van fundamentele betekenis voor de uitlegging van deze regeling, welke haar door de regeringen worden voorgelegd, te beslissen.

Wanneer een regering van mening is, dat een kwestie, die voor het scheidsgerecht (artikel 17) aanhangig is, van fundamentele betekenis is, wordt aanbevolen, dat die regering zal kunnen verlangen, dat het scheidsgerecht de kwestie naar de Gemengde Commissie verwijst. Het scheidsgerecht moet hetzelfde recht hebben.

Artikel 17

Scheidsgerecht

Het in artikel 11 bedoelde scheidsgerecht bestaat uit een door de crediteur en een door de debiteur benoemde scheidsrechter. De twee scheidsrechters kiezen een voorzitter. Indien zij het over de persoon niet eens kunnen worden, verzoeken zij de Voorzitter van de Internationale Kamer van Koophandel hem te benoemen.

De scheidsrechters moeten in hun eigen land de bevoegdheid hebben om het ambt van rechter te bekleden; voor de voorzitter is dit niet noodzakelijk.

Het scheidsgerecht regelt zelf de procedure. Het zal ook beslissen, welke partij de kosten moet dragen.

De Duitse delegatie zal de Bondsregering adviseren er zorg voor te dragen, dat in gevallen, waarin de partijen niet in staat zijn een voorschot voor kosten te geven, of de vastgestelde te betalen, de voldoening van die kosten op een andere gepaste wijze wordt geregeld.

Het scheidsgerecht kan op verzoek van beide partijen ook beslissen in andere geschillen tussen crediteuren en debiteuren.

Nadere bepalingen met betrekking tot het in dit artikel bedoelde scheidsgerecht zullen worden vastgesteld bij de intergouvernementele onderhandelingen over de uitvoering van de aanbevelingen van de schuldenconferentie.

Artikel 18

Betaling in Duitse mark

Onder betaling in D. mark in de zin van deze regeling wordt verstaan de betaling in Duitse valuta op een rekening, die de buitenlandse crediteur op zijn naam heeft staan of voor zich laat openen bij een financiële instelling in het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland of in Berlijn (West). De rekening is onderworpen aan de geldende Duitse deviezenbepalingen.

Het verlenen van speciale vergunningen voor andere wijzen van betaling wordt hiermede niet uitgesloten.

Artikel 19

Gebruik van geblokkeerde Duitse mark-tegoeden

(1) Aan de buitenlandse crediteur van een „oorspronkelijk tegoed” in Duitse valuta is het toegestaan dit te gebruiken binnen het raam van de bestaande bepalingen, die op het tijdstip van de inwerking-treding van deze regeling in de Bondsrepubliek Duitsland en in Berlijn (West) van kracht zijn; bovendien heeft hij het recht een dergelijk tegoed over te dragen aan een andere persoon buiten Duitsland.

(2) De buitenlandse crediteur van een „verkreten tegoed” (erworbenes Guthaben) in Duitse valuta zal ook in de toekomst zijn tegoed aan een andere persoon buiten Duitsland mogen overdragen.

De buitenlandse crediteur van zulk een tegoed zal ook in de toekomst zijn tegoed in hoofdzaak mogen gebruiken voor investeringen op lange termijn in Duitsland.

(3) De bevoegde Duitse autoriteiten zullen die regelingen treffen, die noodzakelijk zijn om beschikkingen over het tegoed in Duitse valuta in strijd met de wet te voorkomen en om andere misbruiken, die nadelig zijn voor de Duitse volkshuishouding of voor de gezamenlijke crediteuren, uit te sluiten. Een bepaald gebruik, dat op het tijdstip van inwerking-treding van deze regeling toegestaan is op grond van een algemene vergunning, kan, ter verzekering van de contrôle, afhankelijk worden gesteld van een speciale vergunning, zonder dat hierdoor de algemene mogelijkheden van gebruik worden beperkt.

(4) De bevoegde Duitse autoriteiten zullen er naar streven faciliteiten te verlenen voor het gebruik van geblokkeerde D. mark-tegoeden, voor zover de deviezenpositie zulks toelaat. Hun doel zal

zijn de procedure voor het afgeven van vergunningen zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

(5) Voor het bespreken van algemene kwesties, die met het gebruik van geblokkeerde D. mark-tegoeden samenhangen, zal de Bondsregering een commissie van advies vormen, die zal bestaan uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de voornaamste crediteurlanden enerzijds en van de Bondsregering anderzijds.

Artikel 20

Invloed van de regeling op vorderingen

Voor zover niet anders is bepaald, zal deze regeling als zodanig de vorderingen, waarop zij betrekking heeft, niet wijzigen.

Artikel 21

Valuta-optie-clausules zonder goud-clausule

De beslissing omtrent de valuta, waarin vorderingen met een valuta-optie-clausule (zonder goud-clausule) moeten worden betaald, blijft voorbehouden aan intergouvernementele overeenkomsten.

Artikel 22

Concessies ten gunste van de debiteur

De crediteuren zijn van mening, dat de voordelen uit de concessies, die zij in het kader van deze regeling doen, de debiteuren ten goede moeten komen.

Artikel 23

Echte conversies

(1) Een wijziging in de voorwaarden van een schuldverhouding wordt als een echte conversie beschouwd, indien zij heeft plaats gevonden voor 9 Juni 1933 of indien zij op of na 9 Juni 1933 heeft plaats gevonden als gevolg van vrije onderhandelingen dan wel wegens insolventie of dreigende insolventie van de debiteur.

(2) Aangenomen wordt, dat er geen sprake is van echte conversie op grond van vrije onderhandelingen, wanneer de crediteur op het tijdstip van de conversie door de Duitse Treuhänder voor vijandelijk vermogen of door een dergelijke door een Duitse instantie zonder zijn toestemming benoemde persoon, vertegenwoordigd was.

(3) Bij vorderingen uit obligaties is er ook dan geen echte conversie, indien zij zich uitsluitend beperkt heeft tot het aannemen door de crediteur van een door de debiteur gedaan eenzijdig aanbod.

(4) De debiteur moet bewijzen, dat het een echte conversie betreft.

(5) Bij kerkelijke leningen wordt elke conversie als een echte conversie beschouwd.

Artikel 24

Valuta, waarin betaald moet worden

Bepalingen over de valuta, waarin geldvorderingen moeten worden betaald, blijven aan intergouvernementele overeenkomsten voorbehouden.

Artikel 25

Wetten voor de certificatie van Duitse effecten

Deze regeling vindt geen toepassing op obligaties en coupons, die op grond van de Duitse wet op de certificatie van effecten van 19 Augustus 1949 (Wirtschaftsgesetzbl. S. 295) en de wet op de certificatie van Duitse „Auslandsbonds” van Augustus 1952 moeten worden gecertificeerd, zolang deze obligaties en coupons niet zijn gecertificeerd volgens de bepalingen van deze wetten en eventuele overeenkomsten, gesloten met het land van emissie met betrekking tot deze wetten.

Hoofdstuk C. Regeling van oude handelsvorderingen (artikel 1)

Artikel 26

*Vorderingen uit hoofde van de levering van goederen**(artikel 1 (1))*

(1) De crediteur heeft het recht van de debiteur betaling naar het buitenland te verlangen, en wel:

(a) van één derde van het verschuldigde bedrag vanaf het begin van het jaar 1953;

(b) van de resterende twee derden van het verschuldigde bedrag, in tien gelijke jaarlijkse termijnen, vanaf 1 Januari 1954.

(2) De crediteur kan tot 31 December 1953 verlangen, dat de debiteur, in plaats van de onder lid (1) (b) bedoelde betaling naar het buitenland, binnen drie maanden na zijn desbetreffend verzoek het restant van zijn vordering (twee derden van het oorspronkelijk verschuldigde bedrag) in D. mark betaalt. Aan crediteuren en debiteuren wordt overgelaten in onderling overleg deze termijn met nog eens drie maanden te verlengen, indien bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven.

(3) Na 31 December 1953 kan de crediteur betaling van het restant van zijn vordering in D. mark alleen met goedvinden van de debiteur verlangen.

Artikel 27

Vorderingen uit hoofde van vooruitbetalingen voor levering van goederen en diensten (artikel 1 (2))

(1) Crediteuren en debiteuren dienen, voor zover noodzakelijk met goedkeuring van de bevoegde instanties, overeenstemming te bereiken over een regeling, die voor hun geval passend is.

(2) Wanneer het niet mogelijk is, tot overeenstemming te komen, heeft de crediteur het recht van de debiteur betaling van het verschuldigde bedrag naar het buitenland te verlangen in tien gelijke jaarlijkse termijnen, te beginnen met 1 October 1953.

(3) De crediteur kan tot 31 December 1953 verlangen, dat de debiteur, in plaats van de onder lid (2) bedoelde betaling naar het buitenland, binnen drie maanden na zijn desbetreffend verzoek, het gehele bedrag zijner vordering in D. mark betaalt. Aan crediteuren en debiteuren wordt het overgelaten in bijzondere omstandigheden, in onderling overleg deze termijn met nog eens drie maanden te verlengen.

(4) Na 31 December 1953 kan de crediteur betaling van de vordering in D. mark alleen met goedkeuring van de debiteur verlangen.

Artikel 28

Lonen, salarissen, pensioenen, die berusten op een arbeids-overeenkomst; commissies (artikel 1 (7))

(1) De crediteur kan van de debiteur betaling van het verschuldigde bedrag naar het buitenland verlangen in vijf gelijke jaarlijkse termijnen, te beginnen met 1 Januari 1953.

Bij deze regeling kunnen, op verzoek van de rechthebbende, of van een particuliere organisatie van een overheidsinstelling, waaraan de rechthebbende op de vereiste wijze volmacht heeft gegeven om voor hem te handelen, gericht tot de bevoegde Duitse instanties, ook die bedragen betrokken worden, waarvan bewezen kan worden, dat zij tijdelijk door de rechthebbende of zijn werkgever te zijnen gunste op een rekening bij een financiële instelling, gevestigd in het gebied van de Bondsrepubliek of in Berlijn (West), waren gestort.

Aan de bevoegde Duitse autoriteiten blijft het recht voorbehouden de mogelijkheid van een vluggere betaling naar het buitenland in gevallen van hardheid in welwillende overweging te nemen.

(2) De crediteur kan te allen tijde verlangen, dat de debiteur het resterende bedrag, hetwelk nog niet naar het buitenland is overgemaakt, binnen drie maanden na zijn desbetreffend verzoek, in D. mark betaalt.

Artikel 29

Verplichtingen uit sociale verzekering (artikel 1 (8))

Deze zijn reeds het voorwerp van bilaterale onderhandelingen en verdragen, of kunnen het in de toekomst worden. Aanbevolen wordt, de achterstallige betalingen in deze verdragen op te nemen.

Artikel 30

Vorderingen uit het particuliere verzekeringsverkeer (artikel 1 (9))

(1) Vorderingen en schulden van beide partijen uit alle soorten verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten of -verdragen, of

verband houdend met zulke overeenkomsten of verdragen, kunnen het voorwerp van bilaterale onderhandelingen vormen.

Zulke vorderingen en schulden kunnen slechts geldend gemaakt worden overeenkomstig de desbetreffende bilaterale overeenkomsten.

(2) Indien zulke bilaterale overeenkomsten voor de directe verzekering niet bestaan of niet zijn afgesloten voor 31 Maart 1953, worden aanspraken van buitenlandse verzekeringnemers of verzekeringsmaatschappijen in de Bondsrepubliek Duitsland en in Berlijn (West) volgens de volgende bepalingen geregeld:

(a) vorderingen uit overeenkomsten van levensverzekering, volgens de voorschriften van de artikelen 33 en 34;

(b) vorderingen uit overeenkomsten van schade-, ongevallen- en aansprakelijkheidsverzekeringen:

(aa) indien de verzekeringsovereenkomst is afgesloten voor verzekering van vermogenswaarden, die in de Bondsrepubliek Duitsland of in Berlijn (West) gelegen zijn, vindt betaling in D. mark plaats volgens de in de Bondsrepubliek Duitsland en Berlijn (West) geldende deviezenbepalingen;

(bb) vorderingen uit andere overeenkomsten van schade-, ongevallen- en aansprakelijkheidsverzekeringen, worden volgens de voorschriften van artikel 31 geregeld;

(c) vorderingen uit alle soorten verzekeringsovereenkomsten voor betaling van pensioenen, volgens de bepalingen van artikel 28.

Bijzonderheden van de bepalingen in lid (2) zullen nog in de overeenkomst worden geregeld.

Artikel 31

Andere oude handelsvorderingen (artikel 1 (3), (4), (5) en (6))

(1) De crediteur kan van de debiteur betaling van het verschuldigde bedrag naar het buitenland verlangen in tien gelijke jaarlijkse betalingen, te beginnen met 1 Juli 1953.

(2) De crediteur kan tot 31 December 1953 verlangen, dat de debiteur in plaats van de onder lid (1) bedoelde betaling naar het buitenland, binnen drie maanden na zijn desbetreffend verzoek, het verschuldigde bedrag in D. mark betaalt. Aan crediteuren en debiteuren wordt het overgelaten in bijzondere omstandigheden, in onderling overleg, deze termijn met nog eens drie maanden te verlengen.

(3) Na 31 December 1953 kan de crediteur betaling van de vordering in D. mark alleen met goedkeuring van de debiteur verlangen.

(4) In bijzondere gevallen kunnen crediteur en debiteur, onder voorbehoud van goedkeuring door de bevoegde instanties, een afwijkende regeling treffen.

Artikel 32

Gemeenschappelijke bepalingen voor oude handelsvorderingen
(artikel 1 (1) tot en met (9))

(1) *Achterstallige renten*

Indien over een vordering rente verschuldigd is, zal het bedrag van de tot 31 December 1952 achterstallige rente, zonder bijberekening van samengestelde interest, op de volgende basis worden vastgesteld:

(a) bedroeg de jaarlijkse rente tot nu toe 4 % of minder, dan blijft deze rente gehandhaafd;

(b) bedroeg de jaarlijkse rente tot nu toe meer dan 4 %, dan wordt deze tot twee derden doch tot niet minder dan 4 % per jaar gereduceerd. Het gereduceerde bedrag aan achterstallige rente wordt aan de hoofdsom toegevoegd.

(2) *Toekomstige renten*

Voor het tijdvak van 1 Januari 1953 tot 31 December 1957 zal geen rente verschuldigd zijn.

Indien over de vordering gedurende de periode voor 1 Januari 1953 rente verschuldigd was, zal het op 1 Januari 1958 of later nog niet geamortiseerde bedrag der vordering rente dragen vanaf deze datum. Het rentepercentage zal 75 % bedragen van de verschuldigde rente.

Het nieuwe rentepercentage zal echter minstens 4 %, en hoogstens 6 % per jaar bedragen. Wanneer tot nu toe een rente van 4 % per jaar of minder verschuldigd was, blijft deze onveranderd. De rente zal aan het eind van elk jaar, tezamen met het amortisatiebedrag, naar het buitenland worden betaald.

(3) *Speciale geblokkeerde rekening (Sonderdepot)*

(a) Voor zover vorderingen behoren tot de categorieën, bedoeld in artikel 1 (1) tot en met (7), kan de crediteur, indien hij bewijzen kan dat zijn vordering gevaar loopt, in plaats van betaling volgens de artikelen 26, 27, 28 of 31, van de debiteur betaling verlangen op een speciale geblokkeerde D. mark-rekening op zijn naam bij een instelling, die moet worden aangewezen door de bevoegde Duitse instanties.

Indien de debiteur, in verband met een dergelijk verzoek, een beroep doet op de hardheidsclausule (zie artikel 11), zal hij eerst gehouden zijn aan het verzoek van de crediteur tot storting te voldoen, wanneer het beroep van de debiteur op de hardheidsclausule definitief is afgewezen.

(b) De debiteur kan het bedrag van een schuld, die tot de hierboven sub (a) bedoelde categorieën behoort, ten gunste van de crediteur op zulk een rekening storten, wanneer kan worden bewezen dat

(aa) de debiteur erfgenaam of executeur-testamentair van de oorspronkelijke debiteur is en de nalatenschap zal worden verdeeld;

(bb) de debiteur een maatschappij is, en deze in liquidatie is getreden;

(cc) de curator van de debiteur, of de persoon, die voor hem een accord aan biedt, overgaat tot het doen van uitkeringen.

(c) De betaling op een geblokkeerde rekening, overeenkomstig de bovenbedoelde voorschriften, bevrijdt de debiteur van zijn schuld. De crediteur wordt in dit geval, wat betreft de betaling naar het buitenland, op dezelfde wijze behandeld, alsof het op meerbedoelde rekening betaalde bedrag (met inbegrip van rente, indien de instelling, waar het bedrag is gedeponneerd, rente vergoedt) nog in handen van de debiteur was.

(d) De crediteur heeft te allen tijde het recht te verlangen, dat een op een dergelijke rekening gestort bedrag naar zijn rekening in D. mark (zie artikel 18) wordt overgebracht.

(4) *Vorderingen tot een gering bedrag*

De bevoegde Duitse instanties zullen ten aanzien van vorderingen tot geringe bedragen verzoeken van beide partijen om goedkeuring voor een vluggere betaling naar het buitenland in welwillende overweging nemen.

(5) *Betalingen voor goederen en diensten, ten aanzien waarvan de crediteur bewijst, dat de storting op zijn rekening zonder zijn goedkeuring heeft plaats gevonden*

Een crediteur, die bewijst, dat een storting op zijn bank- of postgirorekening voor levering van goederen of diensten (artikel 1) zonder zijn toestemming heeft plaats gevonden, zal door het feit van de storting op zulk een rekening het recht op behandeling van de storting volgens Hoofdstuk C niet verliezen.

Hoofdstuk D. Regeling van vorderingen uit het particuliere kapitaalverkeer (artikel 2)

Artikel 33

Vorderingen uit het kapitaalverkeer in D. mark, met inbegrip van die vorderingen, die in goudmark of in Rijksmark met goud-clausule luiden en die niet een specifiek buitenlands karakter hebben (zie artikel 6), kunnen ook verder worden betaald volgens de overeengekomen rente- en amortisatie-voorwaarden, in overeenstemming met de op het tijdstip der betaling in de Bondsrepubliek Duitsland en in Berlijn (West) geldende deviezenbepalingen. Volgens de op het ogenblik geldende bepalingen kan betaling alleen in D. mark geschieden.

Artikel 34

Vorderingen uit het kapitaalverkeer, die in niet-Duitse valuta luiden, met inbegrip van die vorderingen, die in goudmark of Rijks-

mark met goud-clausule luiden doch een specifiek buitenlands karakter dragen, (zie artikel 6), zullen als volgt worden geregeld:

(1) Voor zover de debiteur betalingen heeft gedaan aan de Konversionskasse für deutsche Auslandsschulden, worden de bedragen, welke onbetaald zijn gebleven van hoofdsom en rente, vastgesteld volgens de bepalingen van artikel 9.

(2) Indien rente verschuldigd is, zal het bedrag van de tot 31 December 1952 achterstallige rente, zonder bijberekening van samengestelde interest, op de volgende basis worden vastgesteld:

(a) bedroeg de jaarlijkse rente tot nu toe 4 % of minder, dan blijft deze rente gehandhaafd;

(b) bedroeg de jaarlijkse rente tot nu toe meer dan 4 %, dan wordt deze tot twee derden doch tot niet minder dan 4 % per jaar gereduceerd.

(3) Het volgens de leden (1) en (2) vastgestelde bedrag aan achterstallige rente wordt toegevoegd aan de nog onbetaalde vordering. De aldus ontstane nieuwe hoofdsom zal vanaf 1 Januari 1953 een rente dragen, die 75 % zal bedragen van de bij de inwerking-treding van deze regeling geldende rentevoet. De nieuwe rente zal echter

(a) bij in obligaties belichaamde vorderingen minstens 4 % per jaar en hoogstens 5½ % per jaar,

(b) bij andere vorderingen minstens 4 % per jaar en hoogstens 6 % per jaar bedragen. Was tot nu toe een rente van 4 % of minder verschuldigd, dan blijft deze rente gehandhaafd.

De rente zal minstens halfjaarlijks naar het buitenland worden betaald.

(4) Bij vorderingen, die het voorwerp zijn geweest van een echte conversie, vormt de rente, die bij de echte conversie overeengekomen is, de basis voor de berekening van eventuele reducties overeenkomstig de leden (2) en (3).

Reducties op de rentevoet, die voor een bepaald tijdvak gelden, worden slechts in aanmerking genomen voor het tijdvak, waarvoor zij zijn vastgesteld.

(5) Bij vorderingen, die het voorwerp zijn geweest van een onechte conversie, vormt de rente, die zonder deze conversie zou hebben gegolden, de basis voor de berekening van eventuele reducties overeenkomstig de leden (2) en (3).

(6) De nieuwe hoofdsom zal vanaf 1 Januari 1958 als volgt door betaling naar het buitenland worden geamortiseerd:

(a) in de eerste vijf jaar (1 Januari 1958 tot 31 December 1962) met 3 % per jaar;

(b) in de volgende vijf jaar (1 Januari 1963 tot 31 December 1967) met 8 % per jaar;

(c) in de daaropvolgende drie jaar (1 Januari 1968 tot 31 December 1970) met 15 % per jaar.

De rente zal telkens over de nog uitstaande hoofdsom worden berekend.

(7) De crediteur kan tot 30 Juni 1953 verlangen, dat de achterstallige rente, berekend overeenkomstig de leden (2) en (4), niet overeenkomstig lid (3) bij de hoofdsom wordt gevoegd, doch wordt vereffend door betaling in D. mark. De debiteur zal deze betaling binnen zes maanden na het desbetreffend verzoek doen geschieden.

(8) Indien het om kleine bedragen gaat, kunnen partijen in bijzondere gevallen, met toestemming van de bevoegde Duitse instanties, in onderling overleg afwijkende bepalingen vaststellen, voor de terugbetaling.

(9) Crediteuren en debiteuren kunnen, met inachtneming van de in de Bondsrepubliek Duitsland of in Berlijn (West) geldende deviezenbepalingen, overeenkomen, dat de vordering geheel of gedeeltelijk in D. mark zal worden betaald.

(10) De bevoegde Duitse instanties behouden zich het recht voor, in gevallen van hardheid, verzoeken van de partijen om goedkeuring van afwijkende bepalingen voor de terugbetaling in welwillende overweging te nemen.

(11) Buitenlandse crediteuren van vorderingen als bedoeld in artikel 2, lid (2) (b) kunnen betaling in D. mark verlangen van de tot 31 December 1952 vervallen rente, zonder de korting bedoeld in lid (2) van dit artikel, indien zij deze betaling aannemen als voldoening van hun vordering.

(12) Indien noodzakelijk, kunnen voor de regeling van vorderingen uit obligaties en coupons, die onder dit voorstel voor een regeling vallen, de in Bijlage II van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden neergelegde principes worden aangewend ter aanvulling van dit voorstel voor een regeling.

Hoofdstuk E. Achterstallige inkomsten uit investeringen (artikel 3)

Artikel 35

De betaling geschiedt in D. mark, overeenkomstig de in de Bondsrepubliek Duitsland en in Berlijn (West) geldende deviezenbepalingen.

Hoofdstuk F. Andere geldvorderingen (artikel 4)

Artikel 36

Deze vorderingen zullen worden geregeld overeenkomstig de bepalingen van de categorie van vorderingen, waartoe zij behoren, of

waarmede zij naar hun aard het meest overeenkomen. In twijfelgevallen zal rekening worden gehouden met de bepalingen, die in het algemeen in de betalingsovereenkomsten worden opgenomen.

BIJLAGE IVa

Gemeenschappelijke verklaring van de Duitse en de Zwitserse delegaties bij de onderhandelingen over de regeling van Zwitserse „Frankengrundsulden”

In Freiburg i. B. hebben op 10 en 11 Juni 1952 onderhandelingen plaats gevonden ter uitvoering van de verklaring van 20 Maart 1952 door de vertegenwoordigers van crediteuren en debiteuren, opgesteld voor de Londense Schuldenconferentie. Deze onderhandelingen hebben echter niet tot een conclusie kunnen leiden. Hiervan is aan de Londense Schuldenconferentie mededeling gedaan bij een verklaring van 11 Juni 1952.

Voortzetting van de onderhandelingen bleek echter door verschillende omstandigheden tot dusverre niet mogelijk. Zo spoedig mogelijk zullen partijen deze onderhandelingen echter weer opnemen, met medewerking van de „Vertrauensstelle”. De Duitse delegatie zal de Londense Conferentie tijdig voor de ondertekening van de Inter-gouvernementele Overeenkomst inzake de Duitse buitenlandse schulden van het resultaat van meerbedoelde onderhandelingen in kennis stellen.

Van Zwitserse zijde wordt opnieuw verwezen naar het exposé over de Zwitserse „Frankengrundsulden”, hetwelk aan de Conferentie werd voorgelegd in aansluiting aan de verklaringen van de Zwitserse delegatie in de tweede plenaire zitting van 29 Februari 1952, en dat onder Ref. Nr. GD/V/Onderh. Comm. D/Dok. 3 dd. 13 Maart 1952 is gedistribueerd. Van Zwitserse zijde wordt derhalve het recht voorbehouden nader een standpunt te bepalen, afhankelijk van het resultaat van de bilaterale onderhandelingen.

Van Duitse zijde is men daarentegen van mening, dat de Zwitserse „Frankengrundsulden” vallen binnen het kader van de Londense Conferentie inzake de Duitse buitenlandse schulden, en dat zij geregeld behoren te worden volgens de beginselen, die uitgewerkt zijn in de Onderhandelingscommissie D.

Beide partijen zijn het er over eens, dat een scheidsgerecht, zoals zal worden ingesteld binnen het kader van de regeling voor de schulden, behandeld in de Onderhandelingscommissie D, niet bevoegd zal zijn ten aanzien van de Zwitserse „Frankengrundsulden”, doch dat de desbetreffende gevallen behoren te worden voorgelegd aan de „Vertrauensstelle”, ingesteld op grond van de Duits-Zwitserse overeenkomsten.

Londen, 25 Juli 1952.

(w.g.) Paul LEVERKUEHN. (w.g.) KÖNIG.

BIJLAGE V

**Overeengekomen aanbevelingen voor de behandeling van
betalingen aan de Konversionskasse**

I. De Duitse delegatie was van mening, dat de Duitse debiteur tot het totale bedrag van zijn betalingen aan de Konversionskasse definitief van zijn schuld bevrijd was. De vertegenwoordigers van crediteuren waren echter van mening, dat als regel zulke betalingen aan de Konversionskasse volgens het in hun land geldende recht niet als bevrijdend voor de Duitse debiteur erkend zouden worden.

In het verlangen aan vruchteloze juridische discussies een einde te maken, zijn beide partijen overeengekomen een praktische oplossing te zoeken, welke het mogelijk zou maken de aanspraken van de crediteuren zonder onnodige formaliteiten te regelen.

De Duitse delegatie en de vertegenwoordigers van buitenlandse crediteuren zijn derhalve, onder handhaving van hun juridische standpunten het volgende overeengekomen:

(1) De Duitse debiteur verplicht zich de vordering van de crediteur volgens de nieuwe voorwaarden van de regeling te betalen ongeacht de door hem aan de Konversionskasse gedane betalingen, voor zover de crediteur

(a) van de Konversionskasse het bedrag, overeenkomende met het door de debiteur gestorte, niet werkelijk heeft ontvangen, of

(b) een betaling of prestatie van de Konversionskasse op grond van een betaling door de debiteur gedaan, heeft geweigerd, omdat de crediteur de betaling of prestatie niet als voldoening van de schuld wilde erkennen.

Bij effecten, waarop het „Bereinigungsgesetz für deutsche Auslandsbonds“ van toepassing is, zal deze regeling slechts betrekking hebben op die obligaties en coupons, welke erkend zijn op grond van die wet en eventuele over de toepassing van die wet gesloten overeenkomsten met het land van emissie, of waarvoor de crediteur volgens die wet een declaratoire beslissing (Feststellungsbescheid) heeft gekregen.

(2) De bedragen zullen uit de Duitse openbare kas aan de debiteuren worden vergoed.

(3) Voor de betalingen aan de Konversionskasse gedaan, welke niet vallen onder (1), is de debiteur van zijn schuld bevrijd.

II. Onder voorbehoud van de algemene bepalingen hierboven onder I bedoeld, wordt het volgende bepaald:

(a) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland verbindt zich de aansprakelijkheid voor de volledige betaling in de verschuldigde valuta's aan de buitenlandse crediteuren over te nemen voor die be-

dragen, die door debiteuren in het Saargebied in de Konversionskasse zijn gestort, en met betrekking tot welke de buitenlandse crediteuren noch betaling in buitenlandse valuta hebben ontvangen, noch op andere wijze zijn voldaan.

(b) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland verbindt zich de aansprakelijkheid voor de betaling in de verschuldigde valuta's aan de buitenlandse crediteuren over te nemen voor 60 % van die bedragen, die door debiteuren in Oostenrijk, Frankrijk, België en Luxemburg in de Konversionskasse zijn gestort en met betrekking tot welke de buitenlandse crediteuren noch betaling in buitenlandse valuta hebben ontvangen, noch op andere wijze zijn voldaan.

(c) De Bondsregering zal voor eind December 1952 met de vertegenwoordigers van buitenlandse crediteuren onderhandelingen beginnen met betrekking tot de uitvoering van deze verplichtingen.

BIJLAGE VI

Overeengekomen aanbevelingen voor het gebruik van geblokkeerde D. mark-tegoeden

Voor het gebruik van geblokkeerde D. mark-tegoeden zijn de volgende regelingen getroffen:

(1) Aan de buitenlandse crediteur van een „oorspronkelijk tegoed” in Duitse valuta is het toegestaan dit te gebruiken binnen het raam van de bepalingen, die op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze regeling in de Bondsrepubliek Duitsland en in Berlijn (West) van kracht zijn; bovendien heeft hij het recht een dergelijk tegoed over te dragen aan een andere persoon buiten Duitsland.

(2) De buitenlandse crediteur van een „verkregen tegoed” (erworbenes Guthaben) in Duitse valuta zal ook in de toekomst zijn tegoed aan een andere persoon buiten Duitsland mogen overdragen.

De buitenlandse crediteur van zulk een tegoed zal ook in de toekomst zijn tegoed in hoofdzaak mogen gebruiken voor investeringen op lange termijn in Duitsland.

(3) De bevoegde Duitse autoriteiten zullen die regelingen treffen, welke noodzakelijk zijn om beschikkingen over het tegoed in Duitse valuta in strijd met de wet te voorkomen en om andere misbruiken, die nadelig zijn voor de Duitse volkshuishouding of de gezamenlijke crediteuren, uit te sluiten. Een bepaald gebruik, dat op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze regeling op grond van een algemene vergunning is toegestaan, kan, teneinde de contrôle te verzekeren, afhankelijk worden gesteld van een speciale vergunning, zonder dat hierdoor de algemene mogelijkheden van gebruik worden beperkt.

(4) De bevoegde Duitse autoriteiten zullen er naar streven faciliteiten te verlenen voor het gebruik van geblokkeerde D. mark-tegoeden, voor zover de deviezenpositie zulks toelaat. Hun doel zal zijn de procedure voor het afgeven van vergunningen zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

(5) Voor het bespreken van algemene kwesties, die met het gebruik van geblokkeerde D. mark-tegoeden samenhangen, zal de Bondsregering een commissie van advies vormen, die zal bestaan uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de voornaamste crediteurlanden enerzijds en van de Bondsregering anderzijds.

BIJLAGE VII

Overeenkomst over verplichtingen in goudmark en Rijksmark met goud-clausule, die een specifiek buitenlands karakter dragen

De Duitse delegatie
voor buitenlandse schulden.
243-18 Del 39-2177/52

Aan de Voorzitter van de
Drie Mogendheden Commissie voor
Duitse schulden,
29, Chesham Place,
Londen, S.W. 1.

Londen, 21 November 1952.

Mijnheer de Voorzitter,

De onderhandelingen bedoeld in artikel V lid 3 van bijlage 4 en in artikel 6 van bijlage 6 bij het rapport van de Londense Schuldenconferentie en genoemd in de gemeenschappelijke brief van de heer Otto Niemeyer en de heer Hermann J. Abs aan de Drie Mogendheden Commissie voor Duitse schulden, waarbij de criteria voor het specifiek buitenlands karakter van verplichtingen in goudmark en Rijksmark met goud-clausule of goudoptie vastgelegd zouden worden, hebben plaatsgevonden in Londen van 21 October tot 21 November tussen de Duitse delegatie voor de buitenlandse schulden en een delegatie van vertegenwoordigers van Britse, Amerikaanse, Zwitserse en Nederlandse crediteuren.

Het doet ons genoegen U te kunnen mededelen, dat deze onderhandelingen op 21 November 1952 tot een schikking hebben geleid, welke werd vastgelegd in een overeenkomst, die vandaag is getekend. De Voorzitters van de beide delegaties hebben bij de ondertekening van de overeenkomst vier brieven, gedateerd 21 November

1952 uitgewisseld, welke tot doel hebben verschillende vraagpunten in verband met de overeenkomst duidelijk te maken, namelijk:

1. Briefwisseling betreffende de transfer van bedragen ter voldoening van vorderingen in goudmark met een specifiek buitenlands karakter.

2. Briefwisseling betreffende de uitlegging van de bepaling over het „Treuhandvertrag”.

3. Briefwisseling betreffende een kwestie van interpretatie verband houdende met de 40ste Uitvoeringsverordening van de Wet op de munthervorming (Umstellungsgesetz).

4. Briefwisseling betreffende een voorbehoud door de crediteuren gemaakt met betrekking tot de omzetting van vorderingen op secundaire debiteuren en de mogelijkheid dit voorbehoud in te trekken.

Wij hebben de eer U een copie voor te leggen van de door ons ondertekende tekst van de overeenkomst, in het Duits en Engels, en van de vier briefwisselingen, eveneens in het Duits en Engels, met het verzoek deze zo spoedig mogelijk goed te keuren. Wij zouden U erkentelijk zijn, indien de overeenkomst evenals de vier briefwisselingen als onderbijlagen bij de Bijlagen I, II en IV van de Schuldenovereenkomst gevoegd zouden kunnen worden.

Met de meeste hoogachting enz.

(w.g.) Hermann J. ABS

Hoofd van de Duitse delegatie voor de
buitenlandse schulden.

(w.g.) N. LEGGETT

Voorzitter van de Onderhandelingscommissie B
van de Conferentie over de Duitse buitenlandse
schulden.

Opmerking:

1. *De ondertekenaars van de vorenstaande brief zijn overeengekomen, dat deze stukken thans Bijlage VII van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden zullen worden; het in de laatste alinea van de brief uitgesproken verzoek, deze stukken als onderbijlagen te voegen bij de Bijlagen I, II en IV van de Overeenkomst is hiermede vervallen.*

2. *De in de slotalinea van de vorenstaande brief bedoelde briefwisseling is thans samengevat en als onderbijlage bij de Bijlage VII gevoegd.*

Overeenkomst over verplichtingen in goudmark en Rijksmark met goud-clausule, die een specifiek buitenlands karakter dragen

Londen, 21 November 1952.

Op grond van het voorbehoud, gemaakt in artikel V, lid 3, van bijlage 4 en in artikel 6 van bijlage 6 bij het rapport van de Londense schuldenconferentie, alsmede op grond van het gemeenschappelijk schrijven van de leiders van de Duitse delegatie de heer Hermann J. Abs en de heer Otto Niemeyer aan de Drie Mogendheden Commissie voor de Duitse schulden van 19 November 1952, betreffende leningen in goudmark van Duitse gemeenten, wordt het volgende overeengekomen:

I. Van de navolgende vorderingen en rechten wordt erkend, dat zij een specifiek buitenlands karakter in de zin van de vorenbedoelde bepalingen hebben.

1. Vorderingen uitgedrukt in goudmark of Rijksmark met goud-clausule of goudoptie uit hoofde van door binnenlandse debiteuren in het buitenland uitgegeven of geplaatste obligaties,

(a) wanneer zij een lening vormen, waarvan de voorwaarden uitwijzen, dat zij uitsluitend was bestemd voor plaatsing, verkoop of verhandeling in het buitenland. Wanneer de rente van een obligatie vrijgesteld is van belasting op kapitaalopbrengsten, dan wordt de obligatie beschouwd een gedeelte te vormen van een lening, welke uitsluitend bestemd was voor plaatsing, verkoop of verhandeling in het buitenland; of

(b) wanneer zij blijkens de tekst van de obligaties uitsluitend in het buitenland betaalbaar zijn.

Als lening in de zin van de letters (a) en (b) geldt ook een gedeelte van een lening, hetwelk zich door een bijzondere aanduiding of bijzondere behandeling in Duitsland met betrekking tot belasting en notering van het overige deel van de lening onderscheidt, behalve wanneer de tot dit deel van de lening behorende obligaties vóór 1 September 1939 officieel waren genoteerd op een Duitse beurs.

2. Vorderingen uitgedrukt in goudmark of in Rijksmark met goud-clausule of goudoptie uit hoofde van andere door binnenlandse debiteuren in het buitenland opgenomen leningen of credieten in verband met het kapitaalverkeer, met inbegrip van vorderingen van dit soort, die door hypotheek gedekt zijn, wanneer

(a) in de oorspronkelijke, schriftelijke voorwaarden van de schuld uitdrukkelijk was vastgelegd, dat deze in het buitenland betaalbaar is, een buitenlandse rechterlijke instantie bevoegd is of buitenlands recht van toepassing is, en wanneer

(b) het equivalent, voor zover de schuld na 31 Juli 1931 werd aangegaan, in buitenlandse valuta, vrije Rijksmark of goud beschik-

baar is gesteld of afkomstig is uit een geblokkeerde Rijksmark-rekening, waarop terugbetalingen op een lening in goudmark of vreemde valuta, door het buitenland vóór 31 Juli 1931 verstrekt, waren gecrediteerd, voor zover de buitenlandse crediteur de bedragen, onttrokken aan de geblokkeerde Rijksmark-rekening, met goedkeuring van de bevoegde Duitse deviezeninstanties, opnieuw heeft uitgeleend aan een andere Duitse debiteur, onder voorwaarde van een goud- of goudoptieclausule.

Een lening of crediet wordt ook geacht in het buitenland te zijn opgenomen, wanneer het de debiteur, toen hij de schuld aanging, bekend was, dat de Duitse crediteur op grond van een „Treuhand-vertrag” uitsluitend als de trustee van een geldgever in het buitenland optrad. Een lening of een crediet, dat bij de buitenlandse trustee van een Duitse geldgever is opgenomen, wordt geacht niet in het buitenland te zijn opgenomen.

II. Tot de vorderingen en rechten hierboven onder I bedoeld behoren niet vorderingen van buitenlandse credietinstellingen en verzekeringsmaatschappijen, die volgens Duits recht een conversierekening moesten aanhouden, onder voorbehoud dat de vorderingen op deze rekening als activa opgenomen behoorden te worden.

III. ¹⁾ Ten aanzien van zekerheden op onroerend goed (Hypotheken, Grundschulden und Rentenschulden), die op 20 Juni 1948 waren gesteld ter verzekering van de in deze overeenkomst bedoelde persoonlijke vorderingen van een buitenlandse crediteur, blijft het, behoudens de volgende bepalingen, bij de oorspronkelijke omzetting, welke op grond van de Wet op de munthervorming (Umstellungsgesetz) met inbegrip van de daarbij behorende 40ste Uitvoeringsverordening heeft plaats gevonden.

In die gevallen, waarin zulk een zekerheid op onroerend goed, volgens deze voorschriften, in een andere verhouding als 1 : 1 is omgezet, zal de zakelijke zekerheid van de crediteur in de vorm van zekerheid op onroerend goed tot hetzelfde nominale bedrag als de zekerheid op onroerend goed te zijnen gunste op 20 Juni 1948, onder aftrek van eventuele verminderingen sindsdien, hersteld worden in dezelfde rang, voor zover dit mogelijk is zonder aantasting van door derden in het tijdvak van 21 Juni 1948 tot 15 Juli 1952 verworven zakelijke rechten. Voor zover in het genoemde tijdvak derden zakelijke rechten hebben verworven, gelden de volgende beginselen, ten aanzien waarvan is overeengekomen, dat zij in details in de Duitse wetgeving zullen worden uitgewerkt:

(a) Als het onroerend goed van eigenaar is veranderd, wordt de aldus verdwenen zekerheid van de crediteur slechts in zoverre door

¹⁾ Deze tekst is op 12 Februari 1953 in onderling overleg tussen partijen aldus vastgesteld.

een hypotheek hersteld, als de heffing wegens winst op hypotheeken (Hypothekengewinnabgabe) wordt verminderd.

(b) Wanneer een derde een ander zakelijk recht op het onroerend goed heeft verkregen, wordt de aldus verdwenen zekerheid van de crediteur slechts door een in rang op het eerstbedoelde zakelijk recht volgende hypotheek vervangen. Wordt echter de heffing wegens winst op hypotheeken (Hypothekengewinnabgabe) verminderd, dan treedt de crediteur, voor zover deze vermindering de derde ten goede komt, in diens rang.

(c) De crediteur, die een vordering met een specifiek buitenlands karakter heeft, zal recht van verhaal krijgen op een vordering tot schadevergoeding, die aan de debiteur mocht worden toegekend, voor zover de zakelijke zekerheid van de crediteur niet in de oorspronkelijke rang of tot het volle bedrag van de door zekerheid gedekte vordering kan worden hersteld.

(d) In gevallen, waarin de crediteur geen zekerheid kan worden gegeven welke, wat het bedrag betreft, overeenkomt met de vroegere zekerheid, zal de debiteur in staat worden gesteld de vordering ten laste van de openbare kas te voldoen, voor zover deze vordering, als gevolg van de onmogelijkheid de vroegere zekerheid te herstellen, niet uit de gestelde zekerheden kan worden voldaan.

Overeengekomen is, dat voor Berlijn (West) een overeenkomstige regeling, aangepast aan de bijzondere kenmerken van het daar geldende recht, zal worden getroffen, zonder dat daardoor de bestaande rechten van de crediteuren of hun hierboven vastgestelde rechten worden verminderd.

IV. In elk geval zal voor het specifiek buitenlands karakter een vereiste zijn, dat de vorderingen op 1 Januari 1945 toekwamen aan een persoon, die op dat tijdstip de nationaliteit van een crediteurland bezat of op dat tijdstip, zonder de Duitse nationaliteit te bezitten, in een crediteurland woonachtig was. Voor zover een vordering of een zekerheid voor een vordering op dat tijdstip aan een trustee toekwam, is de maatstaf niet de persoon van de trustee, doch de persoon van de opdrachtgever. Een rechtspersoon wordt geacht in de zin van de vorenbedoelde bepalingen de nationaliteit te bezitten van het land, volgens welks wetten zij is opgericht.

V. De vertegenwoordigers van crediteuren hebben verzocht de vorderingen, met inbegrip van hypotheeken, van buitenlandse crediteuren tegen secundaire debiteuren [in de zin van Artikel 15 lid (8) van de Wet op de munthervorming (Umstellungsgesetz) zoals dit luidt in de nieuwe bewoordingen volgens de AHK-wet Nr. 46 (Amtsblatt 1951 Nr. 46 S. 756) — zonder beperking echter tot onderdanen van de Verenigde Naties], voor zover deze vorderingen of zekerheden in goudmark of in Rijksmark met goud-clausule of goudoptie luiden,

te beschouwen als hebbende een specifiek buitenlands karakter en om te zetten in de verhouding van 1 goudmark of 1 Rijksmark met goud-clausule = 1 Duitse mark. Hierop heeft de Duitse delegatie geantwoord, dat deze vorderingen en hypotheeken moeten worden bezien vanuit het gezichtspunt van de zekerheid, welke de primaire Duitse debiteur zou moeten voorstellen in een aanbod volgens de Londense Schuldenovereenkomst.

Overeengekomen is, dat deze kwestie zou blijven rusten totdat de aangelegenheid van zekerheid voor de individuele verplichtingen van primaire debiteuren tot klaarheid is gebracht. De vertegenwoordigers van crediteuren behielden zich echter het recht voor, een definitieve regeling van de omzetting der verplichtingen van secundaire debiteuren in de verhouding van 1 goudmark of 1 Rijksmark met goud-clausule = 1 Duitse mark te verlangen, voor het geval de zekerheden aangeboden door de Duitse primaire debiteur in een bijzonder geval niet voldoende zouden zijn.

(w.g.) Hermann J. ABS

Hoofd van de Duitse delegatie voor
de buitenlandse schulden.

(w.g.) N. LEGGETT

Voorzitter van de Onderhandelingscommissie B
van de Conferentie over
de Duitse buitenlandse schulden.

BIJLAGE VIIa

Overeengekomen regelingen ter opheldering van verschillende kwesties samenhangende met Bijlage VII

Aan de Voorzitter van de Drie Mogendheden Commissie
voor Duitse schulden,
29, Chesham Place,
Londen, S.W. 1.

Londen, 9 Februari 1953.

Mijnheer de Voorzitter,

Wij refereren aan onze brief van 21 November 1952, waarbij vier briefwisselingen waren gevoegd, bestemd om verschillende kwesties op te helderen in verband met de overeenkomst van 21 November 1952 over verplichtingen in goudmark en Rijksmark met goud-clausule, die een specifiek buitenlands karakter dragen.

Voorgesteld werd om ter vereenvoudiging deze vier briefwisselingen in een enkel document samen te vatten, hetwelk bij de bovengenoemde overeenkomst van 21 November 1952 gevoegd zou wor-

den. Wij zijn het thans eens geworden over de tekst van deze bijlage en wij hebben de eer U deze in het Engels en Duits te zenden, met het verzoek haar als bijlage bij de bedoelde overeenkomst te voegen.

Met de meeste hoogachting enz.

(w.g.) Hermann J. ABS

Hoofd van de Duitse delegatie voor de
Buitenlandse schulden.

(w.g.) N. J. F. LEGGETT

Voorzitter van de Onderhandelingscommissie B
van de Conferentie over de Duitse buitenlandse
schulden.

Bijlage bij de Overeenkomst van 21 November 1952 over verplichtingen in goudmark en Rijksmark met goud-clausule

De navolgende bepalingen zullen een bijlage bij de Overeenkomst van 21 November 1952 vormen:

1. Bevestigd wordt, dat de transfer van bedragen, welke verschuldigd zijn voor de betaling van vorderingen luidende in goudmark of Rijksmark met goud-clausule of goudoptie volgens de bijlagen 3 en 4 van het rapport van de Conferentie over de Duitse buitenlandse schulden, zo behandeld moet worden, alsof deze bedragen moesten worden betaald in een niet-Duitse valuta in het buitenland overeenkomstig Artikel 11 lid 1 letter (a) van het ontwerp voor de Inter-gouvernementele Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden.

2. Overeengekomen is, dat het bestaan van een „Treuhandvertrag”, als bedoeld in de laatste alinea van artikel 1, 2, van de Overeenkomst van 21 November 1952, niet alleen door een contract of door brieven, die betrekking hebben op de „Treuhandschaft”, bewezen kan worden, doch ook door de behandeling, welke een buitenlandse geldgever als crediteur jaren achtereen van de bevoegde Duitse instanties, welke de deviezencontrole moesten handhaven, heeft onderhouden.

3. Overeengekomen is, dat bij hypotheken (i.e. alle zekerheid op onroerend goed), die als zekerheid dienen voor vorderingen luidende in niet-Duitse valuta, welke omgezet worden in de verhouding van 1 Duitse mark = 1 Rijksmark of 1 Rijksmark met goud-clausule of goudoptie overeenkomstig artikel 1, lid 2, cijfers 1, 2 en 5 van de 40ste Uitvoeringsverordening van de Wet op de munthervorming, deze omzetting definitief is; om deze reden is dit geval niet begrepen onder de Overeenkomst van 21 November 1952.

4. Bij artikel V van de Overeenkomst van 21 November 1952 hebben de crediteuren zich het recht voorbehouden, ten aanzien van hun vorderingen (met inbegrip van zekerheid op onroerend goed) op secundaire debiteuren een definitieve regeling te verlangen van de omzetting in de verhouding van 1 Duitse mark = 1 goudmark of 1 Rijksmark met goud-clausule of goudoptie, voor het geval dat de door een bepaalde Duitse primaire debiteur aangeboden zekerheid ter regeling van zijn verplichting door de crediteur als onvoldoende wordt beschouwd. In dit verband zal de Voorzitter van de Duitse schulden-delegatie, de heer Hermann J. Abs, trachten de respectievelijke primaire debiteuren te bewegen onmiddellijk aan hun buitenlandse crediteuren voorstellen voor een regeling te doen, die, wanneer zij aangenomen worden, de crediteuren in een positie zullen brengen, welke in generlei opzicht ongunstiger is dan hun tegenwoordige positie, zoals deze is bepaald in de 40ste Uitvoeringsverordening van de Wet op de munthervorming. Wanneer een dergelijk aanbod wordt gedaan en aangenomen, zal worden overwogen, dat de crediteuren het door hen in het genoemde artikel V gemaakte voorbehoud terugnemen, voor zover dit betreft de omzetting van hun vorderingen tegen secundaire debiteuren.

Het bedoelde voorbehoud heeft weliswaar strikt genomen slechts betrekking op crediteuren, die onder de 40ste Uitvoeringsverordening van de Wet op de munthervorming en onder artikel 15 van deze Wet (volgens de bij de Wet 46 gewijzigde tekst) vallen, d.w.z. op onderdanen van de Verenigde Naties, doch men is het er over eens, dat dit voorbehoud volgens het principe van non-discriminatie en gelijke behandeling van alle crediteuren, ook moet gelden voor vorderingen tegen secundaire debiteuren van crediteuren, die geen onderdaan van de Verenigde Naties zijn.

BIJLAGE VIII

Overeengekomen interpretatie van Artikel 5, lid 2, van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden

Artikel 5 lid 2 van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden mag niet zo uitgelegd worden, als zouden daardoor rechten volgens de in de Bondsrepubliek Duitsland geldende wetsvoorschriften of rechten, welke op overeenkomsten berusten, die vóór de ondertekening van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden getekend zijn door de Bondsrepubliek Duitsland en een van de andere partijen van de laatstbedoelde Overeenkomst, worden aangetast.

BIJLAGE IX

**Statuut voor het Tribunaal van Arbitrage voor de Overeenkomst
nopens Duitse buitenlandse schulden**

Artikel 1

(1) Het Tribunaal van Arbitrage voor de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden (hierna genoemd Tribunaal van Arbitrage) bestaat uit acht permanente leden, welke als volgt worden benoemd:

- (a) drie leden door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland;
- (b) één lid door de Regering van de Franse Republiek;
- (c) één lid door de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland;
- (d) één lid door de Regering van de Verenigde Staten van Amerika;
- (e) een voorzitter en een vice-voorzitter, die benoemd zullen worden gemeenschappelijk door de regeringen die gerechtigd zijn de andere permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage te benoemen. Indien deze regeringen niet binnen vier maanden na het in werking treden van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden (hierna genoemd Overeenkomst) het eens worden over de benoeming van de voorzitter en vice-voorzitter of van een van beiden, zal de President van het Internationale Gerechtshof de benoeming of de benoemingen doen op verzoek van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland op grond van de haar hierbij door de Partijen bij de Overeenkomst verleende machtiging.

(2) Wanneer een Partij bij de Overeenkomst, met uitzondering van de in lid 1 van dit Artikel genoemde regeringen, partij is in een procedure voor het Tribunaal van Arbitrage, is deze Partij gerechtigd voor deze procedure een supplementair lid te benoemen. Wanneer meer dan één Partij bij deze Overeenkomst dit recht zou hebben, wordt dit lid door hen gemeenschappelijk benoemd.

(3) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland is gerechtigd een supplementair lid te benoemen voor die procedures, waaraan een volgens lid 2 van dit Artikel benoemd supplementair lid deelneemt.

(4) Van de eerste benoemingen van de permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage moet binnen twee maanden na het in werking treden van de Overeenkomst aan de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland mededeling worden gedaan. Van de benoemingen ter vervulling van vacatures moet binnen één maand na het ontstaan daarvan mededeling worden gedaan.

(5) Partijen bij de Overeenkomst, die een supplementair lid volgens lid 2 van dit Artikel benoemen, moeten de benoeming aan het

Tribunaal van Arbitrage mededelen binnen één maand, nadat de procedure, in verband waarmede de benoeming plaats vindt, bij het Tribunaal aanhangig is gemaakt. Wanneer de benoeming van zulk een supplementair lid niet binnen dit tijdvak aan het Tribunaal van Arbitrage is medegedeeld, zal de procedure worden gevoerd, zonder dat daaraan supplementaire leden medewerken.

(6) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zal de benoeming van een supplementair lid, volgens lid 3 van dit Artikel, aan het Tribunaal van Arbitrage mededelen binnen één maand gerekend vanaf de dag, waarop de mededeling over de benoeming van een supplementair lid, volgens lid 2 van dit Artikel, door het Tribunaal van Arbitrage is ontvangen. Wanneer de benoeming van zulk een supplementair lid niet binnen dit tijdvak aan het Tribunaal van Arbitrage is medegedeeld, zal de procedure worden gevoerd, zonder dat dit supplementaire lid daaraan medewerkt.

Artikel 2

(1) De permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage worden voor vijf jaar benoemd. Zij kunnen eenmaal of meerdere malen voor vijf jaar worden herbenoemd.

(2) Wanneer de voorzitter of vice-voorzitter komt te overlijden, zijn functie neerlegt of verhinderd is zijn functie uit te oefenen, zal de opvolger door de regering, die gerechtigd zijn de andere permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage te benoemen, gemeenschappelijk benoemd worden. Indien deze regeringen niet binnen één maand na het vacant worden van de zetel het over de opvolger eens zijn geworden, zal de President van het Internationale Gerechtshof worden verzocht de benoeming te doen overeenkomstig Artikel 1 lid 1 letter (e) van dit Statuut.

(3) Wanneer een ander permanent lid als de voorzitter of vice-voorzitter komt te overlijden, zijn functie neerlegt of verhinderd is zijn functie uit te oefenen, zal de regering, die dit lid benoemd heeft, binnen twee maanden na het vacant worden van de zetel een opvolger benoemen, die de functie zal uitoefenen gedurende de rest van de tijd, waarvoor het lid, dat hij vervangt, was benoemd.

(4) Wanneer een permanent lid tijdelijk niet in staat is aan de zittingen van het Tribunaal van Arbitrage deel te nemen, kan de regering, die dit lid heeft benoemd, een plaatsvervanger benoemen om hem gedurende zijn afwezigheid te vervangen.

(5) Indien de ambtsperiode van een permanent lid verstreken is, of deze zijn functie neerlegt, moet hij toch tot de benoeming van zijn opvolger de plichten verbonden aan zijn functie blijven uitoefenen. Ook na deze benoeming moet het uitgetreden lid zijn taak ten aanzien van lopende procedures, waaraan hij heeft medegewerkt, blijven uit-

oefenen, totdat deze definitief zijn afgedaan, tenzij de voorzitter van het Tribunaal van Arbitrage een andere regeling treft.

(6) Permanente leden kunnen vóór de afloop van de termijn, voor welke zij in functie zijn, alleen van hun functie worden ontheven nadat terzake overeenstemming tussen de in Artikel 1 lid 1 van dit Statuut genoemde regeringen is bereikt; ten aanzien van leden, die door de President van het Internationale Gerechtshof zijn benoemd, is daarenboven diens toestemming nodig.

Artikel 3

(1) Alle leden van het Tribunaal van Arbitrage moeten voldoen aan de vereisten, welke in hun land worden gesteld voor de uitoefening van hoge rechterlijke ambten of juristen zijn of andere deskundigen met erkende bekwaamheid op het gebied van het internationale recht.

(2) De leden van het Tribunaal van Arbitrage mogen van geen enkele regering instructies vragen of aanvaarden. Zij mogen noch werk doen, dat met de juiste vervulling van hun plichten onverenigbaar is, noch mogen zij medewerken aan de beslissing in een zaak, waarbij zij vroeger in een andere hoedanigheid betrokken waren of waarbij zij een direct belang hebben.

(3) (a) Gedurende en na hun ambtsperiode zullen de leden van het Tribunaal van Arbitrage, die niet van Duitse nationaliteit zijn, niet onderworpen zijn aan eventuele gerechtelijke vervolging voor handelingen, die zij in de uitoefening van hun functie hebben verricht. Leden van het Tribunaal van Arbitrage, die wel van Duitse nationaliteit zijn, zullen in zoverre niet onderworpen zijn aan eventuele gerechtelijke vervolging voor handelingen, die zij in de uitoefening van hun functie hebben verricht, als dit het geval is ten aanzien van rechters, die zitting hebben in Duitse rechtbanken in de Bondsrepubliek Duitsland.

(b) De leden van het Tribunaal van Arbitrage, die niet van Duitse nationaliteit zijn, genieten binnen het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland dezelfde voorrechten en immuniteiten als aan de leden van de diplomatieke missies toekomen.

Artikel 4

(1) Het Tribunaal van Arbitrage behandelt in plenaire zitting de aanhangige zaken. Aan de plenaire zittingen nemen in principe alle permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage deel alsmede de supplementaire leden, die voor het geschil in kwestie of voor de aan het Tribunaal van Arbitrage voorgelegde aangelegenheid zijn benoemd; de voorzitter en de vice-voorzitter mogen echter niet gelijktijdig aan de zitting deelnemen. Het Tribunaal van Arbitrage mag een

beslissing nemen, wanneer minstens vijf leden aanwezig zijn. Een plenaire zitting zal bestaan uit:

- (a) de voorzitter of, bij zijn afwezigheid, de vice-voorzitter;
 - (b) een gelijk aantal permanente leden, die door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zijn benoemd, en die door andere Partijen bij de Overeenkomst zijn benoemd;
 - (c) de supplementaire leden, die gerechtigd zijn aan de zitting deel te nemen.
- (2) Bij afwezigheid van de voorzitter neemt de vice-voorzitter zijn bevoegdheden en plichten waar.

Artikel 5

De zetel van het Tribunaal van Arbitrage is in de Bondsrepubliek Duitsland gelegen; de plaats van de zetel zal nog worden bepaald in een aanvullende administratieve overeenkomst, welke tussen de regeringen, die gerechtigd zijn de permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage te benoemen, zal worden afgesloten.

Artikel 6

Het Tribunaal van Arbitrage zal voor de interpretatie van de Overeenkomst en de Bijlagen de algemeen erkende regels van internationaal recht toepassen.

Artikel 7

(1) (a) De officiële talen van het Tribunaal van Arbitrage zijn Engels, Frans en Duits. De voorzitter kan echter met toestemming van de partijen bepalen, dat in een bepaald geval bij een procedure slechts één of twee der genoemde talen zullen worden gebruikt.

(b) De beslissingen van het Tribunaal van Arbitrage zullen in de drie talen worden gegeven.

(2) De regeringen worden in hun kwaliteit van partijen in een procedure voor het Tribunaal van Arbitrage vertegenwoordigd door gemachtigden, die kunnen worden bijgestaan door advocaten.

(3) De procedure bestaat uit een schriftelijk en een mondeling gedeelte. Van de mondelinge behandeling kan op verzoek van de partijen in de procedure worden afgezien.

(4) Het Tribunaal van Arbitrage beslist met meerderheid van stemmen. De uitspraken worden schriftelijk gegeven; zij bevatten een uiteenzetting van de feiten en de gronden voor de beslissing, alsmede eventueel de afwijkende mening van een lid.

Artikel 8

(1) De salarissen en toelagen van de voorzitter en de vice-voorzitter worden voor de helft betaald door de Regering van de Bonds-

republiek Duitsland en voor de andere helft voor gelijke delen door de andere regeringen, die gerechtigd zijn permanente leden te benoemen.

(2) De salarissen en toelagen van de andere leden van het Tribunaal van Arbitrage worden betaald door de regering, die het lid benoemd heeft; wanneer verschillende regeringen een lid gemeenschappelijk hebben benoemd, dragen zij gelijkelijk bij in de kosten.

(3) De middelen noodzakelijk ter dekking van de overige kosten van het Tribunaal van Arbitrage zullen door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland worden verschaft.

(4) De administratie en de accommodatie van het Tribunaal van Arbitrage alsmede de aanstelling en salariëring van het personeel worden in een aanvullende administratieve overeenkomst geregeld, welke tussen de regeringen, die gerechtigd zijn de permanente leden van het Tribunaal te benoemen, zal worden afgesloten.

Artikel 9

Het Tribunaal van Arbitrage stelt zelf zijn procesgang vast, die in overeenstemming moet zijn met de bepalingen van dit Statuut en van de Overeenkomst.

BIJLAGE X

Statuut voor de Gemengde Commissie

Artikel 1

(1) De Gemengde Commissie (hierna genoemd commissie) voor de interpretatie van Bijlage IV van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden (hierna genoemd Overeenkomst) bestaat uit de 8 permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage, opgericht volgens Artikel 28 van de Overeenkomst, en de supplementaire leden, die van geval tot geval volgens de leden 2 en 3 van dit artikel worden benoemd; elke regering, die een permanent lid voor het Tribunaal van Arbitrage heeft benoemd, mag echter in plaats van dit permanente lid een andere persoon in de commissie benoemen. (De leden van de commissie, die permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage zijn, of die in de commissie in plaats van permanente leden van het Tribunaal worden benoemd, worden hierna aangeduid met „permanente leden van de commissie”.)

(2) Wanneer de regering van een crediteurland, dat niet tot benoeming van permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage gerechtigd is, of een persoon, die de nationaliteit van dat land bezit of daar gevestigd is, partij is in een procedure voor de commissie, dan heeft die regering het recht een supplementair lid voor deze proce-

dure te benoemen. Komen meerdere regeringen voor dit recht in aanmerking, dan kunnen zij gemeenschappelijk een supplementair lid benoemen.

(3) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland is gerechtigd een supplementair lid te benoemen voor procedures, waaraan een volgens lid 2 van dit artikel benoemd supplementair lid deelneemt.

(4) Van de benoeming van een permanent lid van de commissie, dat in plaats van een permanent lid van het Tribunaal van Arbitrage wordt benoemd, moet binnen 2 maanden na het in werking treden van deze Overeenkomst aan de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland mededeling worden gedaan. Van benoemingen ter vervulling van vacatures van leden, die volgens de bepalingen van dit lid zijn benoemd, moet binnen een maand na het ontstaan van de vacatures mededeling worden gedaan.

(5) Partijen bij de Overeenkomst, die een supplementair lid volgens lid 2 van dit artikel benoemen, moeten de benoeming aan de commissie mededelen binnen 1 maand, nadat de procedure, in verband waarmee de benoeming plaats heeft, bij haar aanhangig is gemaakt. Wanneer de benoeming van zulk een supplementair lid niet binnen dit tijdvak is medegedeeld, zal de procedure worden gevoerd zonder dat daaraan supplementaire leden medewerken.

(6) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zal de benoeming van een supplementair lid volgens lid 3 van dit artikel aan de commissie mededelen binnen 1 maand, gerekend vanaf de dag, waarop de mededeling over de benoeming van een supplementair lid volgens lid 2 van dit artikel bij de commissie is binnengekomen. Wanneer de benoeming van zulk een supplementair lid niet binnen dit tijdvak aan de commissie is medegedeeld, zal de procedure worden gevoerd zonder dat dit supplementaire lid daaraan medewerkt.

Artikel 2

Voor de permanente leden van de commissie gelden met betrekking tot de duur van de functie, herbenoeming, benoeming van opvolgers en plaatsvervangers, uitoefening van de functie na bedanken of afloop van de ambtsperiode en ontheffing, dezelfde bepalingen, als gelden voor permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage volgens Artikel 2 van het Statuut voor het Tribunaal (Bijlage IX van de Overeenkomst).

Artikel 3

(1) Alle leden van de commissie moeten voldoen aan de vereisten, die in hun land worden gesteld voor de uitoefening van hoge rechterlijke ambten, of juristen zijn of andere deskundigen met erkende bekwaamheid op het gebied van het internationale recht.

(2) De leden van de commissie mogen van geen enkele regering instructies vragen of aanvaarden. Zij mogen noch werk doen, dat met de juiste vervulling van hun plichten onverenigbaar is, noch mogen zij medewerken aan de beslissing in een zaak, waarbij zij vroeger in een andere hoedanigheid betrokken waren of waarbij zij een direct belang hebben.

(3) (a) Gedurende en na hun ambtsperiode zullen de leden van de commissie, die niet van Duitse nationaliteit zijn, niet onderworpen zijn aan eventuele gerechtelijke vervolging voor handelingen, welke zij in de uitoefening van hun functie hebben verricht. Leden van de commissie die wel van Duitse nationaliteit zijn, zullen in zoverre niet onderworpen zijn aan eventuele gerechtelijke vervolging voor handelingen, die zij in de uitoefening van hun functie hebben verricht, als zulks het geval is ten aanzien van rechters, die zitting hebben in Duitse rechtbanken in de Bondsrepubliek Duitsland.

(b) De leden van de commissie, die niet van Duitse nationaliteit zijn, genieten binnen het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland dezelfde voorrechten en immuniteiten als aan leden van diplomatieke missies toekomen.

Artikel 4

De bij de commissie aanhangige zaken worden behandeld door 3 permanente leden en de supplementaire leden, indien deze voor de procedure zijn benoemd. De volgende permanente leden van de commissie werken in een procedure mede:

(a) Een voorzitter, die is hetzij de voorzitter van het Tribunaal van Arbitrage, hetzij, bij zijn afwezigheid of ingevolge zijn instructies, de vice-voorzitter van het Tribunaal;

(b) Een lid, dat door de voorzitter wordt benoemd uit de door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland benoemde permanente leden van de commissie;

(c) Een lid, dat door de voorzitter wordt benoemd uit de andere permanente leden van de commissie; echter moet in procedures waarbij een der partijen is

(i) een regering van een crediteurland, dat het recht heeft een permanent lid te benoemen, of

(ii) een persoon, die onderdaan is van zulk een land of daar gevestigd is,

het permanente lid, benoemd door de regering van dat land, medewerken. Indien volgens deze bepaling meer dan één permanent lid het recht zou hebben om mede te werken, bepaalt de voorzitter wie van hen zitting zal nemen.

Artikel 5

De commissie heeft haar zetel in dezelfde plaats als het Tribunaal van Arbitrage.

Artikel 6

De commissie zal voor de interpretatie van Bijlage IV van de Overeenkomst de algemeen erkende regels van internationaal recht toepassen.

Artikel 7

(1) (a) De officiële talen van de commissie zijn Engels, Frans en Duits. De voorzitter kan echter met toestemming van de partijen bepalen, dat in een bepaald geval bij een procedure slechts een of twee der genoemde talen zullen worden gebruikt.

(b) De beslissingen van de commissie zullen in de drie talen worden gegeven.

(2) De regeringen worden in hun kwaliteit van partijen in een procedure voor de commissie vertegenwoordigd door gemachtigden, die kunnen worden bijgestaan door advocaten. Particuliere personen kunnen zich door een advocaat laten vertegenwoordigen.

(3) De procedure bestaat uit een schriftelijk en een mondeling gedeelte; van de mondelinge behandeling kan op verzoek van de partijen in de procedure worden afgezien.

(4) De commissie beslist met meerderheid van stemmen. De uitspraken worden schriftelijk gegeven; zij bevatten een uiteenzetting van de feiten en de gronden voor de beslissing, alsmede eventueel de afwijkende mening van een lid.

(5) De commissie kan in elke voor haar aanhangige procedure een kwestie, die naar haar mening voor de interpretatie van Bijlage IV van de Overeenkomst van principiële betekenis is, aan het Tribunaal van Arbitrage ter beslissing voorleggen. In dat geval zal de commissie de procedure schorsen, tot het Tribunaal van Arbitrage zijn beslissing heeft gegeven.

(6) Wanneer een Partij bij de Overeenkomst van een uitspraak van de commissie overeenkomstig Artikel 31 lid 7 van de Overeenkomst in hoger beroep gaat bij het Tribunaal van Arbitrage, moet zij hiervan aan de commissie schriftelijk mededeling doen.

(7) Voorzover de commissie niet anders bepaalt, draagt elke partij in een procedure haar eigen kosten.

Artikel 8

(1) De salarissen en toelagen van een permanent lid van de commissie, dat in plaats van een permanent lid van het Tribunaal van Arbitrage in de commissie is benoemd, zullen, evenals die van de supplementaire leden, worden betaald door de regeringen, die de desbetreffende leden hebben benoemd.

(2) Voor de kosten, die van de partijen bij de procedure worden gevorderd, zal een tarief worden vastgesteld bij een aanvullende

administratieve overeenkomst, welke tussen de regeringen, die gerechtigd zijn permanente leden van het Tribunaal van Arbitrage te benoemen, zal worden afgesloten.

(3) Andere kosten van de commissie, die niet door dit tarief worden gedekt, worden door de Bondsrepubliek Duitsland gedragen.

(4) De commissie zal met betrekking tot haar administratie, accommodatie en personeel gebruik maken van de administratieve outillage van het Tribunaal van Arbitrage. Andere speciale administratieve maatregelen voor de commissie zullen in de aanvullende administratieve overeenkomst, bedoeld in lid 2 van dit artikel, worden geregeld.

Artikel 9

De commissie stelt zelf haar procesgang vast, die in overeenstemming moet zijn met de bepalingen van dit Statuut en van de Overeenkomst.

AANHANGSEL A

Briefwisseling, waarin is neergelegd de overeenkomst van 6 Maart 1951 tussen de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika enerzijds en de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland anderzijds

A

Schrijven van de Bondskanselier aan de Geallieerde Hoge Commissie

Bonn, 6 Maart 1951.

Mijnheer de Hoge Commissaris,

Ik heb de eer U in antwoord op Uw schrijven van 23 October 1950 — AGSEC (50) 2339 — het volgende mede te delen:

I

De Bondsrepubliek bevestigt hierbij, dat zij aansprakelijk is voor de buitenlandse vooroorlogse schulden van het Duitse Rijk, met inbegrip van die schulden van andere overheidslichamen, die later tot verplichtingen van het Rijk worden verklaard, alsmede voor de renten en andere kosten van obligaties van de Oostenrijkse Regering, voorzover dergelijke renten en kosten na 12 Maart 1938 en voor 8 Mei 1945 verschuldigd zijn geworden.

De Bondsregering gaat er van uit, dat bij de vaststelling van de wijze waarop en de mate waarin de Bondsrepubliek aan deze verplicht-

tingen moet voldoen, rekening zal worden gehouden met de algemene toestand van de Bondsrepubliek en in het bijzonder met de gevolgen van de territoriale beperking van haar jurisdictie en met haar betalingscapaciteit.

II

De Bondsregering erkent hierbij in principe de schulden uit hoofde van de aan Duitsland sedert 8 Mei 1945 verleende economische hulp, voorzover de aansprakelijkheid hiervoor niet reeds is erkend in de overeenkomst inzake economische samenwerking, gesloten op 15 December 1949 tussen de Bondsrepubliek en de Verenigde Staten van Amerika, of de Bondsrepubliek niet reeds volgens artikel 133 van de Grondwet de aansprakelijkheid hiervoor heeft overgenomen. De Bondsregering is bereid aan de verplichtingen, voortkomende uit de economische hulp, voorrang te verlenen boven alle andere buitenlandse vorderingen op Duitsland of Duitse onderdanen.

De Bondsregering acht het doelmatig de met de erkenning en afwikkeling van deze schulden samenhangende kwesties te regelen in bilaterale overeenkomsten met de regeringen van de landen, die economische hulp hebben verleend, op dezelfde wijze als de met de Verenigde Staten van Amerika gesloten overeenkomst van 15 December 1949. De Bondsregering neemt aan, dat in deze overeenkomsten voor gevallen van meningsverschil een arbitrage-clausule wordt opgenomen. Zij is bereid onmiddellijk onderhandelingen te beginnen met de belanghebbende regeringen over het afsluiten van deze overeenkomsten.

III

De Bondsregering spreekt hierbij de wens uit de betalingen op de Duitse buitenlandse schuld te hervatten. Zij gaat ervan uit, dat tussen haar en de Regeringen van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika eenstemmigheid bestaat over het volgende:

Het is in het belang van een herstel van normale economische betrekkingen tussen de Bondsrepubliek en andere landen, zo spoedig mogelijk een plan uit te werken voor de regeling van openbare en particuliere vorderingen tegen Duitsland en Duitse onderdanen.

De belanghebbende regeringen, met inbegrip van de Bondsrepubliek, crediteuren en debiteuren, zullen aan de uitwerking van dit plan medewerken.

In het plan zullen in het bijzonder die vorderingen worden behandeld, welker regeling ertoe kan bijdragen de economische en financiële betrekkingen tussen de Bondsrepubliek en de andere landen weer normaal te maken. Hierbij zal rekening worden gehouden met de algemene economische toestand van de Bondsrepubliek, in het bijzonder met de toeneming van haar lasten en de vermindering van haar economische welstand. Het algemeen effect van dit plan mag

noch de Duitse economie door ongewenste gevolgen voor de binnenlandse financiële toestand uit haar evenwicht brengen, noch bestaande of toekomstige Duitse deviezenbronnen overmatig aantasten. Het plan mag ook niet de financiële lasten voor een van de bezettende mogendheden aanmerkelijk verzwaren.

Voor alle vragen, die bij de onderhandelingen over het betalingsplan en de betalingscapaciteit naar voren komen, kunnen de regeringen in kwestie de mening van deskundigen vragen.

Het resultaat van de onderhandelingen zal in een overeenkomst worden neergelegd. Partijen zijn het er over eens, dat het plan slechts een voorlopig karakter draagt en zal worden herzien, zodra Duitsland herenigd is en een definitief vredesverdrag mogelijk is.

Met de meeste hoogachting enz.

(w.g.) ADENAUER.

B

Antwoord van de Geallieerde Hoge Commissie in naam van de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika aan de Bondskanselier

6 Maart 1951.

Mijnheer de Bondskanselier,

In antwoord op Uw schrijven van 6 Maart 1951 betreffende de Duitse schulden hebben wij de eer, in naam van de Regeringen van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika, hiermede de door de Bondsregering gedane toezegging te bevestigen met betrekking tot de aansprakelijkheid van de Bondsrepubliek voor de buitenlandse vooroorlogse schulden van het Duitse Rijk alsmede voor de schulden uit hoofde van de aan Duitsland sedert 8 Mei 1945 door de drie regeringen verleende economische hulp.

Wat betreft de voorrang voor de verplichtingen uit hoofde van de economische hulp uit de naoorlogse periode, zijn wij gemachtigd te verklaren, dat de drie regeringen niet het plan hebben deze voorrang op zulk een wijze geldend te maken, dat hierdoor de betaling van buitenlandse vorderingen voor handelstransacties, afgesloten na 8 Mei 1945, die voor de economische wederopbouw van de Bondsrepubliek van essentiële betekenis zijn, beperkt zou worden.

Met betrekking tot de vraag over het opnemen van een arbitrage-clausule in de overeenkomsten inzake de schulden uit hoofde van de economische hulp in de naoorlogse periode, zijn de drie regeringen bereid, bij de onderhandelingen over deze overeenkomsten te overwegen, of het doelmatig zou zijn zulk een clausule op te nemen voor kwesties, die in aanmerking komen om volgens een dergelijke procedure te worden geregeld.

Wij hebben voorts de eer in naam van de drie regeringen de opvatting van de Bondsregering, zoals deze in de tweede alinea van punt I en in punt III van het schrijven van Uwe Excellentie tot uitdrukking is gebracht, te bevestigen. Onze regeringen zijn op het ogenblik bezig voorstellen voor te bereiden voor de uitwerking van een betalingsplan; hierbij zal rekening worden gehouden met de deelneming van buitenlandse crediteuren, Duitse debiteuren en belanghebbende regeringen, met inbegrip van de Bondsregering. De voorstellen zullen een methodische regeling beogen van alle vooroorlogse vorderingen op Duitsland en Duitse debiteuren, alsmede van de schulden uit hoofde van de economische hulp uit de naoorlogse periode; deze regeling moet een rechtvaardige en billijke behandeling van alle betrokken belangen, met inbegrip van die der Bondsregering verzekeren. Het ligt in de bedoeling de regeling welke hieruit zal voortvloeien, vast te leggen in een multilaterale overeenkomst; bilaterale overeenkomsten zullen, wanneer deze noodzakelijk worden geacht, afgesloten worden binnen het raam van het betalingsplan. Zodra hun voorstellen gereed zijn, zullen de drie regeringen deze aan de Bondsregering en de andere betrokken regeringen doen toekomen en met hen deze voorstellen en de procedure, welke hierbij zal worden gevolgd, bespreken.

Wij hebben de eer te verklaren, dat onze drie regeringen het bovenaangehaalde schrijven van Uwe Excellentie en dit schrijven beschouwen als de boekstaving van een overeenkomst tussen de Regeringen van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika enerzijds en de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland anderzijds terzake van de in dit schrijven behandelde vragen met betrekking tot de Duitse schulden. Deze brieven zijn in de Engelse, Franse en Duitse taal geredigeerd; deze teksten zijn gelijkkelijk authentiek.

Met de meeste hoogachting enz.

(w.g.) A. François PONCET

(Voor de Regering van de
Franse Republiek)

(w.g.) Ivone KIRKPATRICK

(Voor de Regering van het
Verenigd Koninkrijk)

(w.g.) John J. McCLOY

(Voor de Regering van de
Verenigde Staten van Amerika)

AANHANGSEL B

Rapport van de conferentie over Duitse buitenlandse schulden*(Zonder de bijlagen)**Londen, Februari—Augustus 1952***I. Inleiding**

1. De internationale conferentie over Duitse buitenlandse schulden werd door de Regeringen van de Franse Republiek, van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en van de Verenigde Staten van Amerika bijeengeroepen met het doel een algemene overeenkomst ter regeling van de Duitse buitenlandse schulden uit te werken. De conferentie biedt de Regeringen van de deelnemende Staten dit rapport aan waarin zij haar werkzaamheden beschrijft en haar aanbevelingen voor een regeling van deze schulden uiteenzet. De conferentie geeft in overweging dit rapport ook ter kennis te brengen van andere belanghebbende Regeringen.

2. Vóór het bijeenroepen van deze conferentie hebben de Regeringen van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika enerzijds en de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland anderzijds op 6 Maart 1951 een overeenkomst gesloten, waarin de Bondsrepubliek haar aansprakelijkheid voor de buitenlandse vooroorlogse schulden van het Duitse Rijk bevestigt, haar schulden uit hoofde van de na de oorlog door de drie Regeringen aan Duitsland verleende economische hulp in beginsel erkent en zich bereid verklaard heeft de betalingen op de Duitse buitenlandse schulden te hervatten volgens een door alle belanghebbende partijen uit te werken plan. De tekst van de briefwisseling aangaande deze overeenkomst is vervat in bijlage 1.

3. In Mei 1951 hebben de drie Regeringen de Drie Mogendheden Commissie voor de Duitse schulden ingesteld, die de drie Regeringen bij de onderhandelingen over de regeling van de Duitse buitenlandse schulden zal vertegenwoordigen en de werkzaamheden der conferentie zal organiseren. De drie Regeringen waren in de Drie Mogendheden Commissie vertegenwoordigd door: de Heer François Didier Gregh (Frankrijk), Sir George Rendel (Verenigd Koninkrijk) en Ambassadeur Warren Lee Pierson (Verenigde Staten van Amerika). Hun plaatsvervangers waren de Heer René Sergent (Frankrijk), wiens plaats later werd ingenomen door de Heren A. Rodocanachi en H. Davost, Sir David Waley (Verenigd Koninkrijk) en Gezant J. W. Gunter (Verenigde Staten van Amerika).

4. In Juni en Juli 1951 vonden voorbesprekingen plaats tussen de commissie en de Duitse delegatie voor buitenlandse schulden, die door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland was aangewezen, alsmede vertegenwoordigers van enkele der belangrijkste crediteur-

staten. Leider van de Duitse delegatie voor buitenlandse schulden was de Heer Hermann J. Abs met als plaatsvervanger Dr W. Kriege.

5. In December 1951 stelde de Drie Mogendheden Commissie de Duitse delegatie in kennis van de bedragen en de betalingsmodaliteiten, die de drie Regeringen als volledige betaling van hun aanspraken uit hoofde van de na de oorlog verleende economische hulp bereid waren te aanvaarden, op voorwaarde dat een bevredigende en billijke regeling voor de Duitse vooroorlogse schulden tot stand zou komen. Gedurende de conferentie verklaarden de Verenigde Staten van Amerika zich bovendien bereid om, onder wijziging van hun aanbod van December 1951 op dit punt, de aanvangsdatum van de amortisatiebetalingen op hun vordering vijf jaar op te schorten. De bedragen en betalingsmodaliteiten zijn neergelegd in bijlage 2 bij dit rapport.

II. Organisatie van de conferentie

6. De eerste plenaire zitting van de conferentie vond op 28 Februari 1952 plaats in het Lancaster House te Londen. De Regeringen van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika waren daarbij vertegenwoordigd door de Drie Mogendheden Commissie; de particuliere crediteuren van deze drie landen waren vertegenwoordigd door afzonderlijke delegaties. Door 22 crediteurlanden werden delegaties afgevaardigd, die samengesteld waren uit regeringsvertegenwoordigers en ten dele ook uit vertegenwoordigers van particuliere crediteuren; drie landen zonden waarnemers; de Bank voor Internationale Betalingen was als zelfstandige crediteur vertegenwoordigd; de delegatie van de Bondsrepubliek Duitsland bestond uit regeringsvertegenwoordigers en vertegenwoordigers van de particuliere debiteuren.

7. Overeenkomstig de besluiten van de conferentie werden de volgende comité's ingesteld:

(a) Een besturend comité, bestaande uit de drie leden van de Drie Mogendheden Commissie, 13 vertegenwoordigers van de belangen van crediteuren uit België, Brazilië, Frankrijk, Italië, Nederland, Zweden, Zwitserland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten, alsmede 5 vertegenwoordigers van de zijde der debiteuren, zowel voor openbare als particuliere schulden. Dit comité had tot taak de werkzaamheden van de conferentie te organiseren en er zorg voor te dragen dat alle aanbevelingen die aan de plenaire zittingen werden voorgelegd dienstig zouden zijn voor een billijke algemene regeling en een gelijke behandeling van alle crediteuren binnen iedere afzonderlijke groep.

(b) Het crediteuren-comité, waarin alle delegaties van de crediteurlanden vertegenwoordigd waren. Het had tot taak de meningen

van de verschillende groepen van crediteuren te coördineren, vertegenwoordigers te benoemen voor de onderhandelingscommissies en het besturend comité in kennis te stellen van de opvatting van de crediteuren over alle aanbevelingen, waartoe in de onderhandelingscommissies was besloten.

(c) Het Secretariaat van het comité onder leiding van een Secretaris-Generaal, de Heer H. A. Cridland, later vervangen door de Heer E. H. Peck.

8. Het besturend comité stelde 4 onderhandelingscommissies in, ter behandeling van de volgende categorieën van schulden:

Commissie A: schulden van het Rijk en van andere openbare lichamen.

Commissie B: in effecten belichaamde schulden van het Duitse bedrijfsleven.

Commissie C: Stillhalteschulden.

Commissie D: handelsschulden en overige verplichtingen.

Deze commissies waren samengesteld uit vertegenwoordigers van de crediteuren en van de debiteuren alsmede uit waarnemers van de Drie Mogendheden Commissie. Een aantal sub-commissies werden door de onderhandelingscommissies ingesteld ter behandeling van speciale soorten schulden.

9. Voorts stelde het besturend comité een statistische commissie in tot bijstand van de conferentie.

10. De conferentie vond plaats in de tijd van 28 Februari tot 8 Augustus 1952, met een onderbreking van 5 April tot 19 Mei teneinde het de delegaties mogelijk te maken ruggespraak te houden.

III. Richtlijnen voor het opstellen van de aanbevelingen

11. Bij haar werkzaamheden heeft de conferentie zich gebaseerd op de volgende feiten, beginselen en doeleinden:

(a) De Regeringen van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika hebben de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland verzekeringen gegeven ten aanzien van de reductie van de naoorlogse vorderingen uit hoofde van de aan Duitsland verleende economische hulp en met betrekking tot de modaliteiten, die voor de drie Regeringen aannemelijk zijn, op voorwaarde dat een bevredigende en billijke regeling voor de vooroorlogse schulden tot stand komt.

(b) Het plan voor de regeling moest:

(i) rekening houden met de algemene economische toestand van de Bondsrepubliek en met de gevolgen van de territoriale beperkingen van haar jurisdictie; het moest de Duitse economie niet ontwrichten door ongewenste gevolgen voor de binnenlandse financiële situatie, noch aanwezige of toekomstige Duitse deviezenbronnen overmatig

aantasten; evenmin moest het de financiële lasten van een der drie Regeringen aanmerkelijk verzwaren;

(ii) methodische algemene regelingen inhouden en een rechtvaardige en billijke behandeling van alle betrokken belangen verzekeren;

(iii) geëigende bepalingen inhouden voor het geval van een hereniging van Duitsland.

(c) Het plan voor de regeling moest het herstel van normale financiële en economische betrekkingen tussen de Bondsrepubliek Duitsland en andere landen bevorderen. Met het oog hierop moest de regeling:

(i) een einde maken aan het in gebreke zijn van Duitsland door een doelmatige regeling voor reeds vervallen en nog vervallende schulden en voor achterstallige renten;

(ii) een toestand scheppen die de hervatting van normale betrekkingen tussen debiteuren en crediteuren mogelijk zou maken;

(iii) van dien aard zijn, dat zij zou bijdragen tot het herstel van het internationale crediet van Duitsland door het herleven van het vertrouwen in de financiële standing en de betrouwbaarheid van Duitsland als credietnemer, en tegelijkertijd gepaste zekerheid zou bieden, dat Duitsland niet opnieuw in gebreke raakt ten aanzien van de verplichtingen, die het op zich neemt;

(iv) verenigbaar zijn met de verplichtingen — en deze zoveel mogelijk vergemakkelijken —, die de Bondsrepubliek Duitsland als lid van het Internationale Monetaire Fonds en de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking op zich nemen zal of reeds op zich genomen heeft met het oog op de transfer van betalingen op lopende transacties, met inbegrip van renten en opbrengsten uit kapitaal.

IV. Aanbevelingen

12. *Schulden van het Rijk en van andere openbare lichamen.* De aanbevelingen voor de regeling van deze schulden zijn vervat in bijlage 3.

13. *In obligaties belichaamde schulden van het Duitse bedrijfsleven.* De aanbevelingen voor de regeling van deze schulden zijn vervat in bijlage 4.

14. *Stillhalteschulden.* De aanbevelingen voor de regeling van deze schulden zijn vervat in bijlage 5. De conferentie is van oordeel, dat deze aanbevelingen zo spoedig mogelijk in werking moeten treden.

15. *Handelsschulden en overige verplichtingen.* De aanbevelingen voor de regeling van deze schulden zijn vervat in bijlage 6.

16. De conferentie heeft verschillende problemen onderzocht met betrekking tot schulden, waarvan het speciale karakter een volledige

en definitieve regeling tijdens de conferentie niet toeliet. Er werden plannen gemaakt om tot een latere oplossing daarvan te komen door onderhandelingen tussen de belanghebbende groepen. De desbetreffende bepalingen zijn opgenomen in de daarop betrekking hebbende bijlagen bij dit rapport. De onderhandelingen moeten plaats vinden binnen het raam van de grondbeginselen en van de doeleinden van de conferentie. De eruit voortvloeiende aanbevelingen zullen, indien zij aanvaard worden, deel uitmaken van de internationale overeenkomst.

17. De voorgestelde voorwaarden voor de regeling van de onder het plan vallende Duitse schulden zijn uitgewerkt in diepgaande onderhandelingen tussen vertegenwoordigers van de crediteuren en van de debiteuren. Zij passen zich zo eng mogelijk aan aan de bestaande contracten.

18. Zoals uit bijlagen 3 tot 6 blijkt zal op de hoofdsommen van alle onder de aanbevelingen vallende schulden gedurende een aanlooptijd van 5 jaar geen terugbetaling in buitenlandse valuta plaats vinden, met uitzondering van bijzondere gevallen voor welke de aanbevolen voorwaarden voor een regeling bepalingen bevatten, die bepaalde terugbetalingen van de hoofdsom gedurende de aanlooptijd toelaatbaar maken.

19. Passende bepalingen voor de behandeling van gevallen, waarbij de debiteur zich in een moeilijke financiële positie bevindt, zijn in de bijlagen opgenomen.

Is een debiteur, die verschillende buitenlandse leningen heeft uitstaan, niet in staat aan zijn verplichtingen uit de schuldenovereenkomst te voldoen, dan moeten tussen de debiteur en zijn crediteuren te voeren onderhandelingen aldus plaats vinden, dat een gelijke bescherming van de belangen der verschillende crediteuren gewaarborgd wordt.

20. De regeling van de schulden van de stad Berlijn of openbare nutsbedrijven, die eigendom zijn van de stad Berlijn of door haar worden gecontroleerd, wordt voorlopig uitgesteld. Daarentegen moeten particuliere debiteuren woonachtig in de Westelijke sectoren van Berlijn behandeld worden als inwoners van de Bondsrepubliek.

21. De in par. 38 genoemde internationale overeenkomst moet erin voorzien dat de Bondsregering de transfer van renten en amortisatiebetalingen, in overeenstemming met het plan voor de regeling, zal hervatten en alles zal doen wat in haar macht ligt om deze transfer te waarborgen.

De conferentie heeft het beginsel aanvaard dat de transfer van betalingen, als bedoeld in het plan voor een regeling, de ontwikkeling en instandhouding impliceert van een stand van de betalingsbalans, waarbij deze betalingen en andere betalingen voor lopende transacties kunnen worden gedekt door inkomsten aan deviezen uit export en

onzichtbare transacties, zodat meer dan een voorbijgaand gebruik van valuta-reserves wordt vermeden. Hierbij moet voldoende rekening worden gehouden met het feit dat een vrije convertibiliteit van de valuta's nog niet hersteld is. Derhalve heeft de conferentie erkend, dat de ontwikkeling en de instandhouding van deze stand van de betalingsbalans vergemakkelijkt moet worden door verdere internationale samenwerking in de zin van een meer liberale handelspolitiek, uitbreiding van de wereldhandel en het herstel van de vrije convertibiliteit der valuta's. Zij beveelt aan dat alle belanghebbenden in voldoende mate rekening zullen houden met de in deze paragraaf neergelegde principes.

Bij de voorbereiding van de intergouvernementele overeenkomst moet aandacht geschonken worden aan het uitwerken van bepalingen waarvan het doel zal zijn te waarborgen, dat het plan ten genoegen van alle belanghebbenden zal worden gehandhaafd en uitgevoerd, met inbegrip van bepalingen die toepassing zullen vinden in het geval dat de Bondsrepubliek, ondanks haar uiterste inspanning, voor moeilijkheden zal komen te staan bij het nakomen van haar verplichtingen uit hoofde van het plan.

22. Transferbetalingen voor rente en amortisatie, verschuldigd op grond van het plan voor een regeling, moeten behandeld worden als betalingen voor lopende transacties en, voorzover dit in aanmerking komt, als betalingen die begrepen zijn in de handels- en betalingsovereenkomsten tussen de Bondsrepubliek en ieder van de crediteurlanden; hierbij is het onverschillig of het gaat om bilaterale of multilaterale overeenkomsten.

23. Bij de toepassing van de overeengekomen voorwaarden zal de Bondsregering geen discriminatie of bevoordeling toestaan met betrekking tot afzonderlijke soorten van schulden, de verschuldigde valuta's of in een ander opzicht, en de crediteurlanden zullen zulks ook niet verlangen.

24. De Bondsregering zal de voor de toepassing van het plan vereiste wettelijke en administratieve maatregelen treffen o.m. om de buitenlandse crediteuren het recht te verschaffen hun aanspraken af te dwingen voor Duitse gerechten.

25. De basis voor de in het plan bedoelde regelingen wordt gevormd door een door de debiteur aan de crediteur gemaakt of te maken aanbod. Zelfs indien een dergelijk aanbod aanbevolen is door de vertegenwoordigers van crediteuren of berust op een uitspraak van een scheidsgerecht (tenzij uitdrukkelijk overeengekomen is dat een dergelijke uitspraak voor de belanghebbende crediteur bindend is) is de crediteur vrij het af te wijzen. Echter heeft hij in dat geval geen aanspraak op de voordelen die verbonden zijn aan het plan voor de regeling.

De Bondsregering heeft het recht hiermede bij de toepassing van de bepalingen van par. 24 rekening te houden.

26. In de intergouvernementele overeenkomst zal worden vastgelegd, dat bij aanvaarding van een aanbod, voorzover krachtens het plan voor de regeling de oorspronkelijke schuldverhouding tussen crediteur en debiteur daarbij wordt gewijzigd of een nieuwe overeenkomst tussen crediteur en debiteur wordt afgesloten, de debiteur na de op grond daarvan vastgestelde verplichtingen volledig te zijn nagekomen, zowel wat betreft zijn verplichtingen uit hoofde van de gewijzigde of nieuwe schuldverhouding als uit hoofde van de oorspronkelijke schuldverhouding, finaal gekwetten zal zijn.

27. De verjaringstermijnen van vorderingen, bedoeld in het plan voor een regeling, lopen niet door gedurende de periode tussen het tijdstip, waarop de bedragen, verschuldigd op grond van de oorspronkelijke overeenkomst niet meer beschikbaar waren voor de crediteuren, en het tijdstip, waarop de verschuldigde bedragen volgens het plan voor een regeling beschikbaar komen.

Daarenboven zal de verjaring niet kunnen worden ingeroepen ten aanzien van de rechten van buitenlandse houders van binnenlandse Duitse effecten (met inbegrip van wissels), vóór het verstrijken van een jaar nadat de transfer in valuta voor rente en dividenden uit die effecten mogelijk is geworden.

De Bondsregering zal de vereiste maatregelen nemen om de nakoming van dit principe te verzekeren.

28. Zekere leningsovereenkomsten houden een valuta-optie-clausule in, hetgeen wil zeggen, dat de crediteur naar zijn keuze betaling kan verlangen in een andere overeengekomen valuta als die van het land van uitgifte der lening. Ook andere overeenkomsten kunnen dergelijke bepalingen inhouden. Deze kwestie moet door de deelnemende regeringen verder worden gezien, met het doel om vóór het afsluiten van de intergouvernementele overeenkomst tot volledige overeenstemming te geraken.

Onverminderd een op deze wijze te bereiken overeenkomst over de valuta waarin de betaling moet plaatsvinden, zullen valuta-optie-clausules in die gevallen, waarin het contract in de betaling van een vaststaand bedrag in de andere valuta voorziet, gelden als een valuta-garantie; zo zou bv. een crediteur, die houder is van een aanspraak op grond van een leningsovereenkomst met een dergelijke valuta-optie-clausule aanspraak hebben op de tegenwaarde in de valuta van het land van uitgifte van het bedrag, dat in de andere valuta betaald had moeten worden, indien van de optie gebruik gemaakt was. Hierbij wordt de wisselkoers, geldend op de vervaldag, toegepast.

29. Met het oog op de overeengekomen aanbevelingen en de daarin voorgestelde regelingen geldt, voorzover niet anders is bepaald (bv. in het geval van de Young-lening), het volgende:

Schulden, luidende in goud-dollar of Zwitserse goudfranken moeten worden omgerekend in de verhouding 1 U.S.-\$ = 1 goud-\$ en 1 Zwitserse frank = 1 Zwitserse goudfrank. De nieuwe overeenkomsten luiden dus in gangbare dollars en gangbare Zwitserse franken.

Andere schulden met een goud-clausule (uitgezonderd in Duitse valuta luidende schulden met een goud-clausule — zie bijlagen 4 en 6) zijn uitsluitend betaalbaar in de valuta van het land, waar de lening is geplaatst of de uitgifte heeft plaats gevonden (hierna te noemen valuta van uitgifte). Het verschuldigde bedrag wordt berekend als de tegenwaarde van een dollarbedrag, op basis van de wisselkoers, geldend op de vervaldag. Dit dollarbedrag wordt aldus verkregen, dat de nominale waarde tegen de op het tijdstip van de plaatsing of de uitgifte der lening geldende wisselkoers wordt omgerekend in U.S.-\$. Het aldus berekende bedrag in de valuta van uitgifte mag echter niet lager zijn dan wanneer het berekend was volgens de wisselkoers, die gold op 1 Augustus 1952.

30. Met betrekking tot de vraag van goud-clausules in het algemeen deelde de Drie Mogendheden Commissie aan de conferentie mede, dat de Regeringen van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika in verband met de getroffen overeenkomsten, waardoor een algemene regeling van het probleem van de Duitse schulden mogelijk moet worden gemaakt, besloten hebben dat, voorzover het gaat om de regeling van Duitse schulden, goud-clausules niet zullen worden gehandhaafd maar dat deze vervangen kunnen worden door deviezengaranties in welke vorm dan ook.

Wat betreft de Young-lening acht de Drie Mogendheden Commissie het essentieel, dat de gelijkheid van behandeling der verschillende uitgiften in stand wordt gehouden, zoals zulks is geregeld in de overeenkomst terzake van die lening. De vertegenwoordigers van de Europese houders hebben hun leedwezen uitgesproken over de beslissing, afstand te moeten doen van hun contractuele aanspraak ten aanzien van deze internationale lening op betaling in de eigen valuta op goud-basis. Zij hebben daarom in de „overeengekomen aanbevelingen voor de regeling van schulden van het Rijk en andere publiekrechtelijke lichamen” (bijlage 3) uitsluitend een overeenkomstige bepaling opgenomen in verband met deze door de regeringen genomen beslissing.

Overeenkomstige bepalingen zijn vervat in andere rapporten, waar zulks te pas kwam.

31. Als bijlage 7 zijn bijgevoegd de overeengekomen aanbevelingen voor de behandeling van stortingen bij de Konversionskasse.

32. Duitse mark-tegoeden, welke zich voor een buitenlandse crediteur vormen als gevolg van de voldoening van Duitse schulden, die onder de Overeenkomst vallen, zullen mogen worden gebruikt binnen het kader van de thans in de Bondsrepubliek Duitsland gel-

dende desbetreffende bepalingen. Zulks met inbegrip van de overdracht der tegoeden aan andere niet in Duitsland woonachtige personen. Overeengekomen aanbevelingen over het gebruik van Duitse mark-tegoeden zijn vervat in bijlage 8.

33. De vraag werd overwogen of het gewenst zou zijn het uitvoerdigen van wettelijke voorschriften in de crediteurlanden aan te bevelen, waardoor de activiteiten van afzonderlijke crediteuren met het doel om voldoening te verkrijgen van hun aanspraken tegen Duitsland, beperkt zouden worden. De conferentie kwam echter tot de conclusie dat dergelijke wettelijke voorschriften niet van essentiële betekenis zijn voor een met succes tot uitvoering brengen van het plan voor een regeling.

34. De conferentie acht de in dit rapport neergelegde aanbevelingen in overeenstemming te zijn met de in par. 11 vervatte principes.

35. De vertegenwoordigers der particuliere crediteuren die aan de conferentie hebben deelgenomen, zullen de individuele crediteuren aanraden de modaliteiten van dit plan voor een regeling, voorzover zij daarbij betrokken zijn, te aanvaarden.

36. De Bondsregering zal zich verplichten de technische voorbereidselen, die nodig zijn om deze voorstellen tot uitvoering te brengen op de data, die voorzien zijn in de bijlagen, te bespoedigen.

37. De conferentie geeft uitdrukking aan de hoop dat de trustees die leningen administreren, bereid zullen worden gevonden zich beschikbaar te stellen voor de uitvoering van dit plan voor een regeling.

38. In het belang van een herstel van het Duitse buitenlandse crediet en in het belang van de crediteuren wier aanspraken sedert vele jaren ongeregeld gebleven zijn, zullen de deelnemende regeringen onverwijld de aanbevelingen, die in dit rapport zijn neergelegd, in behandeling nemen met het doel een intergouvernementele overeenkomst te sluiten teneinde aan het plan voor een regeling der schulden internationale gelding te verlenen en tegelijkertijd de schulden van de Bondsrepubliek uit hoofde van de naoorlogse economische hulp te regelen.

Aangenomen in de plenaire zitting van de conferentie op Vrijdag, de 8e Augustus 1952.

D. GOEDKEURING

Bij Koninklijke boodschap van 29 April 1955 (Bijl. *Hand.* II 1954/55 — 3941 (R 5)) is aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen ter overweging aangeboden een ontwerp van Rijkswet tot goedkeuring van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden. De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, is ondertekend door de Minister van Financiën VAN DE KIEFT, de Minister van Buitenlandse Zaken J. W. BEYEN, de Minister zonder Portefeuille J. LUNS en de Minister van Overzeese Rijksdelen W. J. A. KERKAMP.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig Artikel 35, eerste lid, hun akte van bekrachtiging bij de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland nedergelegd:

Frankrijk	19 Juni 1953
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland	4 September 1953
de Bondsrepubliek Duitsland	4 September 1953
de Verenigde Staten van Amerika	16 September 1953
Zweden	16 September 1953
Noorwegen	8 October 1953
Denemarken	13 October 1953
Pakistan	27 October 1953
Ierland	12 November 1953
Canada	14 November 1953
Zwitserland	31 December 1953
Liechtenstein	31 December 1953
de Unie van Zuid-Afrika (mede voor Zuid-West-Afrika)	1 Januari 1954
België	18 Januari 1954
Luxemburg	29 Juni 1954
Spanje	25 Augustus 1954
Ceylon	10 Februari 1955

F. TOETREDING

De volgende Staten en gebieden zijn op grond van Artikel 36, eerste lid, tot de Overeenkomst toegetroten:

Egypte	11 Mei 1953
de Brits-Amerikaanse zone van het Vrije Gebied van Triëst	4 Juni 1953
Kambodja	16 Juli 1953
Iran	22 December 1953

de Zuidslavische zone van het Vrije Ge-
bied van Triëst

31 Maart 1954

Australië

29 September 1954

Finland

26 Mei 1955

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen der Overeenkomst zijn ingevolge Artikel 35, lid 2, en Artikel 36, lid 2, op 16 September 1953 in werking getreden voor de Staten die de Overeenkomst op die datum hadden bekrachtigd, alsmede voor de Staten die op die datum tot haar waren toegetreden en de Brits-Amerikaanse zone van het Vrije Gebied van Triëst.

Voor de Staten die na 16 September 1953 de Overeenkomst bekrachtigen, en voor de Staten en de gebieden die na die datum tot haar toetreden, treden de bepalingen ingevolge Artikel 35, lid 3, en Artikel 36, lid 2, in werking op de dag van de nederlegging van de akte van bekrachtiging of van toetreding.

Voor de gebieden waarop de Overeenkomst toepasselijk wordt verklaard, treden de bepalingen ingevolge Artikel 37, eerste lid, in werking op de daarvoor in de mededeling van toepasselijkverklaring bepaalde datum.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met Artikel 37, eerste lid, is de Overeenkomst toepasselijk verklaard op de hieronder genoemde gebieden, met ingang van de daarachter vermelde data:

door het Verenigd Koninkrijk op:

Zuid-Rhodesië

16 September 1953

de Kanaal-eilanden

1 April 1954

Noord-Rhodesië en Nyasaland

1 October 1954

door Frankrijk op:

Kameroen onder Frans trustschap

16 September 1953

Frans Marokko

16 September 1953

Togo onder Frans trustschap

16 September 1953

Tunesië

16 September 1953

alle Franse overzeese gebieden

16 September 1953

door de Verenigde Staten van Amerika op:

alle gebieden voor welks internationale

betrekkingen de Amerikaanse Regering

verantwoordelijk is

16 September 1953

door België op:

de Belgische Congo en Ruanda Urundi

18 Januari 1954

door Australië op:

Papua, Norfolk, de trustgebieden van
Nieuw-Guinea en Nauru 24 November 1954

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 64, eerste lid, juncto artikel 60, lid 2, van de Grondwet en artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden is de Overeenkomst overgelegd aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen bij brieven van 1 April 1955 (Bijl. *Hand.* II 1954/55 — 3922, No. 1).

Van de op 27 December 1945 te Washington ondertekende Overeenkomst betreffende het Internationale Monetair Fonds, naar welke Overeenkomst wordt verwezen in Artikel 13, lid *a*, van de onderhavige Overeenkomst, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* G 278 (blz. 4—107).

De Internationale Kamer van Koophandel, waarnaar wordt verwezen in de Artikelen 29 en 32 van de onderhavige Overeenkomst, is een particuliere organisatie, opgericht in 1919 te Atlantic City (Verenigde Staten van Amerika) en sedert 1920 gevestigd te Parijs.

De Geallieerde Hoge Commissie, waarnaar wordt verwezen in Artikel 33 van de onderhavige Overeenkomst, is ingesteld bij de op 8 April 1949 te Washington ondertekende "Agreement as to Tripartite Controls", waarvan de tekst is opgenomen in British Parl. Papers Cmd. 7677 en in de Amerikaanse uitgave *Treaties and other International Acts Series 2066*. De Geallieerde Hoge Commissie is afgeschaft met ingang van 6 Mei 1955 op grond van artikel 1 van de op 26 Mei 1952 te Bonn ondertekende en bij Protocol van Parijs van 23 October 1954 gewijzigde "Convention on Relations between the Three Powers and the Federal Republic of Germany", waarvan de tekst is opgenomen in British Parl. Papers Cmd. 9368.

Op 1 December 1954 is te Bonn tussen de Verenigde Staten van Amerika, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, de Franse Republiek en de Bondsrepubliek Duitsland een Administratieve Overeenkomst gesloten betreffende het Tribunaal van Arbitrage, bedoeld in Artikel 28 en in Bijlage IX van de onderhavige Overeenkomst, en de Gemengde Commissie, bedoeld in Artikel 31 en in Bijlage X van de onderhavige Overeenkomst. De zetel van Tribunaal en Commissie is gevestigd te Bremen. De tekst van de Administratieve Overeenkomst is opgenomen in British Parl. Papers Cmd. 9436.

Uitgegeven de negentiende Augustus 1955.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
BEEL.

INHOUD

	blz.
<u>A. TITEL</u>	1
<u>B. TEKST</u>	1
<u>C. VERTALING</u>	
Overeenkomst	
Preamble	1
Art. 1. Goedkeuring der regeringsmodaliteiten en -procedures	3
Art. 2. Uitvoering van de Overeenkomst door de Bondsrepubliek Duitsland	3
Art. 3. Begripsomschrijvingen	4
Art. 4. De te regelen schulden	5
Art. 5. Niet onder deze Overeenkomst vallende voorde- ringen	6
Art. 6. Betaling en transfer volgens deze Overeenkomst	7
Art. 7. Betaling en transfer voor bepaalde na 1945 op- eisbaar geworden verplichtingen	7
Art. 8. Verbod van discriminatoire behandeling	7
Art. 9. Behandeling van transfer op dezelfde wijze als bij betalingen wegens lopende transacties	8
Art. 10. Beperking en uitsluiting van betalingen	8
Art. 11. Valuta's, waarin betalingen dienen te geschieden	8
Art. 12. De behandeling van goud-clausules	9
Art. 13. Wisselkoersen	10
Art. 14. Schulden in Duitse valuta	11
Art. 15. Aanvaarding door de crediteuren	11
Art. 16. Bevrijding van de debiteur	12
Art. 17. Afdwinging van rechten door crediteuren	13
Art. 18. Verjaringstermijnen	16
Art. 19. Aanvullende overeenkomsten	17
Art. 20. Schulden van het Duitse Rijk uit hoofde van multilaterale overeenkomsten	18
Art. 21. Vernieuwing van Bijlage III	18
Art. 22. Vorderingen uit hoofde van sociale verzekeringen	18
Art. 23. Schulden uit het verzekeringsverkeer	19
Art. 24. Toepasselijkheid van de Overeenkomst op Berlijn	20

blz.

Art. 25.	Herziening van de Overeenkomst bij de hereniging van Duitsland	20
Art. 26.	Vroeger getroffen overeenkomsten	21
Art. 27.	Voorrang van deze Overeenkomst boven haar Bijlagen	21
Art. 28.	Tribunaal van Arbitrage	21
Art. 29.	Arbitrage over bepaalde geschillen volgens Bijlage I	23
Art. 30.	Inschakeling van Trustkantoren volgens Bijlage II	24
Art. 31.	De Gemengde Commissie voor vraagstukken met betrekking tot Bijlage IV	25
Art. 32.	Scheidsgerecht voor geschillen onder Bijlage IV	26
Art. 33.	Geschilpunten in verband met de deconcentratie	28
Art. 34.	Internationaal overleg	29
Art. 35.	Inwerkingtreding	30
Art. 36.	Toetreding	31
Art. 37.	Uitbreiding van de Overeenkomst tot bepaalde gebiedsdelen	31
Art. 38.	Voorbehouden en beperkingen	31
Bijlage I.	Overeengekomen aanbevelingen voor de regeling van Rijksschulden en schulden van andere publiekrechtelijke lichamen	33
Bijlage Ia.	Overeenkomst tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Bank voor Internationale Betalingen	44
Bijlage Ib.	Overeenkomst tussen België en de Bondsrepubliek Duitsland	45
Bijlage Ic.	Omwisseling van de obligaties van de Pruisische buitenlandse leningen van 1926 en 1927	47
Bijlage Id.	Gemeenschappelijke verklaring inzake de omrekening en de afwikkeling van buitenlandse goudmarkleningen van Duitse gemeenten	48
Bijlage Ie.	Overeenkomst over de regeling van de schulden van de Konversionskasse voor Duitse buitenlandse schulden, voortvloeiende uit stortingen door debiteuren in het Saar-gebied alsmede in Oostenrijk, Frankrijk, Luxemburg en België	49

blz.

Bijlage II.	Overeengekomen aanbevelingen voor de regeling van Duitse schulden met middellange en lange looptijd uit particuliere kapitaaltransacties	52
Bijlage IIa.	Interpretatie van de tweede alinea van lid 1 van artikel IX van Bijlage II	65
Bijlage III.	Aanbevelingen aangenomen voor de regeling van de „Stillhalteschulden”: Duitse Credietovereenkomst van 1952 . . .	66
Bijlage IIIa.	Briefwisseling tussen vertegenwoordigers der crediteuren en der debiteuren, inhoudend aanvullende overeenkomsten door hen getroffen met betrekking tot Bijlage III . . .	94
Bijlage IV.	Overeengekomen aanbevelingen voor de regeling van vorderingen uit het goederen- en dienstenverkeer, van bepaalde vorderingen uit het kapitaalverkeer en van verschillende andere vorderingen	98
Bijlage IVa.	Gemeenschappelijke verklaring van de Duitse en de Zwitserse delegaties bij de onderhandelingen over de regeling van Zwitserse „Frankengrundsulden”	116
Bijlage V.	Overeengekomen aanbevelingen voor de behandeling van betalingen aan de Konversionskassen	117
Bijlage VI.	Overeengekomen aanbevelingen voor het gebruik van geblokkeerde D. mark-tegoeden	118
Bijlage VII.	Overeenkomst over verplichtingen in goudmark en Rijksmark met goud-clausule, die een specifiek buitenlands karakter dragen	119
Bijlage VIIa.	Overeengekomen regelingen ter opheldering van verschillende kwesties samenhangende met Bijlage VII	124
Bijlage VIII.	Overeengekomen interpretatie van Artikel 5, lid 2, van de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden	126
Bijlage IX.	Statuut voor het Tribunaal van Arbitrage voor de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden	127

blz.

Bijlage X.	Statuut voor de Gemengde Commissie . .	131
Aanhangsel A.	Briefwisseling, waarin is neergelegd de overeenkomst van 6 Maart 1951 tussen de Regeringen van de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika enerzijds en de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland anderzijds . . .	135
Aanhangsel B.	Rapport van de conferentie over Duitse buitenlandse schulden	139
<u>D.</u>	<u>GOEDKEURING</u>	148
<u>E.</u>	<u>BEKRACHTIGING</u>	148
<u>F.</u>	<u>TOETREDING</u>	148
<u>G.</u>	<u>INWERKINGTREDING</u>	149
<u>H.</u>	<u>TOEPASSELIJKVERKLARING</u>	149
<u>J.</u>	<u>GEGEVENS</u>	150